

ພຣະທັມ 2 ຂ່າວຄາວ

- [1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
- [11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
- [21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#) [29](#) [30](#)
- [31](#) [32](#) [33](#) [34](#) [35](#) [36](#)

2 ຂ່າວຄາວ

1. ຄຳອະທິຖານຂອງໂຊໂລໂມນເພື່ອຂໍສະຕິປັນຍາ

(1 ກສດ 3:1-5)

- 1 ໂຊໂລໂມນໂອຣົດຂອງດາວິດໄດ້ສະຖາປະນາຮາຊອນາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງຊົງສະຖິດກັບພຣະອົງ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະອົງໃຫຍ່ໂຕຢ່າງຍິ່ງ
- 2 ໂຊໂລໂມນກ່າວກັບອິສຣາເອນທັງປວງກັບນາຍພັນແລະນາຍຮ້ອຍ ທັງກັບຜູ້ປົກຄອງແລະກັບເຈົ້ານາຍທັງປວງໃນອິສຣາເອນທັງຫມົດ ຜູ້ເປັນຫົວຫນ້າຂອງບັນດາຕະກູນຂອງເຂົາ
- 3 ແລະໂຊໂລໂມນກັບຊຸມນຸມຊົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປທີ່ສະຖານນະມັສການທີ່ສູງຊຶ່ງຢູ່ທີ່ກິເບໂອນເພາະເຕັມນັດພົບຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໃນຖິ່ນກັນດານຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 4 (ແຕ່ດາວິດໄດ້ຊົງນຳຫີບຂອງພຣະເຈົ້າມາຈາກກິຣິອາທເຢອາຣິມເຖິງສະຖານທີ່ຊຶ່ງດາວິດຊົງຕຽມໄວ້ໃຫ້ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງເຕັມໄວ້ໃຫ້ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ)
- 5 ເຖິງປານນັ້ນ ແທ່ນບູຊາທອງສຳຣິດ ຊຶ່ງເບຊາເລນບຸດອຸຣີ ບຸດຮູຣີໄດ້ສ້າງໄວ້ນັ້ນກໍຢູ່ທີ່ຫນ້າທໍເຕັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໂຊໂລໂມນກັບຊຸມນຸມຊົນກໍໄດ້ສແວງທາພຣະເຈົ້າ
- 6 ແລະໂຊໂລໂມນສະເດັດໄປທີ່ນັ້ນຍັງແທ່ນບູຊາທອງສຳຣິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ເຕັມນັດພົບແລະຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊານຶ່ງພັນໂຕເທິງແທ່ນນັ້ນ
- 7 ໃນຄືນນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງປາກົດແກ່ໂຊໂລໂມນ ແລະກ່າວກັບພຣະອົງວ່າ, “ເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາໃຫ້ຫຍັງແກ່ເຈົ້າກໍຈົ່ງຂໍເຖິດ”
- 8 ແລະໂຊໂລໂມນທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ພຣະອົງໄດ້ຊົງສຳແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງ ແລະຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ດາວິດສະເດັດພໍຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເປັນກະສັດແທນ

- 9 ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ດາວິດສະເດັດພໍ່ຂອງຂ້າພຣະອົງເປັນຈິງໃນປັດນີ້ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເປັນກະສັດເໜືອຊົນຊາດທີ່ຫລາຍເໝືອນຝຸ່ນຂີ້ດິນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ
- 10 ຂໍຊົງປະທານສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຮູ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງທີ່ຈະເຂົ້ານອກອອກໃນຕໍ່ໜ້າຊົນຊາດນີ້ ເພາະຜູ້ໃດທີ່ຈະປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໄດ້ ຊຶ່ງໃຫຍ່ຢູ່ນັກ”
- 11 ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕອບໂຊໂລໂມນວ່າ, “ຍ້ອນວ່າສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂໍຊັບສົມບັດຄວາມມັ່ງຄັ່ງ, ກຽດ ຫລືຊີວິດສັດຕູ ແລະທັງບໍ່ໄດ້ຂໍຊີວິດຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ກຽດຊັງເຈົ້າ ແລະທັງບໍ່ໄດ້ຂໍຊີວິດຍິນຍາວ ແຕ່ໄດ້ຂໍສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຮູ້ເພື່ອຕົວເຈົ້າເອງ ເພື່ອເຈົ້າຈະປົກຄອງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດເໜືອເຂົານັ້ນ
- 12 ເຮົາຈະໃຫ້ສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຮົາຈະໃຫ້ຊັບສົມບັດຄວາມມັ່ງຄັ່ງ ແລະກຽດຕິຍົດແກ່ເຈົ້າດ້ວຍຢ່າງທີ່ບໍ່ມີກະສັດອົງໃດຜູ້ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າໄດ້ມີ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດພາຍຫລັງເຈົ້າຈະມີເໝືອນ”
- 13 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງສະເດັດຈາກບ່ອນນະມັສການທີ່ກິເບໂອນ ຈາກຕໍ່ໜ້າເຕັ້ນນັດພົບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງຢູ່ເໜືອອິສຣາເອນ
- 14 ໂຊໂລໂມນຊົງຮວບຮວມຣົດຮົບ ແລະພົນມ້າ ພຣະອົງຊົງມີຣົດຮົບນຶ່ງພັນສີ່ຮ້ອຍຄັນ ແລະພົນມ້ານຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້ປະຈະຢູ່ທີ່ຫົວເມືອງຣົດຮົບ ແລະຢູ່ກັບກະສັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 15 ເຈົ້າຊີວິດຊົງກະທຳໃຫ້ເງິນແລະທອງຄຳເປັນຂອງສາມັນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເໝືອນກ້ອນຫີນ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ມີໄມ້ສົນຫລວງຫລາຍເໝືອນໄມ້ຫມາກເດື່ອແຫ່ງຖິ່ນເຊເຟລາ
- 16 ມ້າອັນເປັນສິນຄ້າເຂົ້າຂອງໂຊໂລໂມນມາຈາກເອຢິບ ເປັນຝູງໆ ແລະບັນດາພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າຊີວິດຮັບມາເປັນຝູງໆຕາມຣາຄາ
- 17 ເຂົາທັງຫລາຍນຳຣົດຮົບເຂົ້າມາຈາກເອຢິບຄັນນຶ່ງເປັນເງິນຫົກຮ້ອຍເຊເກລເງິນ ແລະມ້າໂຕນຶ່ງນຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ດັ່ງນັ້ນໂດຍທາງພວກພໍ່ຄ້າ ເຂົາກໍສົ່ງອອກໄປຍັງບັນດາກະສັດຂອງຄົນຮິດຕີ ແລະບັນດາກະສັດຂອງຄົນຊີເຣັງ (ອາຣາມ)

2. ໂຊໂລໂມນຊົງຕົກລົງກັບກະສັດຮູຣາມ

- 1 ຝ່າຍໂຊໂລໂມນຊົງຕັ້ງພຣະທັຍທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານເພື່ອພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສ້າງພຣະຣາຊວັງເພື່ອຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ
- 2 ແລະໂຊໂລໂມນຊົງກຳນົດໃຫ້ເຈັດຫມື່ນຄົນເປັນຄົນຂົນເຄື່ອງ ແລະໃຫ້ແປດຫມື່ນຄົນສະກັດຫີນທີ່ເນີນພູ ແລະໃຫ້ສາມພັນຫົກຮ້ອຍຄົນດູແລເຂົາທັງຫລາຍ

- 3 ແລະໂຊໂລໂມນຊົງສົ່ງຮາຊສານໄປຍັງຮູຮາມກະສັດເມືອງຕີເຣວ່າ, “ທ່ານໄດ້ກະທຳກິຈກັບດາວິດຣາຊບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ໄດ້ສົ່ງໄມ້ສົນໃຫ້ພຣະອົງ ເພື່ອສ້າງວັງໃຫ້ພຣະອົງອາໄສຢ່າງໃດ ຂໍທ່ານໄດ້ກະທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງນັ້ນ
- 4 ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະສ້າງພຣະວິຫານ ເພື່ອພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະມອບຖວາຍແດ່ພຣະອົງເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ແລະເພື່ອເຂົ້າຈີ່ຕັ້ງຖວາຍຕລອດໄປ ແລະເພື່ອເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງໃນວັນສະບາໂຕ ແລະໃນວັນຂ້າງຂຶ້ນ ແລະວັນເທສການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຊຶ່ງເປັນກົດຫມາຍຕັ້ງໄວ້ເປັນນິດສຳລັບອິສຣາເອນ
- 5 ພຣະວິຫານຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງນັ້ນໃຫຍ່ໂຕ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໃຫຍ່ຍິ່ງກວ່າພຣະທັງປວງ
- 6 ແຕ່ຜູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ຈະສາມາດສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະອົງໄດ້ ໃນເມື່ອພ້າສວັນເຖິງແມ່ນວ່າພ້າສວັນທີ່ສູງສຸດທີ່ສຸດ ຮັບຮອງພຣະອົງໄວ້ບໍ່ໄດ້ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດໜຶ່ງທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະອົງ ນອກຈາກໃຫ້ເປັນທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ
- 7 ເຫດສັນນັ້ນ ບັດນີ້ຂໍສົ່ງຊາຍຄົນນຶ່ງຜູ້ຊຳນານການຊ່າງທອງຄຳ ເງິນ ທອງສຳຣິດແລະເຫັລກ ແລະຊຳນານໃນເຮືອງຜ້າສີມ່ວງ ສີແດງເຂັ້ມ ແລະສີຟ້າ ທັງເປັນຜູ້ຊຳນານໃນການແກະສັກ ເພື່ອຈະຢູ່ກັບຊ່າງຝີມືຜູ້ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໃນຢູດາແລະໃນເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ຊຶ່ງດາວິດຣາຊບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດຫາໄວ້
- 8 ຂໍທ່ານສົ່ງໄມ້ສົນ ໄມ້ແປກ ແລະໄມ້ດູ່ຈາກເລບານອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າຂ້າຮາຊການຂອງທ່ານຮູ້ຈັກການຕັດໄມ້ໃນເລບານອນ ແລະເບິ່ງແມ່, ຂ້າຮາຊການຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຢູ່ກັບຂ້າຮາຊການຂອງທ່ານ
- 9 ເພື່ອຈັດຕຽມຕົວໄມ້ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຫລວງຫລາຍ ເພາະວ່າພຣະວິຫານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສ້າງນີ້ຈະໃຫຍ່ໂຕແລະແປກປລາດ
- 10 ແລະເບິ່ງແມ່, ສ່ວນຂ້າຮາຊການຂອງທ່ານ ຄືຜູ້ທີ່ຕັດຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຂົ້າສາລິນວດແລ້ວສອງຫມິ່ນໂກຣ໌ ເຂົ້າບເລສອງຫມິ່ນໂກຣ໌ ເຫລົ້າອະງຸ່ນສອງຫມິ່ນບັທ ແລະນ້ຳມັນສອງຫມິ່ນບັທແກ່ເຂົາທັງຫລາຍ”
- 11 ແລ້ວຮູຮາມພຣະຮາຊາແຫ່ງເມືອງຕີເຣຊົງຕອບເປັນລາຍພຣະທັດ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງມີໄປເຖິງໂຊໂລໂມນວ່າ, “ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກະທຳໃຫ້ທ່ານເປັນພຣະຮາຊາເໜືອເຂົາທັງຫລາຍ”
- 12 ຮູຮາມກ່າວອີກວ່າ, “ສາທຸການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊົງສ້າງພ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ຜູ້ໄດ້ປະທານໂອຣົດທີ່ສລາດຄົນນຶ່ງແກ່ດາວິດປະກອບດ້ວຍຄວາມສລຽວສລາດແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ ຜູ້ຊຶ່ງຈະສ້າງພຣະວິຫານຖວາຍພຣະເຈົ້າ ແລະສ້າງພຣະຮາຊວັງເພື່ອກິຈອານາຈັກຂອງພຣະອົງ
- 13 “ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງຊ່າງຝີມືຄົນນຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ຄືຮູຮາມາບີທີ່ປຶກສາອາວຸໂສ

- 14 ບຸດຊາຍຂອງຍິງເຜົ່າດານບິດາຂອງເຂົາເປັນຊາວເມືອງຕີເຣ ເຂົາຊຳນານງານຊ່າງທອງຄຳ ເງິນ ທອງສຳ
 ຣິດ ເຫລັກ ຫິນແລະໄມ້ ແລະທຳງານຊ່າງຜ້າສີມ່ວງ ສີຟ້າ ຜ້າປ່ານ ແລະຜ້າສີແດງເຂັ້ມ ແລະທຳການ
 ແກະສລັກທຸກຊະນິດ ແລະສ້າງຕາມແບບລວດລາຍໃດໆທີ່ຈະກຳນົດໃຫ້ແກ່ເຂົາ ພ້ອມກັບຊ່າງຝີມີຂອງ
 ທ່ານ ຄືຊ່າງຝີມີຂອງດາວິດຣາຊບິດາຂອງທ່ານຜູ້ເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 15 ເຫດສັນນັ້ນເຮືອງເຂົ້າສາລີ ເຂົ້າບເລ ນ້ຳມັນ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຊຶ່ງເຈົ້ານາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງ
 ນັ້ນ ຂໍທ່ານໄດ້ສົ່ງໄປໃກ້ພວກເຮົາຜູ້ຮັບໃຊ້ທ່ານ
- 16 ແລະພວກເຮົາຈະຕັດໄມ້ເທົ່າທີ່ທ່ານຕ້ອງການຈາກເລບານອນ ແລະນຳມາໃຫ້ທ່ານໂດຍແພທາງທະເລເຖິງ
 ເມືອງໂຢບປາເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ນຳຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ”
- 17 ແລ້ວໂຊໂລໂມນຊົງທຳບັນຊີສຳມະໂນຄົວຊົນຕ່າງດ້ວຍທັງສິ້ນຜູ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ ພາຍຫລັງບັນຊີ
 ສຳມະໂນຄົວຊົງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໄວ້ ແລະປາກົດວ່າມີຄົນນຶ່ງແສນຫ້າຫມື່ນສາ
 ມພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ
- 18 ພຣະອົງຊົງກຳນົດໃຫ້ເຈັດຫມື່ນຄົນເປັນຄົນຂົນຂອງ ແລະໃຫ້ແປດຫມື່ນຄົນສະກັດຫິນທີ່ຖິ້ມພູດອຍ ແລະ
 ຄົນສາມພັນຫົກຮ້ອຍຄົນເປັນຜູ້ດູແລໃຫ້ປະຊາຊົນທຳງານ

3. ໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

(1 ກສດ 6:1-22)

- 1 ແລ້ວໂຊໂລໂມນຊົງເລີ້ມສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເທິງພູໂມຣິຢາ ຊຶ່ງພຣະຜູ້
 ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດແກ່ດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ເປັນບ່ອນຊຶ່ງດາວິດຊົງກຳນົດໄວ້ທີ່ລານນວດເຂົ້າ
 ຂອງໂອຣ໌ນານ ຄົນເຢບູສ
- 2 ພຣະອົງຊົງເລີ້ມສ້າງໃນວັນທີ່ສອງເດືອນທີ່ສອງຂອງປີທີ່ສີ່ແຫ່ງຮັຊການຂອງພຣະອົງ
- 3 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຮາກຖານຊຶ່ງໂຊໂລໂມນຊົງວາງເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນລວງຍາວ
 ຕາມສອກບູຮານ ຫົກສິບສອກ ແລະລວງກວ້າງຊາວສອກ
- 4 ແຈດ້ານຫນ້າຂອງພຣະວິຫານນັ້ນຍາວຊາວສອກ ເທົ່າກັບດ້ານກວ້າງຂອງພຣະວິຫານ ແລະສ່ວນລວງສູງ
 ນຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ພຣະອົງຊົງໂອບດ້ານໃນດ້ວຍທອງຄຳປໍຣິສຸດ
- 5 ຫ້ອງໂຖງພຣະອົງຊົງແອ້ມດ້ວຍໄມ້ສິນ ແລະໂອບດ້ວຍທອງຄຳ ແລະແກະສລັກເອັຄວັດລາຍເປັນຮູບນ້ຳ
 ເຕົ້າ ແລະຮູບດອກອັລພລັມແລະມີໂສ້ຄຳປະດັບໄວ້ເທິງນັ້ນ
- 6 ພຣະອົງຊົງແຕ່ງພຣະວິຫານດ້ຍຝັງເພັດພອຍ ທອງຄຳນັ້ນເປັນທອງຄຳເມືອງປາຣ໌ວາອິມ
- 7 ພຣະອົງຊົງໂອບພຣະວິຫານນັ້ນດ້ວຍທອງຄຳ ຄືທີ່ຄານ ທາງເຂົ້າປະຕູ ຝາ ປະຕູກັບແກະສລັກຮູບເຊຣູບິມ
 ໄວ້ເທິງຝາ

- 8 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງທ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດ ຄືລວງຍາວຂອງທີ່ນັ້ນຕາມລວງກວ້າງຂອງພຣະວິຫານ ເປັນຊາວສອກ ແລະລວງກວ້າງຊາວສອກ ພຣະອົງຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳຫນັກຫນີກຮ້ອຍຕະລັນ
- 9 ນ້ຳຫນັກຂອງຕະບູຫ້າສິບເຊເກລທອງຄຳ ແລະພຣະອົງຊົງໂອບທ້ອງຊັ້ນເທິງດ້ວຍທອງຄຳ
- 10 ໃນທ້ອງສັກສິດທີ່ສຸດນັ້ນ ພຣະອົງຊົງສ້າງຮູບເຊຣູບິມໄວ້ສອງຮູບດ້ວຍໄມ້ໂອບທອງຄຳ
- 11 ປົກຂອງເຊຣູບິມທັງສອງນັ້ນກາງອອກຊາວສອກ ປົກຂ້າງນຶ່ງຂອງເຊຣູບິມຮູບນຶ່ງຍາວທ້າສອກຈຸຝາພຣະວິຫານ ແລະອີກປົກນຶ່ງທ້າສອກຕິດຕໍ່ກັບປົກຂອງເຊຣູບິມອີກຮູບນຶ່ງ
- 12 ປົກຂອງເຊຣູບິມເຫລົ່ານີ້ກາງອອກຊາວສອກ ເຊຣູບິມທັງສອງນັ້ນຍືນຫັນຫນ້າໄປທາງທ້ອງໂຖງ
- 13 ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຜ້າກັ້ງດ້ວຍສີພ້າ ສີມ່ວງ ແລະສີແດງເຂັ້ມ ແລະຜ້າປ່ານ ແລະປັກຮູບເຊຣູບິມໄວ້ເທິງນັ້ນ
- 14 ຂ້າງຫນ້າພຣະວິຫານພຣະອົງຊົງສ້າງເສົາທານສອງຕົ້ນ ສູງສາມສິບຫ້າສອກ ມີບົວຄວ່າສູງຫ້າສອກຢູ່ເທິງຍອດເສົາທານແຕ່ລະຕົ້ນ

ງານຂອງຮູຮາມໃນພຣະວິຫານ

- 15 ພຣະອົງຊົງທຳໂສ້ເຫມືອນສ້ອຍຄໍຕິດໄວ້ທີ່ຍອດເສົາທານ ແລະພຣະອົງຊົງທຳຫມາກພິລານຶ່ງຮ້ອຍຫມາກ ແຂວນໄວ້ທີ່ໂສ້
- 16 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງເສົາທານໄວ້ຫນ້າພຣະວິຫານ ຂ້າງຂວາຕົ້ນນຶ່ງແລະອີກຕົ້ນນຶ່ງຂ້າງຊ້າຍ ຕົ້ນຂ້າງຂວານັ້ນພຣະອົງຊົງໃສ່ຊື່ວ່າຢາຄິນ ແລະຕົ້ນຂ້າງຊ້າຍວ່າໂບອັສ

4.

- 1 ພຣະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາດ້ວຍທອງສຳຣິດ ຍາວຊາວສອກ ແລະກວ້າງຊາວສອກ ສູງສິບສອກ
- 2 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສ້າງຂັນທີ່ຫລໍ່ ເປັນຂັນກົມ ແທກຈາກຂອບນຶ່ງໄປເຖິງອີກຂອບນຶ່ງໄດ້ສິບສອກ ສູງຫ້າສອກ ແລະແທກຮອບໄດ້ສາມສິບສອກ
- 3 ພາຍໃຕ້ຂັນນີ້ ມີຮູບງົວຢູ່ຮອບຂັນ ລະຍະສິບສອກຢູ່ຮອບຂັນ ງົວເຫລົ່ານີ້ເປັນສອງແຖວ ຫລໍ່ພ້ອມກັບເມື່ອຫລໍ່ຂັນ
- 4 ຂັນນັ້ນວາງຢູ່ເທິງງົວສິບສອງໂຕຫັນຫນ້າໄປທິດເຫນືອສາມໂຕ ຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນຕົກສາມໂຕ ແລະຫັນຫນ້າໄປທິດຕາເວັນອອກສາມໂຕ ຂັນນັ້ນວາງຢູ່ເທິງງົວນີ້ ສ່ວນເບື້ອງຫລັງຂອງມັນທັງສິ້ນຢູ່ຂ້າງໃນ
- 5 ຂັນຫນ້າື່ງຄືບ ທີ່ຂອບຂອງມັນທຳເຫມືອນຂອບຖ້ວຍ ເຫມືອນຢ່າງດອກບົວ ບັນຈຸໄດ້ສາມພັນບັທ
- 6 ພຣະອົງຊົງທຳຂັນສິບຫນ່ວຍ ວາງຢູ່ດ້ານຂວາທ້າຫນ່ວຍແລະດ້ານຊ້າຍທ້າຫນ່ວຍ ເພື່ອໃຊ້ລ້າງຂອງໃນນັ້ນ ເຂົາຈະລ້າງຂອງຊຶ່ງໃຊ້ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນນີ້ ຂັນນັ້ນສຳລັບປະໂຫຍດລ້າງໃນນັ້ນ
- 7 ແລ້ວພຣະອົງຊົງສ້າງເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມທອງຄຳສິບອັນຕາມທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ຢູ່ດ້ານຂວາທ້າແລະດ້ານຊ້າຍທ້າ

- 8 ພຣະອົງຊົງສ້າງໂຕະສິບຫນ່ວຍ ແລະຕົງໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ຢູ່ດ້ານຂວາຫ້າຕົ້ນ ດ້ານຊ້າຍຫ້າຕົ້ນ ແລະ ພຣະອົງຊົງທຳຊາມທອງຄຳນຶ່ງຮ້ອຍໃບ
- 9 ພຣະອົງຊົງສ້າງລານແຫ່ງປະໂຣທິດ ແລະບານໃຫຍ່ແລະປະຕູລານ ແລະຊົງໂອບປະຕູນັ້ນດ້ວຍທອງສຳ ຣິດ
- 10 ພຣະອົງຊົງວາງຂັນໄວ້ທີ່ດ້ານຂວາພຣະວິຫານທາງທິດຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
- 11 ຮູຮາມໄດ້ສ້າງຫມໍ່ ຊວ້ານ ແລະຊາມ ດັ່ງນັ້ນຮູຮາມຈຶ່ງທຳງານຊຶ່ງທ່ານກະທຳໃຫ້ກະສັດໂຊໂລໂມນເຮືອງ ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳເຣັດ
- 12 ຄື ເສົາທານສອງຕົ້ນ ຄິ້ວ ແລະບົວຄວ່າຊຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດເສົາທານທັງສອງ ແລະຕາຂ່າຍສອງຜືນຊຶ່ງຄຸມຄິ້ວ ທັງສອງຂອງບົວຄວ່າຊຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດເສົາທານ
- 13 ແລະຫມາກພິລາສີຮ້ອຍຫມາກສຳລັບຕາຂ່າຍທັງສອງຜືນ ຕາຂ່າຍຜືນນຶ່ງມີຫມາກພິລາສອງແຖວ ເພື່ອຄຸມ ຄິ້ວທັງສອງຂອງບົວຄວ່າຊຶ່ງຢູ່ເທິງຍອດເສົາທານ
- 14 ເຂົາທຳແທ່ນດ້ວຍ ແລະທຳຂັນໄວ້ເທິງແທ່ນ
- 15 ແລະຂັນຫນ່ວຍນຶ່ງ ແລະງົວສິບສອງຕົວຮອງຢູ່ນັ້ນ
- 16 ຫມໍ່ ຊວ້ານ ແລະສ້ອມ ແລະເຄື່ອງປະກອບທັງສິ້ນນີ້ ຮູຮາມອາບິໄດ້ທຳຂຶ້ນດ້ວຍທອງສຳຣິດສຸກຖວາຍກະ ສັດໂຊໂລໂມນສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 17 ເຈົ້າຊີວິດຊົງຫລໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນທີ່ຮາບແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ໃນທີ່ດິນຫນຽວລະຫວ່າງຊຸກໂກດແລະເຊເຣດາ
- 18 ໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຈຳນວນມາກ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຫນ້າຫນັກຂອງທອງສຳຣິດ
- 19 ໂຊໂລໂມນຈຶ່ງຊົງກະທຳເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືແທ່ນບູຊາທອງຄຳ ໂຕະເຂົ້າຈີ່ຕໍ່ຫນ້າພຣະພັກ
- 20 ເຄື່ອງຮອງຕີນໂຄມແລະຕະກຽງທຳດ້ວຍທອງຄຳບໍຣິສຸດ ເພື່ອໃຊ້ໄຕ້ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ ຕາມກົດ ຫມາຍ
- 21 ດອກໄມ້ ຕະກຽງ ແລະຄຶມທຳດ້ວຍທອງຄຳຄືທອງຄຳບໍຣິສຸດທີ່ສຸດ
- 22 ມິດຕັດໃສ່ຕະກຽງ ຊາມ ຖ້ວຍແລະກະຖາງໄຟທຳດ້ວຍທອງຄຳບໍຣິສຸດ ສ່ວນທາງເຂົ້າຂອງພຣະວິຫານຄື ປະຕູທາງໃນຂອງບ່ອນສັກສິດທີ່ສຸດ ແລະປະຕູພຣະວິຫານ ຄືປະຕູທ້ອງໂຖງທຳດ້ວຍທອງຄຳ

5.

- 1 ບັນດາກິຈການຊຶ່ງໂຊໂລໂມນຊົງກະທຳສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍສຳເຣັດດັ່ງນີ້ ແລະໂຊໂລ ໂມນຊົງນຳບັນດາສິ່ງຊຶ່ງດາວິດຣາຊບິດາຊົງຖວາຍໄວ້ເຂົ້າມາ ຄືເຄື່ອງເງິນ ເຄື່ອງທອງຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ ຕ່າງໆ ແລະເກັບໄວ້ໃນຄັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໂຊໂລໂມນຊົງນຳທິບຄຳສັນຍາເຂົ້າໃນ

ພຣະວິຫານ

(1 ກສດ 8:1-11)

- 2 ແລ້ວໂຊໂລໂມນຊົງປະຊຸມພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນ ແລະບັນດາຫົວໜ້າຂອງເຜົ່າ ແລະບັນດາປະມຸກຂອງຕະກູນຊົນອິສຣາເອນ ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອນຳທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກນະຄອນດາວິດ ຄືເມືອງຊີໂອນ
- 3 ແລະຜູ້ຊາຍທັງສິ້ນຂອງອິສຣາເອນກໍປະຊຸມຕໍ່ພຣະພັກເຈົ້າຊີວິດໃນງານລ້ຽງໃນເດືອນທີ່ເຈັດ
- 4 ພວກຜູ້ໃຫຍ່ທັງສິ້ນຂອງອິສຣາເອນມາ ແລະຄົນເລວີກໍຍົກທົບ
- 5 ເຂົາທັງຫລາຍກໍນຳທົບເຕັມນັດພົບແລະຄື່ອງໃຊ້ບໍລິສຸດທັງສິ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນເຕັມຂຶ້ນມາ ຂອງເຫລົ່ານີ້ບັນດາປະໂຫິດ ແລະຄົນເລວີຫາມຂຶ້ນມາ
- 6 ກະສັດໂຊໂລໂມນກັບຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນ ທີ່ໄດ້ປະຊຸມກັນຢູ່ກັບພຣະອົງຕໍ່ໜ້າທົບ ໄດ້ຖວາຍແກະແລະງົວມາກມາຍ ຊຶ່ງເຂົາຈະນັບຫລືເອົາຈຳນວນກໍບໍ່ໄດ້
- 7 ແລ້ວປະໂຫິດກໍນຳທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງທີ່ຂອງທົບໃນທີ່ຢູ່ໃນຫ້ອງຫລັງຂອງພຣະວິຫານຄືໃນສະຖານທີ່ສັກສິດ ພາຍໃຕ້ປັກເຊຣູບິມ
- 8 ເພາະວ່າເຊຣູບິມນັ້ນກາງປັກອອກເໝືອນທີ່ຂອງທົບເຊຣູບິມຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງຄຸມເໝືອນທົບ ແລະໄມ້ຄານຂອງທົບ
- 9 ຄານຫາມຂອງທົບນັ້ນຍາວຫລາຍຈຶ່ງເຫັນປາຍຄານຫາມໄດ້ຈາກສະຖານທີ່ສັກສິດຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງໜ້າຫ້ອງຫລັງ ແຕ່ເຂົາຈະເຫັນຈາກຂ້າງນອກບໍ່ໄດ້ ແລະຄານຫາມກໍຍັງຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້
- 10 ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນທົບນອກຈາກສີລາສອງແຜ່ນຊຶ່ງໂມເຊເກັບໄວ້ໃນພູໂຮເຣັບ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳຄຳສັນຍາກັບຄົນອິສຣາເອນ ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ
- 11 ຢູ່ມາເມື່ອປະໂຫິດອອກມາຈາກສະຖານທີ່ສັກສິດ (ເພາະປະໂຫິດທັງປວງຜູ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ຊຳຮະຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວແລະບໍ່ຄຳນຶງເຖິງເວນ
- 12 ແລະບັນດາພວກເລວີທີ່ເປັນນັກຮ້ອງທັງຫມົດ ທັງອາສາຟ ເຮມານ ແລະເຢດູທູນ ທັງບຸດຊາຍແລະຍາດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ນຸ່ງເຄື່ອງດ້ວຍຜ້າປ່ານ ມີແສ່ງ ພິນໃຫຍ່ແລະພິນເຂົາຄູ່ ຍືນຢູ່ທາງຕາເວັນອອກຂອງແທ່ນບູຊາ ພ້ອມກັບປະໂຫິດຄົນເປົ່າແກນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຄົນ)
- 13 ພວກຄົນເປົ່າແກ ແລະພວກນັກຮ້ອງຈະທຳໃຫ້ຄົນໄດ້ຍິນເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງເພງສັຣເສີນແລະເພງໂມທະນາພຣະຄຸນເປັນສຽງດຽວກັນ ແລະເມື່ອເຂົາຮ້ອງຂຶ້ນພ້ອມກັບແກແລະແຂ່ງກັບເຄື່ອງດົນຕີຮື່ຢ່າງອື່ນໃນການຖວາຍສັຣເສີນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ເພາະພຣະອົງປະເສີດ ເພາະຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ” ພຣະວິຫານ ຄືພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມີເມກເຕັມໄປຫມົດ
- 14 ຈົນປະໂຫິດຈະຍືນບົວຣະບັດບໍ່ໄດ້ ດ້ວຍເຫດເມກນັ້ນ ເພາະສະຖາຣາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຕັມພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

6. ການມອບຖວາຍພຣະວິຫານ

(1 ກສດ 8:12-21)

- 1 ແລ້ວໂຊໂລໂມນກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະອົງຈະປະທັບໃນຄວາມມືດຕິບ
- 2 ຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານອັນເປັນທີ່ປະທັບສຳລັບພຣະອົງ ເປັນສະຖານທີ່ເພື່ອພຣະອົງຈະຊົງສະຖິດຢູ່ເປັນນິດ”
- 3 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດກໍຊົງຫັນມາ ແລະຊົງໃຫ້ພອນແກ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງປວງຢືນຢູ່
- 4 ພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເຣັດດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ດ້ວຍພຣະໂອດຕໍ່ດາວິດພຣະຣາຊບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 5 “ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ເຮົາໄດ້ນຳໄພ່ພົນຂອງເຮົາອອກຈາກເອຢິບ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກເມືອງນຶ່ງເມືອງໃດໃນຜື່າອິສຣາເອນທັງສິ້ນເພື່ອຈະສ້າງພຣະວິຫານ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເລືອກຊາຍຄົນໃດໃຫ້ເປັນເຈົ້ານາຍເຫນືອອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ
- 6 ແຕ່ເຮົາໄດ້ເລືອກເຢຣູຊາເລັມແລ້ວເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະເຮົາໄດ້ເລືອກດາວິດແລ້ວໃຫ້ຢູ່ເຫນືອອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງເຮົາ”
- 7 ດາວິດພຣະຣາຊບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຊົງຕັ້ງພຣະທັຍ ທີ່ຈະສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະນາມແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ
- 8 ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບດາວິດພຣະຣາຊບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບນາມຂອງເຮົານັ້ນ ເຈົ້າກໍທຳດີຢູ່ແລ້ວ ໃນເລື່ອງຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຈົ້າ
- 9 ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຈົ້າຈະບໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ ແຕ່ບຸດຂອງເຈົ້າຜູ້ຊຶ່ງຈະເກີດແກ່ເຈົ້າຈະສ້າງພຣະວິຫານ ເພື່ອນາມຂອງເຮົາ”
- 10 ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງກະທຳນັ້ນສຳເຣັດ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຶ້ນມາແທນດາວິດຣາຊບິດາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລະນັ່ງຢູ່ເທິງບັນລັງຂອງອິສຣາເອນ ດັ່ງທີ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 11 ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງຫີບໄວ້ທີ່ນັ້ນ ຊຶ່ງຄຳຫມັ້ນສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳກັບຊົນອິສຣາເອນ”
- 12 ແລ້ວໂຊໂລໂມນປະທັບຢືນຫນ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕໍ່ຫນ້າຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງປວງ ແລະກາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ
- 13 (ເພາະໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງແທ່ນທອງສຳຣິດຍາວຫ້າສອກ ກວ້າງຫ້າສອກ ສູງສາມສອກ ແລະຊົງຕັ້ງໄວ້ກາງເດີ່ນ ແລະພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່ເທິງນັ້ນ ແລ້ວພຣະອົງຊົງຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ຫນ້າຊຸມນຸມອິສຣາເອນທັງປວງ ແລະກາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງສູ່ພ້າສວັນ)

- 14 ພຣະອົງຊົງທູນວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອົງໃດເໝືອນພຣະອົງ ໃນພ້າສວັນເບື້ອງເທິງ ຫລືທີ່ແຜ່ນດິນເບື້ອງລຸ່ມ ຜູ້ຊົງຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາແລະຊົງສຳແດງຄວາມຮັກຫມັ້ນ ຄົງແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງດ້ວຍສິນສຸດໃຈຂອງເຂົາ
- 15 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳກັບດາວິດບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຕາມບັນດາສິ່ງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງ ສັນຍາໄວ້ແກ່ທ່ານ ພຣະອົງຕຣັສດ້ວຍພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ສຳເຣັດໃນ ວັນນີ້ດ້ວຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
- 16 ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພາະສະນັ້ນຂໍຊົງດຳລົງຢູ່ກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືດາ ວິດຣາຊບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ ຕາມຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບທ່ານວ່າ “ຖ້າພຽງແຕ່ລູກຫລານທັງຫລາຍ ຂອງເຈົ້າລະມັດລະວັງໃນທາງດຳເນີນຂອງເຂົາ ທີ່ຈະດຳເນີນໄປຕໍ່ຫນ້າເຮົາ ຢ່າງທີ່ເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຕໍ່ຫນ້າ ເຮົານັ້ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດຊາຍຜູ້ນຶ່ງຕໍ່ຫນ້າເຮົາທີ່ຈະນັ່ງເທິງບັນລັງຂອງອິສຣາເອນ”
- 17 ເພາະສະນັ້ນຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຂໍພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງຈົ່ງດຳລົງຢູ່ ຊຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັດກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄືດາວິດບິດາຂອງຂ້າພຣະອົງ
- 18 “ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທັບກັບມະນຸດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຫລື ເບິ່ງແມ່, ພ້າສວັນແລະພ້າສວັນອັນສູງທີ່ສຸດຍັງ ຮັບພຣະອົງຢູ່ບໍ່ໄດ້ ພຣະວິຫານຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງຈະຮັບພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຍິ່ງກວ່ານັ້ນຈັກເທົ່າໃດ
- 19 ແຕ່ຂໍພຣະອົງຊົງສົນພຣະທັຍໃນຄຳອ້ອນວອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແລະໃນຄຳວົງວອນນີ້ ຂ້າແຕ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂໍຊົງສະດັບສຽງຮ້ອງແລະຄຳອ້ອນວອນ ຊຶ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ ອົງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງ
- 20 ເພື່ອວ່າພຣະເນດຂອງພຣະອົງຈະຊົງລືມຢູ່ເໝືອນພຣະວິຫານນີ້ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ຄືສະຖານທີ່ຊຶ່ງ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັສວ່າຈະຕັ້ງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນັ້ນ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງສະດັບຄຳອ້ອນວອນ ຊຶ່ງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ອ້ອນວອນຕົງຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້
- 21 ຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບຄຳວົງວອນຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງອິສຣາເອນປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາອ້ອນວອນຕົງຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້ ຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບຢູ່ໃນພ້າສວັນອັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະ ເມື່ອພຣະອົງຊົງສະດັບແລ້ວ ກໍຂໍພຣະອົງຊົງປະທານອະພັຍ
- 22 “ເມື່ອຊາຍຄົນໃດກະທຳບາບຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາແລະຖືກບັງຄັບໃຫ້ທຳສັຕສາບານແລະເຂົາມາໃຫ້ຄຳສາ ບານຕໍ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງໃນພຣະວິຫານ
- 23 ຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບຈາກພ້າສວັນແລະຂໍຊົງກະທຳ ຂໍຊົງພິພາກສາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງທັງຫລາຍ ລົງ ໂທດຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດ ແລະຊົງນຳຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາໃຫ້ກັບຕົກເທິງຫົວຂອງຕົວເຂົາເອງ ແລະຂໍຊົງ ປະກາດຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງຜູ້ຊອບທັມ ສນອງແກ່ເຂົາຕາມຄວາມຊອບທັມຂອງເຂົາ

- 24 “ຖ້າອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຜ່າຍແພ້ຕໍ່ສັດຕູເພາະເຂົາໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະອົງ ແລະເຂົາຫັນກັບມາທາງພຣະອົງອີກ ຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະອ້ອນວອນແລະກະທຳການວົງວອນຕໍ່ພຣະອົງໃນພຣະວິຫານນີ້
- 25 ກໍຂໍພຣະອົງອົງຊົງສະດັບພັງໃນຟ້າສວັນ ແລະປະທານອະພິຍແກ່ບາບຂອງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງນຳເຂົາກັບມາຍັງແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ພຣະຣາຊທານແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 26 “ເມື່ອຟ້າສວັນປົດຢູ່ແລະບໍ່ມີຝົນ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະອົງ ຖ້າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຍອມຮັບພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະຫັນກັບເສັ້ງຈາກບາບຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ເມື່ອພຣະອົງຊົງໃຫ້ໃຈເຂົາທັງຫລາຍຮັບຄວາມທຸກໃຈ
- 27 ກໍຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບໃນຟ້າສວັນ ແລະຂໍປະທານອະພິຍແກ່ບາບຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະຂອງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງສອນທາງດີແກ່ເຂົາຊຶ່ງເຂົາຄວນຈະດຳເນີນ ແລະຂໍຊົງປະທານຝົນເທິງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງພຣະຣາຊທານແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງເປັນມໍຣະດົກນັ້ນ
- 28 “ຖ້າມີການອິດຢາກໃນແຜ່ນດິນ ຖ້າມີໂຣກລະບາດ ພຶດຜົນຖືກທຳລາຍຍ້ອນລົມຮ້ອນພັດ ຫລືຕັກແຕນວັຍບິນ ຫລືຕັກແຕນວັຍຄານ ຫລືສັດຕູຂອງເຂົາທັງຫລາຍອ້ອມເມືອງຂອງເຂົາໄວ້ຮອບດ້ານ ຈະເປັນໄພວິບັດຢ່າງໃດ ຫລືຄວາມເຈັບຢ່າງໃດມີຂຶ້ນກໍດີ
- 29 ບໍ່ວ່າຄຳອ້ອນວອນຢ່າງໃດ ຫລືຄຳວົງວອນປະການໃດ ຊຶ່ງປະຊາຊົນຄົນໃດ ຫລືອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນທູນ ຕ່າງກໍປະຈັກໃນໄພວິບັດແລະຄວາມທຸກໃຈຂອງເຂົາ ແລະໄດ້ກາງມືຂອງເຂົາສູ່ພຣະວິຫານນີ້
- 30 ຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບໃນຟ້າສວັນອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະຣາຊທານອະພິຍ ແລະຊົງປະທານແກ່ທຸກຄົນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຊາບຈິດໃຈຕາມການປະພຶດທັງສິ້ນຂອງເຂົາ (ເພາະພຣະອົງ ຄືພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງຊາບຈິດໃຈຂອງມະນຸດຊາດທັງສິ້ນ)
- 31 ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຢຳເກງພຣະອົງ ແລະດຳເນີນໃນທາງຂອງພຣະອົງຕອດວັນເວລາທີ່ເຂົາມີຊີວິດອາໄສໃນແຜ່ນດິນ ຊຶ່ງພຣະອົງພຣະຣາຊທານແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ
- 32 “ນອກຈາກນີ້ກ່ຽວກັບຊົນຕ່າງດ້າວ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາມາຈາກປະເທດເມືອງໄກ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະຫັດອັນຊົງຮິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະກອນທີ່ຢຽດອອກຂອງພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາມາອ້ອນວອນຕົງຕໍ່ພຣະວິຫານນີ້
- 33 ກໍຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບໃນຟ້າສວັນອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງກະທຳຕາມທຸກສິ່ງ ຊຶ່ງຊົນຕ່າງດ້າວໄດ້ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຊົນຊາດທັງຫລາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະຮູ້ຈັກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະຢຳເກງພຣະອົງ ດັ່ງອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຢຳເກງພຣະອົງຢູ່ນັ້ນ ແລະເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະຊາບວ່າພຣະວິຫານນີ້ຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງໄວ້ ເຂົາເອີ້ນກັນດ້ວຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

- 34 “ຖ້າໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກໄປກະທຳການສົງຄາມຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຈະເປັນໂດຍທາງໃດໆ ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ເຂົາອອກໄປກໍຕາມ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຕົງຕໍ່ເມືອງນີ້ຊຶ່ງພຣະອົງ ຊົງເລືອກສັນໄວ້ ແລະຕົງຕໍ່ພຣະວິຫານຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງໄດ້ສ້າງເພື່ອພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
- 35 ແລ້ວຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບຄຳອ້ອນວອນຂອງເຂົາແລະຄຳວົງວອນຂອງເຂົາໃນພ້າສວັນ ແລະຂໍຊົງໃຫ້ສິດ ອັນຊອບທັມຂອງເຂົາຄົງຢູ່
- 36 “ຖ້າເຂົາທັງຫລາຍກະທຳບາບຕໍ່ພຣະອົງ (ເພາະບໍ່ມີມະນຸດຈັກຄົນນຶ່ງຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ກະທຳບາບ) ແລະພຣະອົງ ຊົງກ້ວຕໍ່ເຂົາ ແລະພຣະອົງຊົງມອບເຂົາໄວ້ກັບສັດຕູ ເຂົາຈຶ່ງຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍຍັງແຜ່ນດິນນຶ່ງບໍ່ວ່າ ໂກຫລີໄກ້
- 37 ແຕ່ຖ້າເຂົາສຳນຶກຜິດໃນໃຈໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງໄດ້ຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍແລະໄດ້ກັບໃຈແລະໄດ້ທຳ ການອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍ ທູນວ່າ “ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳບາບ ແລະໄດ້ປະພຶດຊົ່ວຮ້າຍແລະຢ່າງອະທັມ
- 38 ຖ້າເຂົາທັງຫລາຍກັບມາຫາພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເຂົາໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍ ທີ່ຊຶ່ງ ສັດຕູກວາດເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະອົງຕົງຕໍ່ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາ ຊຶ່ງພຣະອົງພຣະຣາຊ ທານແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຄືເມືອງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເລືອກສັນໄວ້ ແລະພຣະວິຫານຊຶ່ງຂ້າ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ
- 39 ແລ້ວຂໍພຣະອົງຊົງສະດັບຄຳອ້ອນວອນແລະຄຳວົງວອນຂອງເຂົາໃນພ້າສວັນອັນເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ ແລະຂໍຊົງໃຫ້ສິດອັນຊອບທັມຂອງເຂົາຄົງຢູ່ ແລະຂໍຊົງປະທານອະພິຍແກ່ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ກະ ທຳບາບຕໍ່ພຣະອົງ
- 40 ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ບັດນີ້ຂໍພຣະເນດຂອງພຣະອົງຊົງລືມຢູ່ແລະຂໍພຣະກັນຂອງພຣະອົງສະ ດັບຄຳອ້ອນວອນແຫ່ງສະຖານທີ່ນີ້
- 41 “ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຊົງລຸກຂຶ້ນ ສະເດັດໄປຍັງທີ່ພຳນັກຂອງພຣະອົງ ທັງພຣະອົງແລະທິບແຫ່ງຮິດທານຸ ພາບຂອງພຣະອົງ ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ປະໂຣຫິດຂອງພຣະອົງ ສວມຄວາມລອດ ແລະໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງ ພຣະອົງຍິນດີໃນຄວາມປະເສີດຂອງພຣະອົງ
- 42 ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ຂໍຢ່າຊົງຫັນຫນ້າຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເຈີມໄວ້ນັ້ນໄປເສັງ ຂໍພຣະອົງຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມ ຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງ ອັນມີຢູ່ຕໍ່ດາວິດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ”

7.

- 1 ເມື່ອໂຊໂລໂມນຊົງຈົບຄຳອະທິຖານຂອງພຣະອົງແລ້ວ ໄພ່ໄດ້ລົງມາຈາກພ້າສວັນໄຫມ້ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງສັຕບູຊາເສັງ ແລະສະງ່າຣາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເຕັມພຣະວິຫານ

- 2 ປະໂຫຍດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າພຣະສະໄຫວສີຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມ ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
- 3 ເມື່ອບັນດາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ເຫັນໄຟລົງມາແລະພຣະສະໄຫວສີຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງພຣະວິຫານ ເຂົາທັງ ຫລາຍກໍກາບຊົບຫນ້າລົງເຖິງພື້ນດິນ ແລະໄດ້ນະມັສການກ່າວໂມທະນາພຣະເຈົ້າວ່າ, “ເພາະພຣະອົງປະ ເສີດ ເພາະຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງດໍາຣົງຢູ່ເປັນນິດ”
- 4 ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດ ແລະບັນດາປະຊາຊົນທັງຫລາຍໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 5 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາເປັນງົວສອງຫມື່ນສອງພັນໂຕແລະແກະນຶ່ງແສນສອງຫມື່ນໂຕ ດັ່ງນີ້ແຫລະພຣະຣາຊແລະປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ອຸທິດຖວາຍພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ
- 6 ບັນດາປະໂຫຍດກໍຍືນປະຈໍາຕໍາແຫນ່ງຂອງຕົນ ທັງຄົນເລວີດ້ວຍພ້ອມກັບເຄື່ອງດົນຕີຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງກະສັດດາວິດໄດ້ຊົງກະທໍາເພື່ອຖວາຍໂມທະນາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອດາວິດໄດ້ຖວາຍສາທຸ ການດ້ວຍຜົມຂອງເຂົາທັງຫລາຍ (ເພາະຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງດໍາຣົງຢູ່ເປັນນິດ) ແລະປະໂຫຍດ ກໍເປົ່າແກຂ້າງຫນ້າເຂົາ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງຍືນຢູ່
- 7 ໂຊໂລໂມນຊົງທໍາພິທີຊໍາຮະສ່ວນກາງຂອງລານຊຶ່ງຢູ່ຂ້າງຫນ້າພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນສ່ວນບໍຣິ ສຸດ ເພາະພຣະອົງຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະໄຂມັນຂອງເຄື່ອງສານຕິບູຊາທີ່ນັ້ນ ເພາະວ່າແຫ່ນທອງ ສໍາຣິດຊຶ່ງໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ພໍຈຸເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເຄື່ອງທັນຍາບູຊາ ແລະໄຂມັນ
- 8 ໃນຄັ້ງນັ້ນໂຊໂລໂມນຊົງຖືເທສການຢູ່ເຈັດວັນ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງຢູ່ກັບພຣະອົງດ້ວຍ ເປັນຊຸມນຸມຊົນ ຍິ່ງໃຫຍ່ ຕັ້ງແຕ່ທາງເຂົ້າເມືອງຮາມທຈິນເຖິງລໍາທານແຫ່ງເອຍິບ
- 9 ໃນວັນທີ່ແປດເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ມີງານມອບຖວາຍແຫ່ນບູຊາມາເຈັດວັນແລະຖືເທສການລ້ຽງມາເຈັດວັນ ແລ້ວ
- 10 ເມື່ອວັນທີ່ຊາວສາມຂອງເດືອນທີ່ເຈັດ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ປະຊາຊົນກັບໄປບ້ານຂອງຕົນ ມີໃຈຊື່ນບານແລະຍິນ ດີດ້ວຍຄວາມດີຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງແກ່ດາວິດແລະແກ່ໂຊໂລໂມນແລະແກ່ອິສຣາເອນໄພ່ພົນ ຂອງພຣະອົງ
- 11 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະຣາຊວັງສໍາເຣັດ ຄືທຸກຢ່າງຊຶ່ງພຣະອົງ ຊົງດໍາຣິຈະກະທໍາໃນເື່ອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນເື່ອງພຣະຣາຊສໍານັກຂອງພຣະອົງ ພຣະ ອົງຊົງກະທໍາໃຫ້ສໍາເຣັດສິ້ນ
- 12 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປາກົດແກ່ໂຊໂລໂມນເວລາກາງຄືນແລະກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນຄໍາອ້ ອນວອນຂອງເຈົ້າ ແລະໄດ້ເລືອກສະຖານທີ່ນີ້ສໍາລັບເຮົາໃຫ້ເປັນວິຫານແຫ່ງເຄື່ອງສັຕບູຊາ
- 13 ຖ້າເຮົາປິດຟ້າສວັນບໍ່ໃຫ້ຜົນຕົກຫລືເຮົາບັນຊາໃຫ້ຕັກແຕນມາກິນແຜ່ນດິນ ຫລືສົ່ງໂຣກລະບາດມາ ຖ້າມາກາງໄພ່ພົນຂອງເຮົາ

- 14 ຖ້າໄພ່ພົນຂອງເຮົາຜູ້ຊຶ່ງເຂົາເອີ້ນກັນໂດຍຊື່ຂອງເຮົານັ້ນຈະຖ່ອມຕົວລົງ ແລະອ້ອນວອນ ແລະສແວງ
ຫາຫນ້າຂອງເຮົາ ແລະຫັນເສັ້ງຈາກການຊົ່ວຂອງເຂົາ ເຮົາກໍຈະພັງຈາກສວັນ ແລະຈະໃຫ້ອະພັຍແກ່ບາບ
ຂອງເຂົາແລະຈະຮັກສາແຜ່ນດິນຂອງເຂົາໃຫ້ຫາຍ
- 15 ແລະຕາຂອງເຮົາຈະເຝົ້າເບິ່ງແລະຫູຂອງເຮົາຈະພັງຄໍາອ້ອນວອນຊຶ່ງເຂົາທັງຫລາຍອ້ອນວອນໃນສະຖານທີ່
ນີ້
- 16 ເພາະບັດນີ້ເຮົາໄດ້ເລືອກສັນແລະກະທໍາໃຫ້ວິຫານເປັນບ່ອນທີ່ບໍ່ຮິສຸດເພື່ອນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນນິດ
ຕາຂອງເຮົາແລະໃຈຂອງເຮົາຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນຕລອດເວລາ
- 17 ສ່ວນເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າດໍາເນີນຕໍ່ຫນ້າເຮົາຢ່າງດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າດໍາເນີນນັ້ນ ກະທໍາຕາມທຸກສິ່ງຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ບັນຊາແກ່ເຈົ້າແລະຮັກສາກົດເກນຂອງເຮົາແລະກົດຫມາຍຂອງເຮົາ
- 18 ແລ້ວເຮົາຈະສະຖາປະນາບັນລັງຂອງເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທໍາຄໍາຫມັ້ນສັນຍາໄວ້ກັບດາວິດບິດາຂອງເຈົ້າວ່າ
“ເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ຈະປົກຄອງເຫນືອອິສຣາເອນ”
- 19 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າຫັນໄປແລະປະຖິ້ມຂໍ້ຄໍາສັ່ງຂອງເຮົາ ແລະບັນຍັດຂອງເຮົາຊຶ່ງເຮົາຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າເຈົ້າ ແລະໄປບິນ
ນິບັດພຣະອື່ນແລະນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ
- 20 ແລ້ວເຮົາຈະຖອນຮາກເຂົາທັງຫລາຍຈາກແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາແລະວິຫານຊຶ່ງເຮົາກະທໍາໃຫ້
ເປັນສະຖານບໍ່ຮິສຸດເພື່ອນາມຂອງເຮົາ ເຮົາຈະແກວ່ງອອກໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະທໍາໃຫ້
ເປັນພາສິດແລະຂີ້ປາກຖ້າມກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍ
- 21 ແລະວິຫານນີ້ຊຶ່ງສູງສົ່ງ ທຸກຄົນທີ່ຜ່ານໄປຈະປະຫລາດໃຈ ແລະກ່າວວ່າ “ເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງກະທໍາ
ເຊັ່ນນີ້ແກ່ແຜ່ນດິນນີ້ແລະແກ່ພຣະວິຫານນີ້”
- 22 ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍຈະຕອບວ່າ “ເພາະເຂົາທັງຫລາຍປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດ
ຂອງເຂົາ ຜູ້ຊົງນໍາເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຍິບແລະໄດ້ຍຶດພຣະອື່ນ ແລະໄດ້ນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ
ທັງບົວລະບັດດ້ວຍ ສະນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງນໍາເຫດຮ້າຍທັງຫມົດນີ້ມາເຖິງເຂົາທັງຫລາຍ”

8. ພຣະຮາຊກິຈອື່ນໆຂອງໂຊໂລໂມນ

(1 ກສດ 9:10-28)

- 1 ແລະຕໍ່ມາເມື່ອສິ້ນຊາວບີ ທີ່ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງສ້າງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຮາຊ
ວັງສ່ວນພຣະອົງ
- 2 ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງເສີມສ້າງຫົວເມືອງຊຶ່ງຮູຮາມໄດ້ຖວາຍແດ່ພຣະອົງ ແລ້ວໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຕັ້ງຢູ່ໃນນັ້ນ
- 3 ແລະໂຊໂລໂມນໄດ້ສະເດັດໄປຍັງຮາມັທໂຊບາ ແລະຍຶດເມືອງນັ້ນໄດ້
- 4 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງເມືອງຕາດໂມຣ໌ໄວ້ໃນຖິ່ນກັນດານ ແລະຫົວເມືອງຄັງຫລວງທັງສິ້ນຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງ
ໄວ້ໃນຮາມັທ

- 5 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງເມືອງເບັດໂຮໂຣນທາງເທິງແລະເບັດໂຮໂຣນທາງລຸ່ມດ້ວຍເປັນເມືອງທີ່ໜັ້ນຄົງ ມີກຳແພງ ປະຕູເມືອງແລະດ່ານ
- 6 ແລະຊົງສ້າງເມືອງບາອາລັທ ແລະຫົວເມືອງຄັງຫລວງທັງປວງທີ່ໂຊໂລໂມນຊົງມີຢູ່ ແລະເມືອງທັງປວງສຳລັບຣົດຣົບຂອງພຣະອົງ ແລະເມືອງທັງປວງສຳລັບພົນມ້າຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງໃດໆຊຶ່ງພຣະອົງປະສົງຈະສ້າງໃນເຢຣູຊາເລັມ ໃນເລບານອນ ແລະໃນແຜ່ນດິນທັງໝົດຊຶ່ງຢູ່ໃນຄອບຄອງຂອງພຣະອົງ
- 7 ປະຊາຊົນທັງປວງທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເຫລົ່ານິດຕິ ຄົນອາໂມຣິດ ເປຣິສຊີ ຄົນຮີວີ ແລະຄົນເຢບູສ ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນອິສຣາເອນ
- 8 ຈາກເຊື້ອສາຍຂອງຊົນເຫລົ່ານີ້ຜູ້ເຫລືອຕໍ່ມາໃນແຜ່ນດິນ ຜູ້ຊຶ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ທຳລາຍ ໂຊໂລໂມນໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້ເປັນທາດແຮງງານ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍເປັນຢູ່ຈົນທຸກວັນນີ້
- 9 ແຕ່ສ່ວນຄົນອິສຣາເອນນັ້ນໂຊໂລໂມນບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ທາດແຮງງານ ເຂົາທັງຫລາຍເປັນທະຫານແລະເປັນນາຍທະຫານຂອງພຣະອົງ ເປັນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາຣົດຣົບຂອງພຣະອົງ ແລະພົນມ້າຂອງພຣະອົງ
- 10 ແລະຄົນຕໍ່ໄປນີ້ເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນມີສອງຮ້ອຍທ້າສິບຄົນ ເປັນຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນ
- 11 ໂຊໂລໂມນຊົງນຳທິດາຂອງຟາໂຣຂຶ້ນມາຈາກນະຄອນດາວິດຍັງພຣະຣາຊວັງ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງໄວ້ໃຫ້ພຣະນາງເພາະພຣະອົງກ່າວວ່າ, “ມະເຫສີຂອງເຮົາບໍ່ຄວນຢູ່ໃນວັງຂອງດາວິດພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພາະສະຖານທີ່ທັງຫລາຍຊຶ່ງທົບຂອງພຣະເຈົ້າມາເຖິງເປັນທີ່ບໍ່ຮິສຸດ”
- 12 ແລ້ວໂຊໂລໂມນຊົງຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງໄວ້ທີ່ໜ້າມຸກ
- 13 ຕາມໜ້າທີ່ປະຈຳວັນທີ່ຕ້ອງທຳເປັນການຖວາຍບູຊາຕາມບັນຍັດຂອງໂມເຊ ໃນວັນສະບາໂຕ ໃນວັນຂຶ້ນຄຳນຶ່ງ ແລະໃນວັນເທສການປະຈຳປີສາມເທສການ ຄືເທສການກິນລ້ຽງເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເທສການສັປດາ ແລະເທສການປຸກຕູບຢູ່
- 14 ຕາມກົດໝາຍຂອງດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກຳນົດແບ່ງເວນປະໂຮທິດສຳລັບການປົນນິບັດແລະ ແບ່ງເວນຊົນເລວີໃຫ້ປະຈຳໜ້າທີ່ການສັຣເສີນແລະການປົນນິບັດຕໍ່ໜ້າປະໂຮທິດຕາມໜ້າທີ່ປະຈຳວັນທີ່ຕ້ອງທຳແລະຄົນເຜົາປະຕູເປັນເວນເຜົາທຸກປະຕູ ເພາະວ່າດາວິດບຸຣຸດຂອງພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ
- 15 ແລະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຫັນໄປເສັງຈາກສິ່ງຊຶ່ງພຣະຣາຊາໄດ້ຊົງບັນຊາປະໂຮທິດແລະຄົນເລວີຊຶ່ງກ່ຽວກັບເຮືອງໃດໆແລະກ່ຽວກັບເຮືອງຄັງ
- 16 ພຣະຣາຊກິຈຂອງໂຊໂລໂມນກໍລຸລ່ວງໄປຕັ້ງແຕ່ວັນທີ່ວາງຮາກພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຈົນເຖິງວັນສຳເຣັດງານ ດັ່ງນັ້ນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າກໍສຳເຣັດຄົບຖ້ວນ
- 17 ແລ້ວໂຊໂລໂມນສະເດັດໄປຍັງເອຊີໂອນເກເບີ ແລະເມືອງເອໂລທທີ່ຊາຍທະເລໃນແຜ່ນດິນເອໂດມ

18 ແລະຮູຮາມກໍໃຫ້ຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງສົ່ງເຮືອ ແລະຂ້າຮາຊການທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບທະເລໄປໃຫ້ໂຊໂລໂມນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄປເຖິງເມືອງໂອພິຣ໌ພ້ອມກັບຂ້າຮາຊການຂອງໂຊໂລໂມນ ແລະນຳເອົາທອງຄຳຈາກທີ່ນັ້ນໜັກສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບຕະລັນມາຍັງກະສັດໂຊໂລໂມນ

9. ພຣະນາງແຫ່ງເຊບາສະເດັດມາຍັງມ ໂຊໂລໂມນ

(1 ກສດ 10:1-13)

- 1 ເມື່ອພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາຊົງໄດ້ຍິນກົດຕີສັພແຫ່ງໂຊໂລໂມນ ພຣະນາງກໍສະເດັດມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອທົດລອງພຣະອົງດ້ວຍປັນຫາຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆພ້ອມດ້ວຍຂ້າຮາຊບໍຣິພານມາກມາຍ ກັບອຸດບັນທຸກເຄື່ອງເທດແລະທອງຄຳເປັນອັນມາກ ແລະເພັດພອຍຕ່າງໆ ແລະເມື່ອພຣະນາງສະເດັດມາເຖິງໂຊໂລໂມນແລ້ວ ພຣະນາງທູນເຮືອງໃນໃຈຂອງພຣະນາງທຸກປະການ
- 2 ແລະໂຊໂລໂມນກ່າວຕອບປັນຫາຂອງພຣະນາງທັງສິ້ນ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ເຊື່ອງໄວ້ຢູ່ພື້ນໂຊໂລໂມນຊຶ່ງພຣະອົງຈະຊົງອະທິບາຍແກ່ພຣະນາງບໍ່ໄດ້
- 3 ເມື່ອພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາຊົງເຫັນພຣະສະຕິປັນຍາຂອງໂຊໂລໂມນແລະພຣະຣາຊວັງທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງ
- 4 ທັງອາຫານທີ່ໂຕະສະເວີຍ ກັບບັນດາຂ້າຮາຊການປະຈຳຢູ່ ແລະມະຫາດເລັກທີ່ຄອຍຮັບໃຊ້ຢູ່ຕລອດທັງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍແລະພະນັກງານເຊີນຖ້ວຍຂອງພຣະອົງ ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງຖວາຍບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະທັຍຂອງພຣະນາງກໍສລົດລົງ
- 5 ພຣະນາງທູນເຮືອເຈົ້າຊີວິດວ່າ, “ທຸກສິ່ງກຸ່ວກັບເຮືອງຂອງພຣະອົງ ທັງຄວາມສລຽວສລາດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນເວລາທີ່ຂ້ານ້ອຍຍັງຢູ່ໃນເມືອງຂອງຂ້ານ້ອຍກໍເປັນຄວາມຈິງຫມົດ
- 6 ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າຂອງເຂົາ ຈົນຂ້ານ້ອຍໄດ້ມາເຫັນດ້ວຍຕົນເອງ ສະຕິປັນຍາແລະຄວາມມັ່ງຄັ່ງສົມບູນຂອງພຣະອົງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນມາ ມີພຽງເຄິ່ງນຶ່ງໃນສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮູ້ແລະໄດ້ເຫັນໃນເວລານີ້
- 7 ບັນດາຄົນຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ ບັນດາຂ້າຮາຊການເຫລົ່ານີ້ຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ ຜູ້ທີ່ຢູ່ງານປະຈຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງແລະຟັງພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງກໍເປັນສຸກ
- 8 ສາທຸກການແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມອບຄວາມສະງ່າຣາສີ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ່ງຂອງອິສຣາເອນ ຍ້ອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຄວາມຮັກຕໍ່ອິສຣາເອນຕລອດໄປ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພຣະອົງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ ເພື່ອປົກຄອງຢ່າງຍຸດຕິທັມແລະຖືກຕ້ອງ
- 9 ແລ້ວພຣະຣາຊິນີກໍຖວາຍທອງຄຳນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຕະລັນແກ່ພຣະຣາຊາ ພ້ອມທັງເຄື່ອງຫອມແລະເພັດພອຍຕ່າງໆ ບໍ່ມີເຄື່ອງຫອມໃດໆເຫມືອນຢ່າງທີ່ພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາຊາຖວາຍແຕ່ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນ
- 10 ນອກຈາກນີ້ຍັງມີຂະບວນກຳປັ້ນຂອງເຈົ້າຮູຮາມໄດ້ບັນທຸກຄຳມາຈາກໂອພິຣ໌ ທັງໄດ້ນຳໄມ້ຈັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະເພັດພອຍຕ່າງໆ

- 11 ເຈົ້າຊີວິດໄດ້ເອົາໄມ້ຈັນນີ້ເຮັດເສົາຄໍ້າພຣະວິຫານ ເສົາຄໍ້າພຣະຣາຊວັງ ແລະເຮັດພົນໃຫ້ນັກດົນຕີ ຕລອດທຸກວັນນີ້ ບໍ່ເຄີຍເຫັນໄມ້ຈັນຢ່າງນີ້ຈັກເທື່ອ
- 12 ເຈົ້າຊີວິດໂຊໂລໂມນໄດ້ພຣະຣາຊທານຫລາຍຢ່າງໃຫ້ພຣະຣາຊິນີແຫ່ງເຊບາ ຕາມເຄື່ອງອັນອຸດົມສົມທີ່ພຣະອົງມີຢູ່ ແລະພຣະອົງຍັງໄດ້ພຣະຣາຊທານຕື່ມອີກຕາມທີ່ພຣະນາງຕ້ອງການ ແລ້ວພຣະນາງພ້ອມທັງບັນດາເສນາອາມາດກໍກັບຄືນເມືອສູ່ປະເທດຂອງຕົນ

ຄວາມມັ່ງຄັ່ງແລະພຣະກຽດເລື່ອງລືຂອງໂຊໂລໂມນ

(1 ກສດ 10:14-29; 2 ຂຄວ 1:14-17)

- 13 ນ້ຳຫນັກທອງຄຳທີ່ນຳມາສົ່ງໂຊໂລໂມນໃນປີນຶ່ງນັ້ນ ເປັນທອງຄຳທີ່ກຮ້ອຍທີ່ກສິບຕະລັນ
- 14 ນອກເໜືອຈາກທອງຄຳຊຶ່ງນັກການຄ້າແລະພໍ່ຄ້າໄດ້ນຳມາ ແລະກະສັດທັງປວງຂອງປະເທດອາຣະເບັງ ແລະບັນດາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄດ້ນຳທອງຄຳແລະເງິນມາຍັງໂຊໂລໂມນ
- 15 ກະສັດໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງໂລ່ໃຫຍ່ສອງຮ້ອຍອັນດ້ວຍທອງຄຳທຸບ ໂລ່ອັນນຶ່ງໃຊ້ທອງຄຳທຸບທີ່ກຮ້ອຍເຊເກລ
- 16 ພຣະອົງຊົງສ້າງໂລ່ສາມຮ້ອຍອັນດ້ວຍທອງຄຳທຸບ ໂລ່ອັນນຶ່ງໃຊ້ທອງຄຳສາມຮ້ອຍເຊເກລ ແລະກະສັດກໍຊົງເກັບໂລ່ໄວ້ໃນພຣະຕຳນັກດົງເລບານອນ
- 17 ພຣະຣາຊາຊົງກະທຳພຣະທີ່ນຶ່ງຯຊ້າງຂະຫນາດໃຫຍ່ດ້ວຍ ແລະຊົງໂອບດ້ວຍທອງຄຳບໍຣິສຸດ
- 18 ພຣະທີ່ນຶ່ງນັ້ນມີຂັ້ນໄດທີ່ກຂັ້ນ ກັບທີ່ຮອງພຣະບາດທຳດ້ວຍທອງຄຳ ຊຶ່ງຕິດຢູ່ກັບພຣະທີ່ນຶ່ງ ທັງສອງຂ້າງຂອງພຣະທີ່ນຶ່ງມີທີ່ວາງພຣະຫັດ ແລະສິ່ງສອງໂຕຢືນຢູ່ຂ້າງທີ່ວາງພຣະຫັດ
- 19 ມີສິ່ງອີກສິບສອງໂຕຢືນຢູ່ນັ້ນ ເທິງຂັ້ນໄດທີ່ກຂັ້ນທັງສອງຂ້າງ ເຂົາບໍ່ເຄີຍທຳໃນຣາຊອານາຈັກໃດໆ ເໝືອນຢ່າງນີ້
- 20 ພາຊນະທັງສິ້ນສຳລັບເຄື່ອງຕື່ມຂອງກະສັດໂຊໂລໂມນທຳດ້ວຍທອງຄຳ ແລະພາຊນະທັງສິ້ນຂອງພຣະຕຳນັກດົງເລບານອນທຳດ້ວຍທອງຄຳບໍຣິສຸດ ເງິນນັ້ນຖືວ່າເປັນຂອງບໍ່ມີຄ່າຫຍັງໃນສະໄຫມຂອງໂຊໂລໂມນ
- 21 ເພາະເຮືອຂອງພຣະຣາຊາແລ່ນໄປຍັງຕາຣ໌ຊິດພ້ອມກັບຂ້າຣາຊການຂອງຮູຮາມ ກຳປັ່ນຕາຣ໌ຊິດນຳທອງຄຳ ເງິນ ງ່າຊ້າງ ລົງ ແລະນົກຍຸງ ມາສາມປີຕໍ່ຄັ້ງ
- 22 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພຣະຣາຊາໂຊໂລໂມນຈຶ່ງໄດ້ປຽບກວ່າກະສັດອື່ນໆແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນເລື່ອງສົມບັດແລະສະຕິປັນຍາ
- 23 ພຣະຣາຊາທັງສິ້ນແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍສແວງຫາທີ່ຈະເຂົ້າເຝົ້າໂຊໂລໂມນ ເພື່ອຈະຟັງພຣະສະຕິປັນຍາຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າພຣະຣາຊທານໄວ້ໃນໃຈຂອງທ່ານ
- 24 ທຸກຄົນກໍນຳເຄື່ອງບັນນາການຂອງເຂົາມາ ເປັນເຄື່ອງທຳດ້ວຍເງິນແລະທອງຄຳ ແລະເຄື່ອງແຕ່ງກາຍເຄື່ອງອາວຸດ ເຄື່ອງເທດ ມ້າ ແລະລໍ ຕາມຈຳນວນກຳນົດທຸກໆປີ
- 25 ໂຊໂລໂມນຊົງມີບ່ອນໄວ້ມ້າສີ່ພັນຊ່ອງສຳລັບມ້າແລະວົດຣົບ ແລະມີພົນມ້ານຶ່ງຫມື່ນສອງພັນຄົນ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງໃຫ້ປະຈຳຢູ່ໃນຫົວເມືອງວົດຣົບ ແລະຢູ່ກັບພຣະຣາຊາດທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 26 ພຣະອົງຊົງປົກຄອງເຫນືອພຣະຣາຊາທັງປວງຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດເຖິງແຜ່ນດິນຂອງຄົນຟິລິສຕິນ ແລະ ເຖິງເຂດແດນຂອງເອຢິບ
- 27 ພຣະຣາຊາຊົງກະທຳໃຫ້ເງິນນັ້ນເປັນຂອງສາມັນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເຫມືອນກ້ອນຫິນ ແລະກະທຳໃຫ້ມີໄມ້ສົນຫລວງຫລາຍ ເຫມືອນໄມ້ຫມາກເດື່ອແຫ່ງຖິ່ນເນີນເຊເຟລາ
- 28 ເຂົານຳມ້າເຂົ້າມາຖວາຍໂຊໂລໂມນຈາກເອຢິບ ແລະຈາກແຜ່ນດິນທັງປວງ

ມໍຣະນະກັມຂອງໂຊໂລໂມນ

(ກສດ 11:41-43)

- 29 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຊໂລໂມນ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນປາຍບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືປະຫວັດສາດຂອງນາທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະໃນຄຳປະກາດພຣະທັມຂອງອາຣີຢາຊາວຊີໂລ ແລະໃນນິມິດຂອງອິດໂດຜູ້ທຳນວາຍກ່ຽວກັບເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດຫລື
- 30 ໂຊໂລໂມນຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເຫມືອອິສຣາເອນທັງປວງສີ່ສິບປີ
- 31 ໂຊໂລໂມນລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະເຮໂຣໂບອາມໂອຣົດຂອງພຣະອົງປົກຄອງແທນພຣະອົງ

10. ອິສຣາເອນກະບົດ

(1 ກສດ 12:1-19)

- 1 ເຮໂຣໂບອາມໄດ້ໄປຍັງເມືອງເຊເຄມ ເພາະອິສຣາເອນທັງປວງໄດ້ມາຍັງເຊເຄມເພື່ອຈະຕັ້ງທ່ານໃຫ້ເປັນກະສັດ
- 2 ຕໍ່ມາເມື່ອເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດຊາບເຮືອງ (ເພາະທ່ານຍັງຢູ່ໃນເອຢິບບ່ອນຊຶ່ງທ່ານໜີໄປຈາກກະສັດໂຊໂລໂມນ) ແລ້ວເຢໂຣໂບອາມກັບຈາກເອຢິບ
- 3 ເຂົາທັງຫລາຍກໍໄຊ້ຄົນໄປເອີ້ນທ່ານ ແລະເຢໂຣໂບອາມກັບອິສຣາເອນທັງໝົດໄດ້ຫມາແລະທູນເຮໂຣໂບອາມວ່າ,
- 4 “ພຣະຣາຊບິດາຂອງຝ່າພຣະບາດໄດ້ກະທຳໃຫ້ແອກຂອງຂ້ານ້ອຍທຸກຫນັກ ເພາະສະນັ້ນ ບັດນີ້ຂໍຊົງຜ່ອນການບິນນິບັດຢ່າງທຸກຫນັກຂອງພຣະຣາຊບິດາຂອງຝ່າພຣະບາດ ແລະແອກອັນຫນັກຂອງພຣະອົງເຫນືອຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໃຫ້ເປົາລົງເສັງ ແລະຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍຈະບິນນິບັດພຣະອົງ”
- 5 ພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ສິ້ນສາມວັນຈົ່ງກັບມາຫາເຮົາອີກ” ປະຊາຊົນຈົ່ງກັບໄປເສັງ
- 6 ແລ້ວກະສັດເຮໂຣໂບອາມກໍຊົງປົກສາກັບບັນດາຜູ້ເຖົ້າ ຜູ້ຢູ່ງານປະຈຳໂຊໂລໂມນຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງຂນະເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງພຣະຊົນຢູ່ວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຈະແນະນຳເຮົາໃຫ້ຕອບປະຊາຊົນນີ້ຢ່າງໃດ”
- 7 ເຂົາທັງຫລາຍທູນພຣະອົງວ່າ, “ຖ້າຝ່າພຣະບາດຊົງເມດຕາແກ່ປະຊາຊົນນີ້ແລະໃຫ້ເຂົາພໍໃຈ ແລະກ່າວຕອບຄຳດີແກ່ເຂົາ ເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຝ່າພຣະບາດເປັນນິດ”

- 8 ແຕ່ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມຄຳປຶກສາຊຶ່ງຜູ້ເຖົ້າຖວາຍນັ້ນເສັຽ ແລະໄປປຶກສາກັບຄົນໜຸ່ມຊຶ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນມາພ້ອມກັບພຣະອົງແລະຢູ່ງານປະຈຳຂອງພຣະອົງ
- 9 ແລະພຣະອົງກ່າວກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ທ່ານຈະແນະນຳເຮົາຢ່າງໃດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະຕອບປະຊາຊົນນີ້ ຜູ້ທີ່ທູນເຮົາວ່າ ຂໍຊົງຜ່ອນແອກຊຶ່ງພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງວາງຢູ່ເໜືອຂ້າງນ້ອຍທັງຫລາຍໃຫ້ເປົາລົງ”
- 10 ແລະຄົນໜຸ່ມເຫລົ່ານັ້ນຜູ້ໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນມາພ້ອມກັບພຣະອົງທູນພຣະອົງວ່າ, “ຝ່າພຣະບາດຈຶ່ງກ່າວດັ່ງນີ້ແກ່ປະຊາຊົນນີ້ ຜູ້ທູນພຣະອົງວ່າ ພຣະກິຈບິດາຂອງຝ່າພຣະບາດໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ແອກຂອງຂ້າງນ້ອຍທັງຫລາຍທຸກໜັກ ແຕ່ຂໍຝ່າພຣະບາດຊົງຜ່ອນແກ່ຂ້າງນ້ອຍໃຫ້ເປົາລົງນັ້ນ ຝ່າພຣະບາດຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍຢ່າງນີ້ວ່າ ນີ້ວກ້ອຍຂອງເຮົາກໍໜາກວ່າແອວແຫ່ງຣາຊບິດາຂອງເຮົາ
- 11 ທີ່ພຣະຣາຊບິດາຂອງເຮົາວາງແອກໜັກເທິງທ່ານທັງຫລາຍກໍດີແລ້ວ ເຮົາຈະເພີ້ມແອກໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍອີກ ພຣະຣາຊບິດາຂອງເຮົາຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍໄມ້ແສ້ ແຕ່ເຮົາຈະຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍແສ້ຕິງົວ”
- 12 ເຢໂຣໂບອາມກັບປະຊາຊົນທັງປວງຈຶ່ງເຂົ້າມາເຝົ້າເຮໂຣໂບອາມໃນວັນທີ່ສາມ ດັ່ງທີ່ພຣະຣາຊາຮັບສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງມາຫາເຮົາອີກໃນວັນທີ່ສາມ”
- 13 ພຣະຣາຊາກ່າວຕອບເຂົາທັງຫລາຍຢ່າງດຸດັນ ຊົງປະຖິ້ມຄຳປຶກສາຂອງຜູ້ເຖົ້າເສັຽ
- 14 ແລະກ່າວກັບເຂົາທັງຫລາຍຕາມຄຳຕອບຂອງພວກຄົນໜຸ່ມວ່າ, “ພຣະຣາຊບິດາຂອງເຮົາທຳແອກຂອງທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ໜັກ ແຕ່ເຮົາຈະເພີ້ມໃຫ້ແກ່ແອກນັ້ນ ພຣະຣາຊບິດາຂອງເຮົາຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍໄມ້ແສ້ ແຕ່ເຮົາຈະຕິສອນທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍໄມ້ແສ້ຕິງົວ”
- 15 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງສຽງປະຊາຊົນ ເພາະເຫດການນີ້ເປັນມາແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງໄດ້ສຳເຣັດ ຊຶ່ງພຣະອົງກ່າວໂດຍອາຮິຢາຊາວຊີໂລແກ່ເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັດ
- 16 ແລະເມື່ອອິສຣາເອນເຫັນວ່າພຣະຣາຊາບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງເຂົາທັງຫລາຍ ປະຊາຊົນກໍທູນຕອບພຣະຣາຊາວ່າ, “ຂ້າງນ້ອຍທັງຫລາຍມີສ່ວນອັນໃດໃນດາວິດ ຂ້າງນ້ອຍທັງຫລາຍບໍ່ມີສ່ວນມໍຣະດົກໃນບຸດເຈສຊີ ໂອ ອິສຣາເອນເອີຍ ກັບໄປເຕັ້ນຂອງຕົນແຕ່ລະຄົນເຖິດ” ອິສຣາເອນທັງປວງຈຶ່ງໄປຍັງບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 17 ແຕ່ເຮໂຣໂບອາມຊົງປຶກສາຄວາມເໝາະສົມຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອນຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງຂອງຢູດາ
- 18 ແລ້ວພຣະຣາຊາເຮໂຣໂບອາມຊົງໃຊ້ຮາໂດຣາມນາຍງານເໝາະສົມແຮງງານເກນໄປ ແລະປະຊາຊົນກໍເອົາທຶນແກວ່ງໃສ່ທ່ານເຖິງຕາຍ ແລ້ວເຈົ້າຊີວິດເຮໂຣໂບອາມກໍຊົງພ້າວຂຶ້ນຣົດຮົບຂອງພຣະອົງ ຊົງໜີໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 19 ອິສຣາເອນຈຶ່ງກະບົດຕໍ່ຣາຊວົງດາວິດເຖິງທຸກວັນນີ້

11.

- 1 ເມື່ອເຮົາໂຮໂບອາມມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມເຊື້ອສາຍຢູດາແລະເປັນຢາມິນ ເປັນນັກຮົບທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວນຶ່ງແສນແປດຫມື່ນຄົນ ເພື່ອຈະຕໍ່ສູ້ຮົບກັບອິສຣາເອນ ຫມາຍຈະເອົາຮາຊອານາຈັກຄືນໃຫ້ແກ່ເຮົາໂຮໂບອາມ
- 2 ແຕ່ພຣະຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຊມັຍຢາຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ,
- 3 “ຈົ່ງໄປທູນເຮົາໂຮໂບອາມໂອຣົດຂອງໂຊໂລໂມນກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະບອກແກ່ຄົນອິສຣາເອນທັງປວງໃນຢູດາແລະເປັນຢາມິນວ່າ
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຈົ້າຢ່າຂຶ້ນໄປສູ້ຮົບກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງຕົນທຸກຄົນເຖິດເພາະສິ່ງນີ້ເປັນມາຈາກເຮົາ” ເຫດສັນນີ້ເຂົາຈຶ່ງເຊື່ອຟັງພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະກັບໄປ ບໍ່ໄດ້ສູ້ຮົບກັບເຮົາໂຮໂບອາມ

ຄວາມຈະເຣີນໃນຣັຊການເຮົາໂຮໂບອາມ

- 5 ແລະເຮົາໂຮໂບອາມປະທັບຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງເພື່ອປ້ອງກັນໃນຢູດາ
- 6 ພຣະອົງຊົງສ້າງເມືອງເບັດເລເຮັມ ເອຕາມ ເຕໂກອາ
- 7 ເບັດຊູຣ໌ ໂຊໂກ ອາດູນລາມ
- 8 ກາດ ມາເຣຊາ ຊິຟ
- 9 ອາໂດຣາອິມ ລາຄິສ ອາເຊກາ
- 10 ໂຊຣາ ອັຍຢາໂລນ ແລະເຮໂບຣນ ຫົວເມືອງຊຶ່ງມີປ້ອມທີ່ຢູ່ໃນຢູດາແລະໃນເປັນຢາມິນ
- 11 ພຣະອົງຊົງກະທໍາປ້ອມປຣາການໃຫ້ແຂງແຮງ ແລະຕັ້ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາໃນປ້ອມເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຊົງສະສົມອາຫານ ນໍ້າມັນ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນ
- 12 ພຣະອົງຊົງເກັບໂລ່ ແລະຫອກໄວ້ໃນຫົວເມືອງທັງປວງ ແລະກະທໍາໃຫ້ຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນແຂງແຮງຫລາຍ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຍຶດຢູດາແລະເປັນຢາມິນໄວ້ໄດ້
- 13 ປະໂຣທິດກັບຄົນເລວີຊຶ່ງຢູ່ໃນອິສຣາເອນທັງສິ້ນໄດ້ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງຈາກເຂດແດນຊຶ່ງເຂົາອາໄສຢູ່
- 14 ເພາະຄົນເລວີປະຖິ້ມທັງຫຍ້າແລະທີ່ບ້ານຊຶ່ງເຂົາຍຶດຖືເປັນກໍາມະສິດແລະມາຍັງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຢໂຮໂບອາມແລະໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂັບໂລ່ເຂົາທັງຫລາຍອອກຈາກຕໍາແໜ່ງປະໂຣທິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງປະໂຣທິດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນສໍາລັບສະຖານນະມັສການທີ່ສູງທັງຫລາຍ ແລະສໍາລັບພວກຜີປີສາດ ແລະສໍາລັບຮູບລູກງົວຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງຂຶ້ນ
- 16 ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ປັກໃຈສວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນກໍຕິດຕາມເຂົາທັງຫລາຍມາຈາກເຜົ່າທັງປວງຂອງອິສຣາເອນຍັງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອຖວາຍສັຕບູຊາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບູຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ

- 17 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ຮາຊອານາຈັກຂອງຢູດາແລະໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຮໂຣໂບອາມໂອຣົດຂອງໂຊໂລໂມນເຂັ້ມແຂງຢູ່ໄດ້ສາມປີ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍດຳເນີນຢູ່ສາມປີໃນວິຖີຂອງດາວິດແລະໂຊໂລໂມນ
- 18 ເຮໂຣໂບອາມຊົງຮັບມາຮາລັທທິດາຂອງເຢຣີໂມທໂອຣົດຂອງດາວິດເປັນມະເຫສີຜູ້ເປັນທິດາຂອງອາບິຮາອິນບຸດຕຣີຂອງເອລີອາບບຸດເຈສຊີ
- 19 ພຣະນາງກໍປະສູດໂອຣົດໃຫ້ພຣະອົງ ຄື ເຢອຸສ ເຊມາຣີຢາ ແລະຊາຮາມ
- 20 ພາຍຫລັງພຣະອົງກໍຊົງຮັບມາອາກາທິດາຂອງອັບຊາໂລມ ຜູ້ຊົງປະສູດ ອາບິຢາ ອັດຕັຍ ຊີຊາ ແລະເຊໂລມິທໃຫ້ພຣະອົງ
- 21 ເຮໂຣໂບອາມຊົງຮັກມາອາກາທິດາຂອງອັບຊາໂລມຫລາຍກວ່າມະເຫສີແລະນາງສະນົມຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນ (ພຣະອົງມີມະເຫສີສິບແປດອົງ ແລະນາງສະນົມທຶກສິບຄົນແລະມີໂອຣົດຊາວແປດອົງແລະທິດາທຶກສິບອົງ)
- 22 ແລະເຮໂຣໂບອາມຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ອາບິຢາໂອຣົດຂອງມາອາກາເປັນໂອຣົດອົງໃຫຍ່ຖ້າມາກາງພື້ນ້ອງຂອງຕົນ ເພາະພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະໃຫ້ທ່ານເປັນພຣະຣາຊາ
- 23 ແລະພຣະອົງຊົງຈັດການຢ່າງສລາດ ແລະແຈກຈ່າຍໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄປທົ່ວແຜ່ນດິນທັງສິ້ນຂອງຢູດາ ແລະຂອງເປັນຢາມິນ ໃຫ້ທົ່ວເມືອງທີ່ມີປ້ອມທັງສິ້ນ ແລະພຣະອົງປະທານສະບຽງອາຫານໃຫ້ຢ່າງອຸດົມ ແລະຈັດຫາມະເຫສີຫລາຍໃຫ້ເຂົາຕັ້ງຫລາຍຄົນ

12. ຊີຊັກບຸກຢູດາ

(1 ກສດ 14:25-28)

- 1 ເມື່ອຮາຊອານາຈັກຂອງເຮໂຣໂບອາມຕັ້ງຫມັ້ນຄົງແລະແຂງແຮງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງປະຖິ້ມທັມບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງກໍຖິ້ມພ້ອມກັບພຣະອົງດ້ວຍ
- 2 ຕໍ່ມາໃນປີທີ່ຫ້າແຫ່ງກະສັດເຮໂຣໂບອາມ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊີຊັກເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງເອຢິບສະເດັຂື້ນມາສູ່ຮີບເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ມີຣົດຮີບນຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍພັນ ແລະພົນມ້າທຶກຫມັ້ນຄົນ ແລະພົນຜູ້ມາກັບພຣະອົງຈາກເອຢິບນັບບໍ່ຖ້ວນຄືຊາວລີເບັງ ຄົນຊຸກກີອິມ ແລະເອທິໂອເປັງ
- 4 ພຣະອົງຊົງຍຶດຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມຂອງຢູດາແລະມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ແລ້ວເຊມັຍຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ມາເຝົ້າເຮໂຣໂບອາມ ແລະບັນດາເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາ ຜູ້ມາປະຊຸມກັນຢູ່ທີ່ເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍເຣື່ອງຊີຊັກ ແລະກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ປະຖິ້ມເຈົ້າ ໃຫ້ເຢື່ອໃນມືຂອງຊີຊັກ”
- 6 ແລ້ວເຈົ້ານາຍແຫ່ງອິສຣາເອນແລະພຣະຣາຊາໄດ້ຖ່ອມຕົນລົງແລະກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊອບທັມແລ້ວ”

- 7 ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າເຂົາທັງຫລາຍຖ່ອມຕົວລົງ ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເຊມັຍ ຢາວ່າ, “ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງແລ້ວ ເຮົາຈະບໍ່ທໍາລາຍເຂົາ ແຕ່ເຮົາຈະຍອມໃຫ້ການຊ່ອຍກູ້ແກ່ເຂົາ ແລະພຣະພິໂຣດຂອງເຮົາຈະບໍ່ເທລົງມາເໜືອເຢຣູຊາເລັມໂດຍຂອງຊີຊັກ
- 8 ຢ່າງໃດກໍດີເຂົາທັງຫລາຍຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຊີຊັກ ເພື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຊາບຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການຮັບໃຊ້ເຮົາ ແລະຮັບໃຊ້ຣາຊອານາຈັກທັງຫລາຍ”
- 9 ຊີຊັກພຣະຣາຊາແຫ່ງເອຢິບຈຶ່ງຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງຊົງເກັບເອົາຊັບສິນແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊັບສິນບັດໃນພຣະຣາຊວັງ ພຣະອົງຊົງເກັບເອົາໄປທຸກຢ່າງ ພຣະອົງຊົງເກັບເອົາໄລ່ທອງຄໍາຊຶ່ງໂຊໂລໂມນຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນໄປດ້ວຍ
- 10 ກະສັດເຣໂຣໂບອາມຊົງທໍາໄລ່ທອງສໍາຣິດຂຶ້ນແທນ ແລະໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງ ຜູ້ເຝົ້າບໍຣິເວນພຣະຣາຊວັງ
- 11 ພຣະຣາຊາສະເດັດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມື່ອໃດທະຫານຮັກສາພຣະອົງກໍມາຖືໄລ່ນັ້ນ ແລ້ວນໍາກັບໄປເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງທະຫານຮັກສາພຣະອົງຕາມເດີມ
- 12 ເມື່ອພຣະອົງຊົງຖ່ອມພຣະອົງລົງ ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຫັນໄປເສັງຈາກພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ທໍາລາຍພຣະອົງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ເຖິງປານນັ້ນອີກສະພາບການກໍຍັງດີຢູ່ໃນຍູດາ
- 13 ກະສັດເຣໂຣໂບອາມຈຶ່ງສະຖາປະນາພຣະອົງຂຶ້ນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊົງປົກຄອງ ເມື່ອເຣໂຣໂບອາມຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸສິບເອັດປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງສິບເຈັດປີໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ອັນເປັນເມືອງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກສັນໄວ້ຈາກເຜົ່າຕ່າງໆທັງສິ້ນຂອງອິສຣາເອນເພື່ອຈະຕັ້ງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້ທີ່ນັ້ນ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າ ນາມອາມາຄົນອັມໂມນ
- 14 ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທໍາການຊົ່ວຮ້າຍ ເພາະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງພຣະທັຍຂອງພຣະອົງທີ່ຈະສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈຂອງເຣໂຣໂບອາມຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດທ້າຍ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືປະຫວັດສາດຂອງເຊມັຍຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຂອງອິດໂດຜູ້ທໍາວາຍຕາມແບບພົງສາວະດານ ຫລືມີລົງຄາມເລື້ອຍໄປຢູ່ລະຫວ່າງເຣໂຣໂບອາມແລະເຢໂຣໂບອາມ
- 16 ເຣໂຣໂບອາມກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາກໍຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາບິຢາຣາຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ

13. ຮັຊການອາບິຢາ

(1 ກສດ 15:1-8)

- 1 ໃນປີທີ່ສິບແປດແຫ່ງຮັຊການເຢໂຣໂບອາມ ອາບິຢາໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງເໜືອປະເທດຍູດາ

- 2 ພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມປີ ພຣະຊົນນີ (ແມ່ເຖົ້າ) ຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າ ມີກັຍຢາທິດາຂອງອູຣິເອນແຫ່ງກິເບອາ ມີສົງຄາມລະຫວ່າງອາບິຢາແລະເຢໂຣໂບອາມ
- 3 ອາບິຢາສະເດັດອອກທຳສົງຄາມ ມີກອງທັບທະຫານຊຳນານເສິກເປັນຄົນຄັດເລືອກແລ້ວສີ່ແສນຄົນ ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຕັ້ງແນວຮົບສູ້ກັບພຣະອົງດ້ວຍຄົນຄັດເລືອກແລ້ວເປັນທະຫານເອກແປດແສນຄົນ
- 4 ອາບິຢາຊົງລຸກຍືນຢູ່ເທິງພູເຊມາຣາອິມ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຖິ່ນພູດອຍເອຟຣາອິມ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂ້າແຕ່ເຢໂຣໂບອາມ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງ ຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າ
- 5 ບໍ່ຄວນຫລີທີ່ທ່ານທັງຫລາຍທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນພຣະຣາຊທານຕຳແຫນ່ງພຣະຣາຊາເຫນືອອິສຣາເອນເປັນນິດແກ່ດາວິດ ແລະບຸດຫລານຂອງພຣະອົງໂດຍຄຳສັນຍາເກືອ
- 6 ເຖິງປານນັ້ນເຢໂຣໂບອາມບຸດເນບັທ ຂ້າຣາຊການຂອງໂຊໂລໂມນໂອຣົດຂອງດາວິດ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນກະບົດຕໍ່ເຈົ້ານາຍຂອງຕົນ
- 7 ແລະມີຄົນຖ່ອຍຄົນຊົ່ວບາງຄົນມົວສຸມກັນກັບເຂົາ ແລະອາສາສູ້ກັບເຮໂຣໂບອາມໂອຣົດຂອງໂຊໂລໂມນ ເມື່ອເຮໂຣໂບອາມຍັງນ້ອຍຢູ່ແລະໃຈອ່ອນແອຕ້ານທານບໍ່ໄດ້
- 8 “ບັດນີ້ທ່ານຄິດວ່າຈະຕໍ່ຕ້ານຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງບຸດຫລານຂອງດາວິດ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍເປັນຄົນຫມູ່ໃຫຍ່ແລະມີລູກງົວທອງຄຳຊຶ່ງເຢໂຣໂບອາມສ້າງໄວ້ໃຫ້ທ່ານເປັນພຣະ
- 9 ທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ປະໂຣທິດຂອງພຣະເຈົ້າ ບຸດຫລານຂອງອາໂຣນ ແລະຄົນເລວີອອກໄປ ແລະຕັ້ງປະໂຣທິດສຳລັບຕົນເອງຢ່າງຊົນຊາດທັງຫລາຍຫລື ຜູ້ໃດທີ່ນຳງົວຫນຸ່ມແລະແກະເຖິກເຈັດຕົວມາຊຳຮະຕົວໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດໄວ້ ຈະໄດ້ເປັນປະໂຣທິດຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີແມ່ນພຣະ
- 10 ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງ ເຮົາມີປະໂຣທິດຜູ້ບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ທັງມີຄົນເລວີທຳງານຫນ້າທີ່ຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 11 ເຂົາຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກເຊົ້າຄຳ ທັງເຄື່ອງຫອມ ຕັ້ງເຂົ້າຈີ່ຫນ້າພຣະພັກເທິງໂຕະບໍຣິສຸດ ແລະດູແລຄັນຕະກຽງທອງຄຳພ້ອມທັງຕະກຽງ ເພື່ອໃຫ້ຕະກຽງລຸກຢູ່ທຸກຄຳ ເພາະເຮົາໄດ້ຮັກສາພຣະບັນຊາກຳຊັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ແຕ່ທ່ານໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງເສັງ
- 12 ເບິ່ງແມ່, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບເຮົານຳຫນ້າເຮົາ ແລະປະໂຣທິດຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບແກເສິກພ້ອມທີ່ຈະເປົ່າເອີ້ນທຳສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ຂ້າແຕ່ລູກຫລານຂອງອິສຣາເອນ ຂໍຢ່າຕໍ່ສູ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ເພາະທ່ານຈະຊະນະບໍ່ໄດ້”
- 13 ເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້ອງສຸມຜູ້ຄົນໄວ້ເພື່ອຈະອ້ອມມາຫາເຂົາຈາກເບື້ອງຫລັງ ດັ່ງນັ້ນກອງທະຫານຂອງທ່ານຈຶ່ງຢູ່ຂ້າງຫນ້າຢູດາ ແລະກອງຊຸ່ມກຳຢູ່ຂ້າງຫລັງເຂົາ

- 14 ເມື່ອຢູ່ດາມອງເຫັນ ເບິ່ງແມ່, ການເສີກກຳຢູ່ຂ້າງໜ້າແລະຂ້າງຫລັງເຂົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກຳຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບັນດາປະໂຮທິດກໍເປົ່າແກ
- 15 ແລ້ວຄົນຂອງຢູດາກຳຮ້ອງສຽງທຳນອງເສີກ ແລະເມື່ອຢູດາຮ້ອງຂຶ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ເຢໂຣໂບອາມ ແລະອິສຣາເອນທັງປວງຜ່າຍແພ້ໄປຕໍ່ອາບິຢາແລະຢູດາ
- 16 ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຫນີຢູດາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 17 ອາບິຢາແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກໍຂ້າເຂົາເສັງຫລວງຫລາຍ ອິສຣາເອນທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວຈຶ່ງລົ້ມຕາຍຫ້າແສນຄົນ
- 18 ນີ້ແຫລະຄົນອິສຣາເອນກໍຖືກປາບປາມໃນຄັ້ງນັ້ນ ແລະຄົນຢູດາກໍຊະນະ ເພາະເຂົາເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ
- 19 ອາບິຢາໄດ້ຕິດຕາມເຢໂຣໂບອາມ ແລະຍຶດເອົາຫົວເມືອງຈາກພຣະອົງ ຄືເມືອງເບັດເອນກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະເຢຊານາກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະເອໂຟຣນກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 20 ເຢໂຣໂບອາມບໍ່ໄດ້ຟື້ນອຳນາດຂອງພຣະອົງໃນຣັຊສະໄຫມຂອງອາບິຢາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານພຣະອົງ ພຣະອົງກໍສິ້ນພຣະຊົນ
- 21 ແຕ່ອາບິຢາກໍມີອຳນາດຍິ່ງຂຶ້ນ ແລະມີມະເຫສີສິບສີ່ອົງ ມີໂອຣົດຊາວສອງອົງ ແລະທິດາສິບຫົກອົງ
- 22 ຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອາບິຢາ ວິທິການແລະພຣະດຳຣັດຂອງພຣະອົງບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມອິດໂດ

14. ຣັຊການອາຊາ

(1 ກສດ 15:9-15)

- 1 ອາບິຢາຈຶ່ງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ເຂົາກໍຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາຊາໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນຄອງແທນພຣະອົງໃນຣັຊການຂອງອາຊາ ແຜ່ນດິນໄດ້ສົງບໍ່ຢູ່ສິບປີ
- 2 ແລະອາຊາຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ດີແລະຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ
- 3 ພຣະອົງຊົງກຳຈັດແທ່ນບູຊາພຣະຕ່າງດ້າວແລະບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງທັງຫລາຍ ແລະພັງເສົາສັກສິດລົງແລະໄດ້ໂຄ່ນອາເຊຣາເສັງ
- 4 ແລະຊົງບັນຊາໃຫ້ຢູດາສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງຕົນ ແລະໃຫ້ຮັກສາພຣະທັມແລະພຣະບັນຍັດ
- 5 ພຣະອົງຊົງກຳຈັດບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງແລະແທ່ນເຄື່ອງຫອມອອກເສັງຈາກຫົວເມືອງທັງສິ້ນຂອງຢູດາດ້ວຍ ແລະຣາຊອານາຈັກກໍໄດ້ສົງບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ພຣະອົງ
- 6 ພຣະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມໃນຢູດາ ເພາະແຜ່ນດິນກໍສົງບໍ່ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ທຳສົງຄາມໃນປີເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານການຢຸດພັກສົງບໍ່ແກ່ພຣະອົງ

- 7 ແລະພຣະອົງກ່າວກັບຢູດາວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍສ້າງຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ ລ້ອມດ້ວຍກຳແພງ ທໍຄອຍ ປະຕູເມືອງ ແລະດ່ານ ແຜ່ນດິນຍັງເປັນຂອງເຮົາ ເພາະເຮົາໄດ້ສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ເຮົາໄດ້ສແວງຫາພຣະອົງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານການຢຸດພັກສົງບຸກຄ້ານ” ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງສ້າງ ແລະຈຳເຣີນຂຶ້ນ
- 8 ແລະອາຊາຊົງມີກອງທັບສັ່ງດ້ວຍ ໂລ່ໃຫຍ່ແລະຫອກຈາກຢູດາສາມແສນຄົນ ແລະຈາກເປັນຢາມິນຊຶ່ງຖືໂລ່ ແລະໂກ່ງທະນູ ສອງແສນແປດຫມື່ນຄົນ ທັງສິ້ນນີ້ເປັນທະຫານເອກ
- 9 ເຊຣາຊາວເອທິໂອເປັງໄດ້ອອກມາຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາທັງຫລາຍດ້ວຍກອງທັບຄົນນຶ່ງລ້ານ ແລະຣົດຣົບສາມຮ້ອຍ ຄັນມາເຖິງເມືອງມາເຣຊາ
- 10 ແລະອາຊາຊົງຍົກອອກໄປປະທະກັບເຂົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຕັ້ງແນວຣົບໃນຮ່ອມພູເຊຟາທາທີ່ມາເຣຊາ
- 11 ອາຊາຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຊ່ອຍໄດ້ຢ່າງ ພຣະອົງ ໃນການສູ້ຣົບກັນລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ມີກຳລັງກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີກຳລັງ ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າ ພຣະອົງທັງຫລາຍ ຂໍຊົງຊ່ອຍພວກຂ້າພຣະອົງ ເພາະຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍເພິ່ງພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງທັງ ຫລາຍມາຕໍ່ສູ້ກັບຊົນຫມູ່ໃຫຍ່ນີ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ຂໍຢ່າໃຫ້ມະນຸດຊະນະພຣະອົງ”
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງໃຫ້ຊາວເອທິໂອເປັງຜ່າຍແພ້ຕໍ່ອາຊາແລະຕໍ່ຢູດາ ແລະຊາວເອທິໂອເປັງກໍຫນີໄປ
- 13 ອາຊາແລະພົນທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງກໍໄລ່ຕາມເຂົາໄປເຖິງເມືອງເກຣາຣ໌ແລະຊາວເອທິໂອເປັງລົ້ມຕາຍຫລາຍຈົນ ບໍ່ເຫລືອສັກຊີວິດດຽວ ເພາະເຂົາໄດ້ແຕກຜ່າຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະກອງທັບຂອງພຣະອົງ ຄົນຢູ ດາໄດ້ເກັບຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 14 ເຂົາກໍໂຈມຕີບັນດາຫົວເມືອງຮອບເມືອງເກຣາຣ໌ ເພາະວ່າຄວາມຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນມາຄອບເຂົາ ທັງຫລາຍ ເຂົາໄດ້ບຸ້ນຫົວເມືອງທັງສິ້ນ ເພາະມີຂອງທີ່ຍຶດໄດ້ໃນນັ້ນຫລາຍ
- 15 ເຂົາໄດ້ໂຈມຕີເຕັ້ນຂອງຜູ້ທີ່ມີງົວ ແລະເອົາແກະໄປຫລວງຫລາຍແລະອູດດ້ວຍ ແລ້ວເຂົາກໍກັບໄປຍັງເຢຣູ ຊາເລັມ

15. ອາຊາຊົງປະຕິຮູບງານດ້ານສາສນາ

- 1 ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາສະຖິດກັບອາຊາຣິຢາ ບຸດໂອເດດ
- 2 ແລະທ່ານອອກໄປເຝົ້າອາຊາທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອາຊາ ແລະຢູດາກັບເປັນຢາມິນທັງປວງ ຂໍຈົ່ງຟັງ ຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍ ຕໍ່ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍຢູ່ກັບພຣະອົງ ຖ້າ ທ່ານທັງຫລາຍສແວງຫາພຣະອົງ ທ່ານກໍຈະພົບພຣະອົງ ແຕ່ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍປະຖິ້ມພຣະອົງ ພຣະອົງ ຈະຊົງປະຖິ້ມທ່ານທັງຫລາຍ

- 3 ອິສຣາເອນຢູ່ປາສຈາກພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ເປັນເວລານານ ແລະບໍ່ມີປະໂຫຍດຜູ້ສັ່ງສອນ ແລະບໍ່ມີພຣະທັມ
- 4 ແຕ່ເມື່ອເຖິງຄາວເຂົາທຸກຍາກລຳບາກ ເຂົາທັນມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະສແວງຫາພຣະອົງ ເຂົາທັງຫລາຍກໍພົບພຣະອົງ
- 5 ໃນສະໄຫມນັ້ນບໍ່ມີສັນຕິພາບແກ່ຜູ້ທີ່ອອກໄປຫລືຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາ ເພາະມີການວຸ້ນວາຍຢູ່ມາກມາຍຮົບກວນຊາວເມືອງນັ້ນ
- 6 ເຂົາແຕກແຍກກັນເປັນພວກງປະຊາຊາດຕໍ່ປະຊາຊາດແລະເມືອງຕໍ່ເມືອງ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງຮົບກວນເຂົາດ້ວຍຄວາມທຸກຍາກທຸກຢ່າງ
- 7 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກ້າຫານ ຢ່າໃຫ້ມີຂອງທ່ານອ່ອນລົງ ເພາະວ່າກິຈການຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບບຳເໜັດ”
- 8 ເມື່ອອາຊາຊົງສະດັບຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ຄື ຄຳປະກາດພຣະທັມຂອງອາຊາຮິຢາບຸດໂອເດດ ພຣະອົງກໍຊົງມີພຣະທັຍກ້າຂຶ້ນ ຊົງກຳຈັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດໜ້າຊັງຈາກແຜ່ນດິນຢູດາແລະເປັນຢາມົນສິ້ນ ແລະຈາກຫົວເມືອງຊຶ່ງພຣະອົງຍຶດມາໄດ້ຈາກຖິ່ນພູດອຍເອຟຣາອິມ ແລະພຣະອົງຊົງສ້ອມແຊມແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຢູ່ໜ້າມຸກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 9 ພຣະອົງຊົງຮວບຮວມຢູດາແລະເປັນຢາມົນທັງປວງ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈາກເອຟຣາອິມ ມານັສເຊ ແລະຈາຊິເມໂອນ ຜູ້ອາໄສຢູ່ກັບເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຫລົບຫນີມາຫາພຣະອົງຈາກອິສຣາເອນ ເມື່ອເຂົາເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງສະຖິດກັບພຣະອົງ
- 10 ເຂົາທັງຫລາຍຊຸມນຸມກັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມໃນເດືອນທີ່ສາມຂອງປີທີ່ສິບຫ້າໃນຣັຊການຂອງອາຊາ
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍຖວາຍສັຕບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນນັ້ນຈາກເຂົ້າຂອງທີ່ເຂົາໄດ້ຍຶດມາ ມີງົວເຖິກເຈັດຮ້ອຍໂຕ ແລະແກະເຈັດພັນໂຕ
- 12 ເຂົາກໍເຂົ້າເຮັດຄຳສັນຍາທີ່ຈະສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເຂົາ
- 13 ແລະວ່າຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ຄວນຈະມີໂທດເຖິງຕາຍ ບໍ່ວ່າເດັກຫລືໃຫຍ່ ຊາຍຫລືຍິງ
- 14 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳສັຕສາບານຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສຽງອັນດັງ ແລະດ້ວຍສຽງໂຮ່ຮ້ອງ ແລະດ້ວຍສຽງແກແລະເຂົາສັຕ
- 15 ຢູດາທັງປວງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະສັຕສາບານນັ້ນ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສາບານດ້ວຍສຸດໃຈຂອງເຂົາແລະໄດ້ສແວງຫາພຣະອົງດ້ວຍສິ້ນຄວາມປາຖນາຂອງເຂົາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍພົບພຣະອົງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ເຂົາຢຸດພັກສົງບຮອບດ້ານ

- 16 ເຖິງແມ່ນວ່າມາອາກາພຣະມານດາຂອງພຣະອົງ ກະສັດອາຊາກໍຊົງຖອດເສັງຈາກເປັນພຣະຣາຊຊົນນີ ເພາະພຣະນາງໄດ້ກະທຳຮູບເຄົາຣົບອັນໜ້າກຽດຊັງສຳລັບພຣະອາເຊຣາ ອາຊາຊົງໂຄ່ນຮູບເຄົາຣົບຂອງ ພຣະນາງລົງ ແລະບົດ ແລະເຜົາເສັງທີ່ລຳທານກິດໂຣນ
- 17 ແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກຳຈັດບ່ອນສະຖານນະມັສການທີ່ສູງອອກເສັງຈາກອິສຣາເອນ ຢ່າງໃດກໍດີພຣະທັຍຂອງອາຊາ ກໍປາສຈາກຕຳໜິຕລອດຮັຊການຂອງພຣະອົງ
- 18 ພຣະອົງຊົງນຳຂອງອຸທິດຖວາຍຂອງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າຂອງທີ່ພຣະອົງຊົງອຸທິດຖວາຍ ມີ ເງິນແລະທອງຄຳ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 19 ແລະບໍ່ມີສົງຄາມອີກຈົນປີທີ່ສາມສິບຫ້າໃນຮັຊການຂອງອາຊາ

16. ກະສັດອາຊາຊົງສ້າງສຳພັນທະໄມຕຣີກັບເບນຮາດາດ

(1 ກສດ 15:16-22)

- 1 ໃນປີທີ່ສາມສິບຫົກແຫ່ງຮັຊການອາຊາ ບາອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະໄດ້ ສ້າງເມືອງຣາມາ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດອອກໄປຫລີເຂົ້າມາຫາອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູ ດາ
- 2 ແລ້ວອາຊາຊົງເອົາເງິນແລະທອງຄຳຈາກຄັງຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຣາຊສຳນັກ ແລະ ສົ່ງໄປໃຫ້ເບນຮາດັດພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຣັງຜູ້ປະທັບໃນເມືອງດາມັສກັສວ່າ,
- 3 “ຂໍໃຫ້ມີສັນຍາໄມຕຣີລະຫວ່າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລະຂອງທ່ານ ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງເງິນແລະທອງ ຄຳມາຍັງທ່ານ ຂໍສະເດັດໄປທຳລາຍສັນຍາໄມຕຣີຂອງທ່ານຊຶ່ງມີກັບບາອາຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພື່ອເຂົາຈະຖອຍທັບໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ”
- 4 ແລະເບນຮາດາດຊົງເຊື່ອຟັງກະສັດອາຊາ ແລະສົ່ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບຂອງພຣະອົງໄປຕໍ່ສູ້ກັບຫົວ ເມືອງຂອງອິສຣາເອນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໂຈມຕີ ອີໂຢນ ດານ ເອເບນອາອິມ ແລະຫົວເມືອງຄັງຫລວງ ທັງສິ້ນຂອງເນັຟທາລີ
- 5 ແລະເມື່ອບາອາຊາຊົງຊາບເຮືອງ ພຣະອົງຊົງຢຸດສ້າງເມືອງຣາມາ ແລະໃຫ້ພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະອົງຢຸດ ຍັງ
- 6 ແລ້ວກະສັດອາຊາຊົງນຳຢູດາທັງສິ້ນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຂົນທົນຂອງເມືອງຣາມາແລະເຄື່ອງໄມ້ຂອງເມືອງ ນັ້ນ ຊຶ່ງບາອາຊາໃຊ້ສ້າງຢູ່ນັ້ນ ແລະເອົາມາສ້າງເມືອງເກບາແລະເມືອງມິສປາ
- 7 ຄັ້ງນັ້ນຮານານີຜູ້ທຳນວາຍໄດ້ມາເຜົ້າອາຊາພຣະຣາຊາຂອງຢູດາ ແລະທູນພຣະອົງວ່າ, “ເພາະທ່ານເພິ່ງ ພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຣັງ ແລະບໍ່ໄດ້ເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ເຫດສັນນັ້ນກອງທັບຂອງພຣະ ຣາຊາຊີເຣັງຈຶ່ງໄດ້ຫລຸດພົ້ນມີທ່ານໄປ

- 8 ຄົນເອທິໂອເປັງແລະຊາວລີເບີບໍ່ເປັນກອງທັບມະຫິມມາ ມີຣິດຣິບແລະມ້າມາກເຫລືອຫລາຍຫລື ແຕ່ເພາະທ່ານເພິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະອົງຊົງມອບເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ
- 9 ເພາະວ່າພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປມາຢູ່ເໜືອແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເພື່ອສຳແດງຣິດທານຸພາບຂອງພຣະອົງໂດຍເຫັນແກ່ຜູ້ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີໃຈຈົງຕໍ່ພຣະອົງ ໃນເຣື່ອງນີ້ທ່ານໄດ້ກະທຳການຢ່າງໂງ່ຈ້າ ເພາະຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປທ່ານຈະມີການເສີກສົງຄາມ”
- 10 ແລະອາຊາກໍຊົງກົວຕໍ່ຜູ້ທຳນວາຍນັ້ນ ແລະຈັບເຂົາຂັງໄວ້ໃນຄຸກ ເພາະພຣະອົງຊົງກ້ຽວກາດແກ່ເຂົາໃນເຣື່ອງນີ້ ແລະອາຊາຊົງຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນບາງຄົນໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນດ້ວຍ

ພຍາດຂອງອາຊາແລະມໍຣະນະກັມ

(1 ກສດ 15:23-24)

- 11 ແລະ ເບິ່ງແມ່, ພຣະຣາຊກິຈຂອງອາຊາ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດທ້າຍບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືຂອງກະສັດແຫ່ງຢູດາ ແລະອິສຣາເອນ
- 12 ໃນປີທີ່ສາມສິບເກົ້າແຫ່ງຣັຊການຂອງພຣະອົງ ອາຊາຊົງເປັນໂຣກທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະໂຣກຂອງພຣະອົງກໍຮ້າຍແຮງ ເຖິງເປັນໂຣກຢູ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ໄດ້ສແວງຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກແພດ
- 13 ອາຊາຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ສິ້ນພຣະຊົນໃນປີທີ່ສິ້ສິບເອັດແຫ່ງຣັຊການຂອງພຣະອົງ
- 14 ເຂົາທັງຫລາຍຝັ່ງພຣະສົບໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ສະກັດອອກເພື່ອພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ເຂົາວາງພຣະສົບຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງແທ່ນຊຶ່ງມີເຄື່ອງຫອມຕ່າງໆເຕັມໄປຫມົດ ຊຶ່ງຊ່າງປຸງເຄື່ອງຫອມໄດ້ປຸງໄວ້ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍກໍ່ໄຟໃຫຍ່ໂຕຖວາຍພຣະກຽດພຣະອົງ

17. ເຢໂຣຊາຟັດຊົງສະຖາປະນາຣາຊອານາຈັກ

- 1 ເຢໂຣຊາຟັດໂອຣົດຂອງພຣະອົງປົກຄອງແທນພຣະອົງ ແລະຊົງເສີມກຳລັງພົນຕໍ່ສູ້ອິສຣາເອນ
- 2 ພຣະອົງຊົງວາງພົນໄວ້ໃນຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມທັງປວງຂອງຢູດາ ແລະຊົງຕັ້ງທະຫານປະຈຳປ້ອມໃນແຜ່ນດິນຢູດາແລະໃນຫົວເມືອງເອຟຣາອິມຊຶ່ງອາຊາບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຍຶດໄວ້
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດກັບເຢໂຣຊາຟັດ ເພາະພຣະອົງຊົງດຳເນີນໃນເບື້ອງຕົ້ນໆຂອງດາວິດ ຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສແວງຫາບັນພະບາອານ
- 4 ແຕ່ໄດ້ສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະດຳເນີນໃນພຣະຣາຊບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ບໍ່ໄດ້ຊົງດຳເນີນຕາມການກະທຳຂອງອິສຣາເອນ
- 5 ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖາປະນາຣາຊອານາຈັກໄວ້ໃນມືຂອງພຣະອົງ ແລະສິ້ນທັງຢູດາກໍນຳເຄື່ອງບັນນາການມາຖວາຍເຢໂຣຊາຟັດ ພຣະອົງຈຶ່ງມີຊັບມັງຄັ້ງຢ່າງຍິ່ງແລະມີກຽດຫລາຍ

- 6 ເມື່ອພຣະອົງດຳເນີນໃນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະທັຍຂອງພຣະອົງກໍເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກຳຈັດບ່ອນສະຖານນະມັສການທີ່ສູງ ແລະບັນດາອາເຊຣາເສັງຈາກຢູດາ
- 7 ໃນປີທີ່ສາມແຫ່ງຮັຊການຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໃຊ້ເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງ ຄືເບນຮາອິນ ໂອບາດີ ເຊຄາຣີຢາ ເນທານເອນ ແລະກັຍຢາໄປສັ່ງສອນໃນທົ່ວເມືອງຂອງຢູດາ
- 8 ແລະຄົນເລວີໄປກັບເຂົາດ້ວຍ ຄື ເຊມັຍຢາ ເນທານີຢາ ເຊບາດີຢາ ອາຊາເຣນ ເຊມິຣາໂມທ ເຢໂຮນາທານ ອາໂດນີຢາ ໂຕບີຢາ ແລະໂຕບາໂອນີຢາ ຄົນເລວີ ແລະພ້ອມກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ມີ ເອລີຊາມາ ເຢໂຮຣາມ ຜູ້ເປັນປະໂຮທິດ
- 9 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ສັ່ງສອນໃນຢູດາ ມີຫນັງສືທັມບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປກັບເຂົາດ້ວຍ ເຂົາທຸ່ງໄປທົ່ວທົ່ວເມືອງທັງສິ້ນແຫ່ງຢູດາແລະໄດ້ສັ່ງສອນຖ້າມາກາງປະຊາຊົນ
- 10 ເຫດໃຫ້ຢ້ານອັນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົກຢູ່ເຫນືອບັນດາຣາຊອານາຈັກທີ່ຢູ່ຮອບຢູດາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ທຳສົງຄາມກັບເຢໂຮຊາຟັດ
- 11 ຄົນຟິລິສຕິນບາງພວກໄດ້ນຳຂອງກຳນັນມາຖວາຍເຢໂຮຊາຟັດ ແລະນຳເງິນມາເປັນບັນນາການແລະພວກອາຣັບໄດ້ນຳຝູງແບ້ແກະ ຄືແກະເຖິກເຈັດພັນເຈັດຮ້ອຍໂຕ ແລະແບ້ເຖິກເຈັດພັນເຈັດຮ້ອຍໂຕມາຖວາຍພຣະອົງ
- 12 ແລະເຢໂຮຊາຟັດຊົງຈະເຣີນໃຫຍ່ຍິ່ງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ພຣະອົງຊົງສ້າງປ້ອມແລະທົ່ວເມືອງຄັງຫລວງໄວ້ໃນຢູດາ
- 13 ແລະພຣະອົງຊົງສະສົມໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນທົ່ວເມືອງຂອງຢູດາ ພຣະອົງຊົງມີທະຫານເອກ ທະຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 14 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຈຳນວນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ຄືຂອງຢູດາຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງພັນ ມີອັດນາ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາພ້ອມກັບທະຫານເອກສາມແສນຄົນ
- 15 ຖັດຕໍ່ເຂົາໄປ ຄື ເຢໂຮຣານານ ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາພ້ອມກັບສອງແສນແປດຫມື່ນຄົນ
- 16 ແລະຖັດຕໍ່ເຂົາໄປ ຄື ອາມັສຢາ ບຸດຊິກຣີ ເປັນຄົນອາສາສາມັກເພື່ອການບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບທະຫານເອກ ທະຫານສອງແສນຄົນ
- 17 ຂອງເບັນຢາມິນ ຄື ເອລີອາດາ ທະຫານເອກ ພ້ອມກັບຄົນສອງແສນເປັນຄົນຖືຫນ້າທະນູແລະໂລ່
- 18 ແລະຖັດຕໍ່ເຂົາໄປ ຄືເຢໂຮຊາບັດ ພ້ອມກັບຄົນຕິດອາວຸດນຶ່ງແສນແປດຫມື່ນຄົນ
- 19 ເຫລົ່ານີ້ເປັນຂ້າຣາຊການຂອງພຣະຣາຊາ ນອກເຫນືອຈາກຜູ້ທີ່ພຣະຣາຊາຊົງວາງໄວ້ໃນທົ່ວເມືອງທີ່ມີປ້ອມທົ່ວຕອດແຜ່ນດິນຢູດາ

18. ມີກັຍຢາເຜີຍເຖິງການຜ່າຍແພ້ຂອງເຢໂຮຊາຟັດແລະອາຮາບ

(1 ກສດ 22:1-28)

- 1 ຝ່າຍເຢໂຮຊາຟັດຊົງມີຊັບມັງຄັ້ງແລະກຽດໃຫຍ່ຍິ່ງ ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ເປັນທອງແຜ່ນດຽວກັນກັບອາຮັບ
- 2 ຄັນລ່ວງມາຫລາຍປີ ພຣະອົງສະເດັດລົງໄປເຝົ້າອາຮັບໃນຊາມາເຣັງ ແລະອາຮາບຊົງຂ້າແກະແລະງົວມາກມາຍສຳລັບພຣະອົງ ແລະສຳລັບພົນທີ່ມາກັບພຣະອົງ ແລະຊົງຊັກຊວນພຣະອົງໃຫ້ຂຶ້ນໄປຕໍ່ສູ້ກັບຮາໂມທກີເລອາດ
- 3 ອາຮາບພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວກັບເຢໂຮຊາຟັດພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາວ່າ, “ທ່ານຈະໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮາໂມທກີເລອາດຫລື” ພຣະອົງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຢ່າງທີ່ທ່ານເປັນ ພົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍຢ່າງພົນຂອງທ່ານ ເຮາຈະຢູ່ກັບທ່ານໃນການລົງຄາມ”
- 4 ເຢໂຮຊາຟັດກ່າວກັບພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນວ່າ, “ຂໍຖາມເບິ່ງພຣະດໍາຣັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງກ່ອນ”
- 5 ແລ້ວພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນກໍເອີ້ນປະຊຸມພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຄວນທີ່ເຮາຈະໄປຕີຮາໂມທກີເລອາດຫລື ຫລືເຮົາບໍ່ຄວນໄປ” ແລະເຂົາທັງຫລາຍທູນຕອບວ່າ, “ຂໍເຊີນສະເດັດໄປເຖິດ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງມອບໄວ້ໃນມືຂອງພຣະຣາຊາ”
- 6 ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດທູນວ່າ, “ທີ່ນີ້ບໍ່ມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອີກຈັກຄົນນຶ່ງຫລືຊຶ່ງເຮົາຈະສອບຖາມໄດ້”
- 7 ແລະພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນທູນເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຍັງມີຊາຍອີກຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຊັງເຂົາ ເພາະເຂົາປະກາດແຕ່ຄວາມຮ້າຍສເມີ ບໍ່ເຄີຍປະກາດຄວາມດີກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ ຄົນນັ້ນຄືມີກັຍຢາ ບຸດອິມລາ” ແລະເຢໂຮຊາຟັດທູນວ່າ, “ຂໍພຣະຣາຊາຢ່າກ່າວດັ່ງນັ້ນເລີຍ”
- 8 ແລ້ວພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງເອີ້ນມະຫາດເລັກຄົນນຶ່ງເຂົ້າມາແລະກ່າວສັ່ງວ່າ, “ໄປພາມີກັຍຢາບຸດອິມລາມາໄວ້”
- 9 ຝ່າຍພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນເຢໂຮຊາຟັດພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ຕ່າງປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ້ນ ຊົງສລອງພຣະອົງອັນງາມໃນລານນວດເຂົ້າທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງຊາມາເຣັງ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງປວງກໍປະກາດພຣະທັມຖວາຍຢູ່
- 10 ແລະເຊເດກີຢາບຸດເຄນາອານາ ຈຶ່ງເອົາເຫລັກທຳເປັນເຂົາ ແລະເວົ້າວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າຈະຍູ້ຄົນຊີເຮັງໄປຈົນເຂົາທັງຫລາຍຖືກທຳລາຍ”
- 11 ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍປະກາດຢ່າງນັ້ນ ທູນວ່າ, “ຂໍສະເດັດໄປຮາໂມທກີເລອາດເຖິດ ແລະຈະມີໄຊຊະນະ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງມອບເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນມືຂອງພຣະຣາຊາ”

- 12 ແລະຜູ້ນຳຂ່າວຜູ້ໄປຕາມມີກັຍຢາໄດ້ບອກທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຖ້ອຍຄຳຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍເວົ້າສິ່ງທີ່ເປັນມົງຄົນແກ່ພຣະຣາຊາດຸດປາກດຽວກັນ ຂໍໃຫ້ຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານເຫມືອນຢ່າງຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນນຶ່ງໃນພວກນັ້ນ ແລະເວົ້າແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນມົງຄົນ”
- 13 ແຕ່ມີກັຍຢາຕອບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວຢ່າງໃດຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າຢ່າງນັ້ນ”
- 14 ເມື່ອທ່ານມາເຝົ້າພຣະຣາຊາ ພຣະຣາຊາກ່າວຖາມທ່ານວ່າ “ມີກັຍຢາ ຄວນທີ່ເຮົາຈະໄປຜືນໂມທຣິເລ ອາດຫລື ຫລືເຮົາບໍ່ຄວນໄປ” ແລະທ່ານທູນຕອບພຣະອົງວ່າ “ຂໍເຊີນສະເດັດຂຶ້ນໄປ ແລະຈະມີໄຊຊະນະເຂົາທັງຫລາຍຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງພຣະອົງ”
- 15 ແຕ່ພຣະຣາຊາກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຈົ້າປະຕິຍານຈັກເທື່ອແລ້ວວ່າ ເຈົ້າຈະເວົ້າກັບເຮົາແຕ່ຄວາມຈິງໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 16 ແລະທ່ານທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນຄົນອິສຣາເອນທັງປວງກະຈັດກະຈາຍຢູ່ເທິງພູ ຢ່າງແກະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ “ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີນາຍ ໃຫ້ເຂົາຕ່າງກັບເມື່ອເຮືອນຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມສົງໄສສຸກເທີນ”
- 17 ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງທູນເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່ວ່າ ເຂົາບໍ່ເຄີຍທຳນວາຍເຣື່ອງດີກ່ຽວກັບຂ້າພະເຈົ້າຈັກເທື່ອເລີຍ ເຂົາມີແຕ່ທຳນວາຍເຣື່ອງຮ້າຍເທົ່ານັ້ນ”
- 18 ແລ້ວມີກັຍຢາທູນວ່າ, “ສັ້ນນັ້ນຂໍພຣະອົງຊົງຮັບຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບເທິງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງພຣະອົງໃນຟ້າສວັນ ແລະພວກບໍຣິວານແຫ່ງເມືອງສວັນໄດ້ຢືນຢູ່ທາງຂ້າງຂວາ ແລະທາງຂ້າງຊ້າຍຂອງພຣະອົງ
- 19 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ, “ແມ່ນໃຜຈະໄປລ້ລວງອາຮາບໃຫ້ອອກໄປຕາຍທີ່ເມືອງຮາໂມທຣິເລ ອາດ” ພວກເທວະດາລາງພວກກຳທູນຢ່າງນັ້ນ ລາງພວກກຳທູນຢ່າງນີ້
- 20 ແລ້ວມີວິນຍານດວງນຶ່ງມາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະເປັນຜູ້ລ້ລວງເຂົາເອງ” ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ, “ຈະເຮັດຢ່າງໃດ?”
- 21 ວິນຍານດວງນັ້ນຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະໄປທຳໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຂອງອາຮາບເວົ້າຕົວະ” ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຈົ່ງໄປລ້ເຂົາ ແລ້ວເຈົ້າຈະສຳເຣັດຜົນ”
- 22 ແລ້ວມີກັຍຢາກຳເວົ້າສລຸບວ່າ “ເຫດການກໍເປັນມາດັ່ງນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມທຸກຄົນຂອງພຣະອົງເວົ້າຕົວະພຣະອົງ ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຮ້າຍໃສ່ພຣະອົງ”
- 23 ແລ້ວເຊເດກີຢາ ບຸດເຄນາອານາໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ແລະຕົບຫນ້າມີກັຍຢາເວົ້າວ່າ, “ພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຢູ່ກັບຂ້ອຍຈະອອກໄປເວົ້າກັບເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?”
- 24 ມີກັຍຢາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ໃນເວລາທີ່ເຈົ້າຫນີໄປລີ້ຢູ່ບ່ອນລັບລີ້ພຸ້ນແຫລະ ເຈົ້າຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າມັນເປັນຢ່າງໃດ”

- 25 ເຈົ້າອາຮາບຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ນາຍທະຫານຜູ້ນຶ່ງ ຈັບມີກັຍຢາໄປມອບໃຫ້ອາໂມນ ຜູ້ປົກຄອງເມືອງແລະເຈົ້າຊາຍໂຢອັສ
- 26 ແລະບອກພວກທ່ານວ່າ, “ນີ້ເປັນຄຳສັ່ງຂອງພຣະຣາຊາ ຈຶ່ງເອົາຊາຍຄົນນີ້ໄປຂັງຄູກໄວ້ຈົນເທົ່າຂ້ອຍກັບມາຢ່າງປອດພັຍ ໃຫ້ເອົາແຕ່ເຂົ້າຈີ່ກັບນ້ຳໃຫ້ເຂົາກິນ”
- 27 ມີກັຍຢາຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຖ້າພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບຄືນມາຢ່າງປອດພັຍກໍ່ຫມາຍຄວາມວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍ” ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າຍ້າອີກວ່າ, “ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນຈຶ່ງຮັບຟັງໃນຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້ານີ້”
- 28 ອາຮາບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະເຢໂຮຊາຟັດເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາ ໄດ້ຍົກທັບໄປຕໍ່ສູ້ຊາວເມືອງຮາໂມທກິເລອາດ
- 29 ເຈົ້າອາຮາບເວົ້າຕໍ່ເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະປອມຕົວໄປໃນສະຫນາມຣິບ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານນຸ່ງເຄື່ອງແບບຂອງກະສັດເຂົ້າໄປ ແລ້ວເຈົ້າອາຮາບກໍ່ປອມຕົວເຂົ້າສູ່ສະຫນາມຣິບ
- 30 ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍ ກໍ່ອອກຄຳສັ່ງແກ່ຜູ້ບັນຊາການຣົດຣົບຂອງພຣະອົງວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຕໍ່ສູ້ໃຜຫມົດບໍ່ວ່າພົນທະຫານຫລືນາຍທະຫານ ແຕ່ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນເທົ່ານັ້ນ”
- 31 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຜູ້ບັນຊາການທະຫານຣົດຣົບຫລຽວເຫັນເຢໂຮຊາຟັດ ພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າ ທ່ານແມ່ນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນຢ່າງແນ່ນອນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເລັ່ງຣົດຣົບເຂົ້າໄປຕໍ່ສູ້ ແຕ່ເຢໂຮຊາຟັດໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນ
- 32 ພວກຜູ້ບັນຊາການຣົດຣົບຈຶ່ງສັ່ງເກດເຫັນວ່າ ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ພວກເຂົາຈຶ່ງກັບຄືນ ແລະບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ
- 33 ແຕ່ມີທະຫານຜູ້ນຶ່ງກົງທະນູຍິງໄປຕາມວາດ ພໍດີໄປສູງເຂົ້າຊຶ່ງວ່າງບ່ອນເສື້ອເຫລັກຕໍ່ກັນຂອງອາຮາບພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຜູ້ຂັບຣົດຣົບມ້າວ່າ, “ຈຶ່ງອ່ວາຍຣົດກັບຄືນແລະພາຂ້ອຍອອກຈາກສະຫນາມຣິບນີ້ຂ້ອຍຖືກຍິງແລ້ວ”
- 34 ແຕ່ໃນມື້ນີ້ ການສູ້ຮົບໄດ້ດຸເດືອດທີ່ສຸດ ເຂົາໄດ້ຊູພຣະອົງໃຫ້ຍືນຂຶ້ນໃນຣົດມ້າຕໍ່ຫນ້າຊາວຊີເຣັຍ ເລືອດຈາກບາດແຜຂອງພຣະອົງໄດ້ໄຫລອອກເຕັມຖັງຣົດຣົບ ພໍຍາມແລງມາພຣະອົງກໍ່ສິ້ນພຣະຊົນ

19. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢຣູຣັກເຕືອນເຢໂຮຊາຟັດ

- 1 ເຢໂຮຊາຟັດເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຢູດາສະເດັດກັບໄປໂດຍສວັດດີພາບເຖິງພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 2 ແຕ່ເຢຣູບຸດຮານານີຜູ້ທຳນວາຍໄດ້ອອກໄປເຝົ້າພຣະອົງ ທູນກະສັດເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ຄວນຫລືທີ່ພຣະອົງຈະຊ່ອຍຄົນອະທັມ ແລະຮັກຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຮືອງນີ້ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ອອກມາເຖິງພຣະອົງ
- 3 ຢ່າງໃດກໍ່ດີພຣະອົງຊົງພົບຄວາມດີໃນພຣະອົງຢູ່ ເພາະພຣະອົງໄດ້ທຳລາຍບັນດາອາເຊຣາເສັຽຈາກແຜ່ນດິນ ແລະໄດ້ມຸ່ງພຣະທັຍສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ເຢໂຮຊາຟັດຊົງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງ

- 4 ເຢໂຮຊາຟັດປະທັບທີ່ເຢຣູຊາເລັມແລະພຣະອົງຊົງອອກໄປຖ້າມກາງປະຊາຊົນອີກ ຕັ້ງແຕ່ເບເອີເຊບາເຖິງ
ຖິ່ນພູດອຍເອຟຣາອິມ ແລະນໍາເຂົາທັງຫລາຍກັບມາຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ
- 5 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ໃນທົ່ວເມືອງທີ່ມີບ້ອມທັງສິ້ນຂອງຢູດາ ທີ່ລະທົ່ວເມືອງ
- 6 ແລະກ່າວກັບຜູ້ປົກຄອງເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ຈົ່ງພິຈາະນາສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະກະທໍາ ເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ພິ
ພາກສາເພື່ອມະນຸດແຕ່ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສະຖິດກັບທ່ານໃນການພິພາກສາ
- 7 ສະນັ້ນຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຍໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເໜືອທ່ານ ຈົ່ງລະມັດລະວັງສິ່ງທີ່ທ່ານກະທໍາ ເພາະພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາບໍ່ມີຄວາມຍຸດຕິທັມ ບໍ່ມີຄວາມລໍາອຽງແລະບໍ່ມີການຮັບສິນບົນ”
- 8 ນອກຈາກນີ້ ໃນເຢຣູຊາເລັມ ເຢໂຮຊາຟັດຊົງຕັ້ງຄົນເລວີແລະປະໂຣທິດກັບທົ່ວໜ້າຕະກູນແຫ່ງອິສຣາ
ເອນ ເພື່ອຈະໃຫ້ການພິພາກສາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະປົກຄອງຄະດີທີ່ຜິດຖຽງກັນ ເຂົາທັງຫລາຍມີຕໍາ
ແໜ່ງໃນເຢຣູຊາເລັມ
- 9 ພຣະອົງຊົງກໍາຊັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກະທໍາການນີ້ດ້ວຍຄວາມຍໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ແລະດ້ວຍສິ້ນສຸດໃຈຂອງທ່ານ
- 10 ເມື່ອມີຄະດີມາເຖິງທ່ານຈາກພື້ນ້ອງຂອງທ່ານຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນທົ່ວເມືອງຂອງເຂົາທັງຫລາຍກ່ຽວກັບເຮືອງຂ້າ
ຟັນກັນ ພຣະທັມຫລືທັມບັນຍັດ ກົດເກນຫລືກົດໝາຍ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຄວນຈະຕັກເຕືອນເຂົາ ເພື່ອເຂົາ
ຈະບໍ່ກໍ່ກັມຊົ່ວຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະພິໂຣດຈົ່ງຈະບໍ່ມາເໜືອທ່ານ ແລະພື້ນ້ອງຂອງທ່ານ ທ່ານຈົ່ງກະທໍາ
ເຊັ່ນນີ້ ແລະທ່ານຈະບໍ່ກໍ່ກັມຊົ່ວ
- 11 ແລະເບິ່ງແມ່, ອາມາຣິຢາມະຫາປະໂຣທິດກໍຢູ່ເໜືອທ່ານໃນສັພກິຈຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຊບາດີຢາ
ບຸດອິຊມາເອນເຈົ້ານາຍຂອງເຊື້ອວົງຢູດາກໍຢູ່ເໜືອທ່ານໃນສັພກິຈຂອງພຣະຣາຊາ ແລະເລວີຈະເປັນເຈົ້າ
ໜ້າທີ່ບົວລະບັດທ່ານ ຈົ່ງປະກອບກິຈຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ແລະຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ທ່ຽງທັມ”

20. ຊົງຊະນະຄົນໂມອາບແລະຄົນອັມໂມນ

- 1 ຕໍ່ມາພາຍຫລັງ ຄົນໂມອາບແລະຄົນອັມໂມນ ແລະຄົນເມອູນິບາງຄົນພ້ອມກັບເຂົາທັງຫລາຍ ໄດ້ຂຶ້ນມາທໍາ
ສົງຄາມກັບເຢໂຮຊາຟັດ
- 2 ມີຄົນມາທູນມາທູນເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ມີຄົນຫມູ່ໃຫຍ່ມາສູ້ຮົບກັບພຣະອົງຈາກເອໂດມ ຈາກຟາກທະເລຂ້າງ
ນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່, ເຂົາທັງຫລາຍຢູ່ໃນຮາຊາໂຊນຕາມາຣ໌” (ຄື ເອນເກດີ)
- 3 ເຢໂຮຊາຟັດກໍຢ້ານ ແລະມຸ່ງສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງປະກາດໃຫ້ອົດອາຫານທົ່ວຢູດາ
- 4 ແລະຢູດາໄດ້ຊຸມນຸມກັນສແວງຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍພາກັນມາຈາກທົ່ວ
ເມືອງທັງສິ້ນແຫ່ງຢູດາເພື່ອສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 5 ເຢໂຮຊາຟັດປະທັບຍືນຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມຂອງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າງ
ຫນ້າລານໃຫມ່
- 6 ແລະກ່າວທູນວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ພຣະອົງບໍ່
ໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າໃນພ້າສວັນຫລື ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປົກຄອງເໜືອບັນດາຣາຊອານາຈັກຂອງປະຊາຊາດຫລື
ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງມີຮິດແລະອຳນາດ ຈຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງໄດ້
- 7 ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ຊາວແຜ່ນດິນນີ້ອອກໄປເສັງໃຫ້ພົນຫນ້າ
ອິສຣາເອນໄຟ່ພົນຂອງພຣະອົງຫລື ແລະຊົງມອບໄວ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມມິດສະຫາຍຂອງພຣະ
ອົງເປັນນິດ
- 8 ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ ແລະໄດ້ສ້າງສະຖານນະມັສການແຫ່ງນຶ່ງໃນນັ້ນຖວາຍພຣະອົງເພື່ອ
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງທູນວ່າ
- 9 “ຖ້າເຫດຊົ່ວຮ້າຍຂຶ້ນມາເໜືອຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍຈະເປັນດາບ ການພິພາກສາ ຫລືໂຣກລະບາດ ຫລືການ
ນອິດຢາກອາຫານ ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພຣະວິຫານນີ້ແລະຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ ເພາະພຣະ
ນາມຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນພຣະວິຫານ ແລະຮ້ອງທູນຕໍ່ພຣະອົງໃນຄວາມທຸກໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ
ແລະພຣະອົງຈະຊົງຟັງແລະຊ່ອຍໃຫ້ລອດ”
- 10 ເບິ່ງແມ່, ບັດນີ້ຄົນອັມໂມນແລະໂມອາບ ແລະພູເຊອີຣ໌ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ຊົງຍອມໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນ
ບຸກຮຸກ ເມື່ອເຂົາມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ແລະຜູ້ຊຶ່ງເຂົາໄດ້ຫລີກໄປບໍ່ໄດ້ທຳລາຍເສັງ
- 11 ເບິ່ງແມ່, ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ໃຫ້ບຳເໜັດແກ່ເຮົາ ດ້ວຍມາໄລ່ເຮົາເສັງອອກຈາກແຜ່ນດິນກຳມະສິດຂອງ
ພຣະອົງ ຊຶ່ງພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍເປັນມໍຣະດົກ
- 12 ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງກະທຳການພິພາກສາເໜືອເຂົາຫລື ເພາະວ່າ
ຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍບໍ່ມີຮິດທີ່ຈະຕໍ່ສູ້ຄົນຫມູ່ມະຫີມມານີ້ຊຶ່ງກຳລັງມາຕໍ່ສູ້ກັບຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ຂ້າພຣະ
ອົງທັງຫລາຍບໍ່ຊາບວ່າຈະກະທຳປະການໃດ ແຕ່ດວງຕາຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍເພ່ງທີ່ພຣະອົງ”
- 13 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນຄົນທັງປວງຂອງຢູດາກໍຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພ້ອມກັບເມັງ ແລະລູກຫລານຂອງ
ເຂົາ
- 14 ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາສະຖິດກັບຢາຮາຊີເອນບຸດເຊເຄຣີຢາ ຜູ້ເປັນບຸດເນບັຍ
ຢາ ຜູ້ເປັນບຸດເຢອີເອນ ຜູ້ເປັນບຸດມັດຕານີຢາເປັນຄົນເລວີເຊື້ອສາຍຂອງອາສາຟ ເມື່ອທ່ານຢູ່ຖ້າມາກາງທີ່
ປະຊຸມນັ້ນ
- 15 ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າວ່າ,” ຢູດາທັງປວງແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງຫລາຍກັບກະສັດເຢໂຮຊາຟັດ ຂໍຈົ່ງຟັງ ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ “ຢ່າຢ້ານເລີຍ ແລະຢ່າທີ່ຖອຍດ້ວຍຄົນຫມູ່ມະຫີມມານີ້ເລີຍ
ເພາະວ່າການສົງຄາມນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງທ່ານ ແຕ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ

- 16 ມື້ອື່ນເຂົ້າຈົ່ງລົງໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຂົາ ເບິ່ງແມ່, ເຂົາຈະຂຶ້ນມາທາງຂຶ້ນທີ່ເມືອງຊິສ ທ່ານທັງຫລາຍຈະພົບເຂົາທີ່
ສຸດປາຍຮ່ອມພູທາງດ້ານຕາເວັນອອກຂອງຖິ່ນກັນດານເຢຣູເອນ
- 17 ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງສູ້ຮົບໃນສົງຄາມຄັ້ງນີ້ ໂອ ຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ຈົ່ງເຂົ້າປະຈຳທີ່ ຍືນຢູ່ມິດງ
ແລະເບິ່ງຊັຍຊະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອທ່ານ” ຢ່າຍ້ານເລີຍ ຢ່າທໍ້ຖອຍ ມື້ອື່ນຈົ່ງອອກໄປສູ້ກັບເຂົາ
ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ”
- 18 ແລ້ວເຢໂຮຊາຟັດໂນ້ມພຣະສຽນກົມພຣະພັກຂອງພຣະອົງລົງເຖິງດິນ ແລະຢູດາທັງປວງກັບຊາວເຢຣູຊາ
ເລັມໄດ້ກາບລົງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 19 ແລະຄົນເລວີ ຈາກເຊື້ອສາຍໂກຮາດ ແລະເຊື້ອສາຍໂກຮາ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນຖວາຍສັຮເສີນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນດ້ວຍສຽງອັນດັງ
- 20 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເດິກ ແລະອອກໄປໃນຖິ່ນກັນດານເຖິງເຕໂກອາ ເມື່ອເຂົາອອກໄປເຢໂຮຊາ
ຟັດປະທັບຍືນແລະກ່າວວ່າ, “ຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມເອີຍ ຈົ່ງຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົ່ງວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະທ່ານຈະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ ຈົ່ງເຊື່ອບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ແລະ
ທ່ານຈະສຳເລັດຜົນ”
- 21 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ປຶກສາກັບປະຊາຊົນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຮ້ອງເພງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ແລະແຕ່ງກາຍດ້ວຍເຄື່ອງບໍຣິສຸດສັຮເສີນພຣະອົງ ຂນະເມື່ອເຂົາເດີນອອກໄປຫນ້າສັດຕູ ແລະວ່າ,
“ຈົ່ງຖວາຍໂມທະນາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ”
- 22 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຕັ້ງຕົ້ນຮ້ອງເພງສັຮເສີນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຈັດກອງຊຸມຄອຍຕໍ່ສູ້ຄົນອັມໂມນ ໂມອາບ
ແລະຊາວເຂົາເຊອີຣ໌ ຜູ້ໄດ້ເຂົ້າມາຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ດັ່ງນັ້ນເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງແຕກຜ່າຍແພ້ໄປ
- 23 ເພາະວ່າຄົນຂອງອັມໂມນແລະຂອງໂມອາບໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເຂົາເຊອີຣ໌ ທຳລາຍເຂົາເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ
ແລະເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍທຳລາຍຊາວເຊອີຣ໌ຫມົດແລ້ວ ເຂົາທັງສິ້ນຊ່ອຍກັນທຳລາຍເຊິ່ງກັນແລະກັນ
- 24 ເມື່ອຢູດາຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່ເນີນສູງທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ເຂົາມອງເບິ່ງໄປທີ່ຄົນຫມູ່ໃຫຍ່ນັ້ນ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີແຕ່ສົບ
ນອນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ບໍ່ມີຈັກຄົນດຽວທີ່ລອດໄປໄດ້
- 25 ເມື່ອເຢໂຮຊາຟັດແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງມາເກັບຂອງເສັງຈາກເຂົາທັງຫລາຍ ເຂົາພົບສັດເປັນຈຳນວນ
ຫລາຍ ເຂົ້າຂອງເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະຂອງມີຄ່າຕ່າງໆ ຊຶ່ງເຂົາເກັບມາຫລາຍສຳລັບຕົວຈົນຂົນໄປບໍ່ໄຫວ ເຂົາ
ເກັບຂອງທີ່ຍິດໄດ້ເຫລົ່ານັ້ນສາມວັນ ເພາະຫລາຍເຫລືອລົ້ນ
- 26 ໃນວັນທີ່ສີ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຊຸມນຸມກັນທີ່ຮ່ອມພູເບຣາກາ ໃນທີ່ນັ້ນເຂົາສັຮເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພາະພຣະ
ພອນ ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນທີ່ນັ້ນວ່າ ເບຣາກາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 27 ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍກັບໄປ ຄົນຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມທຸກຄົນ ແລະເຢໂຮຊາຟັດຊົງນຳຫນ້າ ກັບໄປຍັງເຢຣູ
ຊາເລັມດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ເຂົາຊົມຊື່ນຍິນດີເຍີ້ຍສັດຕູຂອງເຂົາ

- 28 ເຂົາທັງຫລາຍມາຍັງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍພົນໃຫຍ່ ແລະພົນເຂົາຄູ່ແລະແກ ຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 29 ແລະຄວາມຍ້ານພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຢູ່ເໜືອບັນດາຣາຊອານາຈັກຂອງປະເທດທັງປວງ ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງອິສຣາເອນ
- 30 ດິນແດນຂອງເຢໂຮຊາຟັດຈຶ່ງສົງບັງບຸ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະອົງປະທານໃຫ້ພຣະອົງມີການຢຸດພັກສົງບັງຮອບດ້ານ

ຮູບການເຢໂຮຊາຟັດ

(1 ກສດ 22:41-50)

- 31 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ເຢໂຮຊາຟັດຊົງປົກຄອງຢູ່ເໜືອຢູດາ ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸສາມສິບຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມຊາວທ້າປີ ພຣະຣາຊມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າ ອາຊູບາ ບຸດຕິຊິນຮີ
- 32 ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມວິທີການຂອງອາຊາຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນໜີໄປຈາກທາງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 33 ຢ່າງໃດກໍດີສະຖານນະມັສການທີ່ສູງຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກກຳຈັດອອກໄປປະຊາຊົນຍັງບໍ່ໄດ້ປັກໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງຕົນ
- 34 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນເຖິງທີ່ສຸດໄດ້ມີບັນທຶກໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງເຢຣູ ບຸດຮານານີ ຊຶ່ງຮວມເຂົ້າໃນໜັງສືກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 35 ຕໍ່ມາພາຍຫລັງ ເຢໂຮຊາຟັດເຈົ້າຊີວິດຂອງຢູດາໄດ້ຊົງຮ່ວມງານກັບອາຣາຊີຢາເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນຜູ້ຊົງກະທຳການຢ່າງຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ
- 36 ພຣະອົງຊົງຮ່ວມງານໃນເຣື່ອງການສ້າງເຮືອໄປຍັງເມືອງຕາຣ໌ຊິດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍສ້າງເຮືອໃນເອຊີໂອນເກເບີ
- 37 ແລ້ວເອລີເອເຊີ ບຸດໂດດາວາຮູແຫ່ງເມືອງມາເຣຊາໄດ້ປະກາດພຣະທັມເຖິງເຢໂຮຊາຟັດວ່າ, “ເພາະພຣະອົງຊົງຮ່ວມງານກັບອາຣາຊີຢາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງທຳລາຍສິ່ງທີ່ທ່ານກະທຳ” ແລະເຮືອກໍແຕກບໍ່ສາມາດໄປເມືອງຕາຣ໌ຊິດໄດ້

21. ຮູບການເຢໂຮຣາມແຫ່ງຢູດາ

(1 ກສດ 22:50; 2 ກສດ 8:16-19)

- 1 ເຢໂຮຊາຟັດກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງພຣະສິບໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ ແລະເຢໂຮຣາມໂອຣົດຂອງພຣະອົງປົກຄອງແທນພຣະອົງ
- 2 ພຣະອົງຊົງມີນ້ອງຊາຍທັງຫລາຍ ຜູ້ເປັນໂອຣົດຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ຄືອາຊາຣີຢາ ເຢຮີເອນ ເຊຄາຣີຢາ ອາຊາຣີຢາ ມີຄາເອນ ເຊຟາຕີຢາ ເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນເປັນໂອຣົດຂອງເຢໂຮຊາຟັດ ພຣະຣາຊາຂອງອິສຣາເອນ

- 3 ພຣະຣາຊບິດາຂອງເຂົາທັງຫລາຍປະທານ ເງິນ ທອງຄຳ ແລະຂອງອັນມີຄ່າມາກມາຍ ພ້ອມກັບຫົວເມືອງ ທີ່ມີພ້ອມໃນຢູດາ ແຕ່ພຣະອົງປະທານຣາຊອານາຈັກແກ່ເຢໂຮຣາມ ເພາະວ່າທ່ານເປັນໂອຣົດທົວປີ
- 4 ເມື່ອເຢໂຮຣາມໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງຣາຊອານາຈັກຂອງຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ ພຣະອົງຊົງປະທານນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງເສັງຫມົດດ້ວຍດາບ ທັງເຈົ້ານາຍບາງຄົນຂອງຢູດາດ້ວຍ
- 5 ເມື່ອເຢໂຮຣາມຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນພຣະອົງມີອາຍຸສາມສິບສອງປີ ແລະພຣະອົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແປດປີ
- 6 ພຣະອົງຊົງດຳເນີນຕາມທາງຂອງບັນດາພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ຕາມຢ່າງທີ່ຣາຊວົງອາຮາບກະທຳ ເພາະວ່າທິດາຂອງອາຮາບເປັນມະເຫສີຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະ ເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 7 ຢ່າງໃດກໍຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງທຳລາຍຣາຊວົງຂອງດາວິດ ເພາະເຫດຄຳຫມັ້ນສັນຍາຊຶ່ງພຣະອົງ ຊົງກະທຳໄວ້ກັບດາວິດແລະເຫດທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານແກ່ດາວິດ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງ ພຣະອົງເປັນນິດ
- 8 ໃນຣັຊການຂອງພຣະອົງເອໂດມໄດ້ກະບົດອອກຈາກການປົກຄອງຂອງຢູດາ ແລະຕັ້ງກະສັດຂຶ້ນເໜືອຕີນ
- 9 ແລ້ວເຢໂຮຣາມກໍສະເດັດອອກໄປພ້ອມກັບບັນດາຜູ້ບັງຄັບບັນຊາແລະຣົດຮົບທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນໃນກາງຄືນໂຈມຕີຄືນເອໂດມຊຶ່ງມາລ້ອມພຣະອົງແລະຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກັບຣົດຮົບຂອງ ພຣະອົງຢູ່ນັ້ນ
- 10 ເອໂດມຈຶ່ງໄດ້ກະບົດ ໄດ້ແຍກເປັນອານາຈັກເອກຣາຊຈາກການປົກຄອງຂອງຢູດາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ຄັ້ງ ນັ້ນລິບນາກໍໄດ້ກະບົດ ອອກຈາກການປົກຄອງຂອງພຣະອົງດ້ວຍ ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງປະຖິ້ມພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ

ຈິດຫມາຍຂອງເອລີຢາ

- 11 ນອກຈາກນີ້ພຣະອົງຊົງສ້າງສະຖານນະມັສການທີ່ສູງໃນຖິ່ນພູດອຍຂອງຢູດາ ແລະຊົງນຳຊາວເຢຣູຊາເລັມ ໄປໃນຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ຢູດາຫລົງຫນີໄປ
- 12 ແລະຈິດຫມາຍສະບັບນຶ່ງມາເຖິງພຣະອົງຈາກເອລີຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ ຂອງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເພາະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໃນບັນດາທາງຂອງເຢໂຮຣາ ພັດບິດາຂອງເຈົ້າ ຫລືໃນບັນດາທາງຂອງອາຊາເຈົ້າຊີວິດຂອງຢູດາ
- 13 ແຕ່ໄດ້ເດີນໃນທາງຂອງບັນດາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນແລະໄດ້ນຳຢູດາກັບຊາວເຢຣູຊາເລັມໃນຄວາມບໍ່ຊື່ ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງກັບຣາຊວົງອາຮາບໄດ້ນຳອິສຣາເອນໃນຄວາມບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຈົ້າ ໄດ້ຂ້າມ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າເສັງດ້ວຍ ຜູ້ເປັນເຊື້ອວົງບິດາຂອງເຈົ້າ ແລະເຂົາດີກວ່າເຈົ້າ
- 14 ເບິ່ງແມ່, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງນຳໄພວິບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ມາເໜືອຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ແມ້ງຂອງ ເຈົ້າ ແລະເຄື່ອງຂອງທັງສິ້ນຂອງເຈົ້າ

- 15 ແລະຕົວເຈົ້າເອງຈະມີຄວາມເຈັບປ່ວຍສາຫັດດ້ວຍໂຮກລຳໄສ້ຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າລຳໄສ້ຂອງເຈົ້າຈະອອກມາ ເພາະເຫດໂຮກນັ້ນຊຶ່ງນັບມື້ນັບຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ”
- 16 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລົ່າໃຫ້ຄວາມໂກດຂອງຄົນພິລິສຕິນແລະຂອງຄົນອາຣັບຜູ້ຢູ່ໃກ້ ກັບຄົນເອທິໂອ ເປັ່ງມີຕໍ່ເຢໂຮຣາມ
- 17 ເຂົາທັງຫລາຍຍົກມາຕໍ່ສູ້ກັບຢູດາ ແລະບຸກຮຸກເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ແລະຂົນເຄື່ອງຂອງທັງສິ້ນຊຶ່ງມີໃນຣາຊສຳ ນັກທັງບັນດາໂອຣົດແລະມະເຫສີຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ມີໂອຣົດເຫລືອໄວ້ໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ນອກຈາກເຢໂຮອາຣັ ສອົງສຸດທ້ອງຂອງພຣະອົງ

ພຍາດແລະມໍຣະນະກັມຂອງເຢໂຮຣາມ

(2 ກສດ 8:23-24)

- 18 ພາຍຫລັງເຮືອງເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ລຳໄສ້ຂອງເຢໂຮຣາມເປັນໂຮກຊຶ່ງຮັກສາບໍ່ໄດ້
- 19 ຕໍ່ມາເປັນເວລາສິ້ນສອງປີລຳໄສ້ຂອງພຣະອົງກໍອອກມາເພາະໂຮກນັ້ນ ແລະພຣະອົງກໍສິ້ນພຣະຊົນດ້ວຍ ຄວາມທຸຣົນທຸຣາຍຢ່າງຍິ່ງ ປະຊາຊົນຂອງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກຳໄພຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະອົງ ຢ່າງກັບກຳໄພ ໃຫ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
- 20 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນ ພຣະອົງມີອາຍຸສາມສິບສອງປີ ແລະຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມແປດປີ ແລະພຣະອົງໄດ້ຈາກໄປໂດຍບໍ່ມີໃຜອາລັຍ ເຂົາກໍຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນອຸບໂມງ ຂອງບັນດາພຣະຣາຊາ

22. ຮັຊການອາຣາຊີຢາແຫ່ງຢູດາ

(2 ກສດ 8:25-29; 9:14-16,27-29)

- 1 ຊາວເຢຣູຊາເລັມໄດ້ໃຫ້ອາຣາຊີຢາໂອຣົດອົງສຸດທ້ອງຂອງພຣະອົງເປັນພຣະຣາຊາແທນພຣະອົງ ເພາະຄົນ ຫມູ່ນັ້ນມາເຖິງຄ້າຍກັບຄົນອາຣັບ ໄດ້ຂ້າໂອຣົດຜູ້ອ້າຍເສັງທັງຫມົດ ດັ່ງນັ້ນອາຣາຊີຢາ ໂອຣົດຂອງເຢໂຮ ຣາມພຣະຣາຊາຂອງຢູດາຈຶ່ງປົກຄອງ
- 2 ເມື່ອອາຣາຊີຢາເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນ ພຣະອົງມີອາຍຸສີ່ສິບສອງປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມນຶ່ງ ປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າ ອາທາລິຢາ ຫລານສາວຂອງອົມຣີ
- 3 ພຣະອົງຊົງດຳເນີນໃນທາງຂອງຣາຊວົງອາຣາບດ້ວຍ ເພາະວ່າພຣະມານດາຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ປຶກສາໃນ ການກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພຣະອົງ
- 4 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງຣາຊວົງຂອງອາຣາບໄດ້ກະທຳ ເພາະວ່າຫລັງຈາກພຣະບິດາຂອງພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເຂົາທັງຫລາຍເປັນທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງ ນຳ ໄປສູ່ຄວາມຈົບຫາຍຂອງພຣະອົງ

- 5 ພຣະອົງຊົງກະທຳຕາມຄຳປຶກສາຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ແລະສະເດັດໄປກັບເຢໂຮຣາມໂອຣົດຂອງອາຮາບ ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພື່ອທຳສົງຄາມກັບຣາຊາເອນພຣະຣາຊາຂອງຊີເຣັງ ທີ່ເມືອງອາໂມທກິເລ ອາດ ແລະຄົນຊີເຣັງໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຢໂຮຣາມບາດເຈັບ
- 6 ແລະພຣະອົງຊົງກັບມາທີ່ເຢສເຣເອນ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງປະຊວນ
- 7 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້ເສັ້ງແລ້ວວ່າ ຄວາມລົ້ມຈົມຂອງອາຮາຊີຢາຈະມາໂດຍທີ່ພຣະອົງສະເດັດລົງໄປ ຍັງມເຢໂຮຣາມ ເພາະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດໄປທີ່ນັ້ນ ພຣະອົງສະເດັດອອກໄປກັບເຢໂຮຣາມເພື່ອຈະປະທະ ກັບເຢຣູບຸດນິມຊີ ຜູ້ຊຶ້ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຈັມຕັ້ງໃຫ້ທຳລາຍຣາຊວົງຂອງອາຮາບ
- 8 ເມື່ອເຢຣູກຳລັງສຳເລັດໂທດຣາຊວົງຂອງອາຮາບ ທ່ານໄດ້ພົບເຈົ້ານາຍຂອງຢູດາ ແລະບັນດາໂອຣົດ ຫລາຍຊາຍຂອງອາຮາຊີຢາ ຜູ້ມາບົວລະບັດອາຮາຊີຢາ ແລະທ່ານກໍໄດ້ປະທານເຂົາທັງຫລາຍເສັ້ງ
- 9 ທ່ານໄດ້ຄົ້ນຫາອາຮາຊີຢາ ແລະພຣະອົງກໍຖືກຈັບເມື່ອລີ້ພຣະອົງຢູ່ໃນຊາມາເຣັງ ແລະເຂົາພາພຣະອົງມາ ຫາເຢຣູ ແລະປະທານຊີວິດພຣະອົງເສັ້ງ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຝັງພຣະສົບໄວ້ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍກ່າວວ່າ, “ພຣະອົງຊົງເປັນຫລານຊາຍຂອງເຢໂຮຣາຟັດຜູ້ສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍສິ້ນສຸດພຣະທັຍຂອງພຣະ ອົງ” ແລະຣາຊວົງຂອງອາຮາຊີຢາບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປຶກຄອງຣາຊອານາຈັກໄດ້

ພຣະນາງອາທາລີຢາແຍ່ງຣາຊບັນລັງ

(2 ກສດ 11:1-8)

- 10 ເມື່ອອາທາລີຢາເຫັນວ່າໂອຣົດຂອງພຣະນາງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະນາງກໍລຸກຂຶ້ນທຳລາຍຣາຊວົງແຫ່ງຢູ ດາເສັ້ງສິ້ນ
- 11 ແຕ່ພຣະນາງເຢໂຮຣາເບອາທ ທິດາຂອງພຣະຣາຊາໄດ້ນຳໂຢອັສໂອຣົດຂອງອາຮາຊີຢາ ລັກພາໄປເສັ້ງ ຈາກຖ້າມກາງບັນດາໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາຜູ້ຊຶ້ງຈະຕ້ອງຖືກປະທານ ແລະພຣະນາງກໍເຊື່ອງພຣະອົງແລະ ພີ່ລ້ຽງໄວ້ໃນຫ້ອງມັງນບ່ອນນອນ” ດັ່ງນັ້ນແຫລະເຢໂຮຣາເບອາທທິດາຂອງກະສັດເຢໂຮຣາມ ແລະເມັງ ຂອງເຢຣົວອາດາປະໂຣທິດ (ເພາະວ່າພຣະນາງເປັນຫລານສາວຂອງອາຮາຊີຢາ) ໄດ້ເຊື່ອງພຣະອົງໃຫ້ ພື້ນຈາກພຣະນາງອາທາລີຢາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພຣະນາງປະທານພຣະອົງໄດ້
- 12 ແລະພຣະອົງໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ຫົກປີ ຝ່າຍພຣະນາງອາທາລີຢາກໍໄດ້ ຂຶ້ນປົກຄອງແຜ່ນດິນ

23. ເຢຣົວອາດາທິດສົງຕັ້ງໂຢອັສ

- 1 ແຕ່ໃນປີທີ່ເຈັດເຢຣົວອາດາໄດ້ກ້າແຂງຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ພວກນາຍຮ້ອຍກະທຳສັຕສາບານຕໍ່ທ່ານ ມີ ອາຊາຣີ ຢາບຸດເຢໂຮຣາມ ອີຊມາເອນບຸດເຢໂຮຣານານ ອາຊາຣີຢາບຸດໂອເບດ ມາອາເຊຢາບຸດອາດັຍຢາ ແລະ ເອລີຊາຟັດບຸດຊີກຣີ

- 2 ເຂົາທັງຫລາຍທ່ຽວໄປທີ່ວຽງຈັນແລະຮວບຮວມຄົນເລວີມາຈາກທຸກທິວເມືອງຂອງຢູດາ ທັງບັນດາທິວຫນ້າຂອງຕະກູນຂອງອິສຣາເອນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ບັນດາຊຸມນຸມຊົນທັງສິ້ນກໍທໍາຄໍາສັນຍາກັບພຣະຣາຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຢຣູຊາເລັມກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາຈະບົກຄອງຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກ່ຽວກັບບັນດາໂອຣົດຂອງດາວິດ
- 4 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງກະທໍາຢ່າງນີ້ ຄືທ່ານຜູ້ເປັນປະໂຣທິດແລະຄົນເລວີ ຜູ້ອອກເວນໃນວັນສະບາໂຕ ນຶ່ງໃນສາມໃຫ້ເປັນຄົນເຝົ້າປະຕູ
- 5 ແລະນຶ່ງໃນສາມໃຫ້ຢູ່ທີ່ພຣະຣາຊສໍານັກ ແລະນຶ່ງໃນສາມໃຫ້ຢູ່ທີ່ປະຕູໂຂງ ແລະໃຫ້ປະຊາຊົນທັງປວງຢູ່ໃນລານພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ
- 6 ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຈັກຄົນນຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ນອກຈາກປະໂຣທິດແລະຄົນເລວີທີ່ບົວລະບັດຢູ່ເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າໄປໄດ້ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ສຸດ ແຕ່ປະຊາຊົນທັງປວງຈະຕ້ອງຮັກສາການບັງຄັບບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 7 ໃຫ້ຄົນເລວີລ້ອມພຣະຣາຊາໄວ້ ແຕ່ລະຄົນໃຫ້ຖືອາວຸດ ແລະຜູ້ໃດເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກປະຫານ ຈົ່ງຢູ່ກັບພຣະຣາຊາເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າມາແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດອອກໄປ”
- 8 ຄົນເລວີແລະຄົນຢູດາທັງປວງໄດ້ກະທໍາທຸກສິ່ງທີ່ເຢຣູຊາເລັມປະໂຣທິດໄດ້ບັນຊາໄວ້ ເຂົາທັງຫລາຍຕ່າງກໍນໍາຄົນຂອງເຂົາມາ ຄືທັງຄົນທີ່ອອກເວນໃນວັນສະບາໂຕ ແລະບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຈະເຂົ້າເວນໃນວັນສະບາໂຕ ເພາະເຢຣູຊາເລັມປະໂຣທິດບໍ່ໄດ້ປ່ອຍກອງເວນ
- 9 ແລະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ມອບຫອກກັບໂລ່ໃຫຍ່ໂລ່ນ້ອຍຊຶ່ງເປັນຂອງກະສັດດາວິດນັ້ນຊຶ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງຮ້ອຍ
- 10 ທ່ານໄດ້ຕັ້ງປະຊາຊົນທັງສິ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ເຝົ້າພຣະຣາຊາ ທຸກຄົນຖືອາວຸດຕັ້ງແຕ່ດ້ານຂວາຂອງພຣະວິຫານເຖິງດ້ານຊ້າຍຂອງພຣະວິຫານ ຮອບແທ່ນບູຊາແລະພຣະວິຫານ
- 11 ແລ້ວເຂົາເນົາໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາອອກມາ ແລະສວມມົງກຸດໃຫ້ທ່ານມອບພຣະໂອວາດໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຕັ້ງທ່ານໄວ້ເປັນກະສັດ ເຢຣູຊາເລັມກັບບຸດຂອງທ່ານກໍທົດສົງພຣະອົງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງວ່າ, “ຂໍພຣະຣາຊາຊົງພຣະຈະເຣີນ”

ອາທາລີຢາຖືກປະຫານຊີວິດ

(2 ກສດ 11:13-20)

- 12 ເມື່ອອາທາລີຢາໄດ້ຍິນສຽງປະຊາຊົນແລ່ນ ແລະສັຣເສີນພຣະຣາຊາ ພຣະນາງກໍສະເດັດເຂົ້າໄປຫາປະຊາຊົນໃນພຣະວິຫານພຣະເຈົ້າ
- 13 ເມື່ອພຣະນາງທອດພຣະເນດ ກໍມີພຣະຣາຊາປະທັບຍືນຢູ່ທີ່ເສົາຫານຂອງພຣະອົງບ່ອນທາງເຂົ້າບັນດາຜູ້ບັງຄັບກອງແລະພົນແກກຢູ່ຂ້າງພຣະຣາຊາ ແລະຣາສດອນທັງປວງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີແລະເປົ່າແກ ບັນດານັກ

ຮ້ອງພ້ອມກັບເຄື່ອງດົນຕີຂອງເຂົາກໍານໍາການສັຽເສີນ ພຣະນາງອາທາລີຢາກໍຈິກສລອງພຣະອົງຂອງພຣະນາງ ຊົງຮ້ອງວ່າ, “ກະບົດ ກະບົດ”

- 14 ແລ້ວເຢຣົວອາດາປະໂຣທິດຈຶ່ງນໍາບັນດານາຍຮ້ອຍຜູ້ບັນຊາການກອງທັບອອກມາ ສັ່ງເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຄຸມພຣະນາງອອກມາລະຫວ່າງແຖວທະຫານ ຜູ້ໃດທີ່ຕາມພຣະນາງໄປກໍໃຫ້ປະທານຊີວິດເສັງດ້ວຍດາບ” ເພາະປະໂຣທິດກ່າວວ່າ, “ຢ່າປະທານພຣະນາງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 15 ເຂົາຈຶ່ງຈັບພຣະນາງ ແລ້ວພຣະນາງກໍສະເດັດໄປທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູມ້າໃນພຣະຣາຊວັງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍປະທານພຣະນາງເສັງທີ່ນັ້ນ
- 16 ເຢຣົວອາດາໄດ້ກະທໍາຄໍາສັນຍາລະຫວ່າງທ່ານເອງກັບປະຊາຊົນທັງປວງແລະພຣະຣາຊາວ່າ ເຂົາທັງຫລາຍຈະເປັນໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ
- 17 ແລ້ວປະຊາຊົນທັງປວງກໍໄປທີ່ວິຫານຂອງພຣະບາອານ ແລະພັງລົງເສັງ ແລະເຂົາທຸບແທ່ນບູຊາແລະຮູບເຄົາຣົບຂອງພຣະບາອານນັ້ນໃຫ້ເປັນຊັ້ນໆ ແລະເຂົາປະທານມັດຕານປະໂຣທິດເສັງທີ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາ
- 18 ເຢຣົວອາດາວາງຍາມໄວ້ດູແລພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງປະໂຣທິດແຫ່ງຄົນເລວີ ຜູ້ຊຶ່ງດາວິດຊົງຈັດຕັ້ງໃຫ້ດູແລພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນທັມບັນຍັດຂອງໂມເຊດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະການຮ້ອງເພງ ຕາມພຣະຣາຊດໍາຮັດສັ່ງຂອງດາວິດ
- 19 ທ່ານໄດ້ຕັ້ງຜູ້ເຝົ້າປະຕູໄວ້ທີ່ປະຕູຮົ້ວພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ມີມິນທິນດ້ວຍປະການນຶ່ງປະການໃດເຂົ້າໄປ
- 20 ທ່ານໄດ້ນໍາຜູ້ບັງຄັບກອງຮ້ອຍ ຊຸນນາງຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນ ແລະບັນດາຣາສດອນ ແລະທ່ານໄດ້ເຊີນພຣະຣາຊາລົງມາຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປທາງປະຕູເທິງໄປສູ່ພຣະຣາຊສໍານັກ ແລະເຂົາກໍເຊີນພຣະຣາຊາປະທັບເທິງຣາຊບັນລັງແຫ່ງຣາຊອານາຈັກ
- 21 ບັນດາຣາສດອນກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະກຸງກໍສົງບຽງບແລະພຣະນາງອາທາລີຢາຖືກປະທານເສັງດ້ວຍດາບແລ້ວ

24. ຮັຊການໂຢອັສແຫ່ງຢູດາ

(2 ກສດ 11:21-12:16)

- 1 ເມື່ອໂຢອັສໄດ້ເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸເຈັດປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມສີ່ສິບປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າ ຊີບີຢາແຫ່ງເມືອງເບເອີເຊບາ
- 2 ໂຢອັສຊົງກະທໍາສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງປະໂຣທິດເຢຣົວອາດາ
- 3 ເຢຣົວອາດາຫາມະເຫສີໃຫ້ພຣະອົງສອງອົງ ແລະພຣະອົງກໍມີໂອຣົດແລະທິດາຫລາຍອົງ
- 4 ພາຍຫລັງໂຢອັສຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 5 ພຣະອົງຊົງປະຊຸມປະໂຫິດແລະຄົນເລວີ ແລະກ່າວກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ຈົ່ງອອກໄປຕາມທິວເມືອງຢູດາແລະເກັບເງິນຈາກອິສຣາເອນທັງປວງເພື່ອສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນປົງໄປແລະຈົ່ງພ້າວທຳງານນັ້ນ” ແຕ່ຄົນເລວີຍັງຊັກຊ້າຢູ່
- 6 ແລ້ວພຣະຣາຊາຈົ່ງເອີ້ນເຢຣົວອາດາຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ ແລະກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານບໍ່ເອີ້ນໃຫ້ຄົນເລວີນຳເງິນສ່ວຍເຂົ້າມາຈາກຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ອັນເປັນສ່ວຍຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນນຳມາເພື່ອເຕັ້ນພຣະໂອວາດ”
- 7 ເພາະບັນດາໂອຣົດຂອງພຣະນາງອາທາລີຢາຍິງຊົ່ວຮ້າຍຄົນນັ້ນໄດ້ບຸ້ນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສິ່ງຂອງທີ່ມອບຖວາຍທັງສິ້ນຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບນະມັສການພຣະບາອານ
- 8 ພຣະຣາຊາຈົ່ງຊົງບັນຊາ ແລະເຂົາໄດ້ທຳທິບຫນ່ວຍນຶ່ງວາງໄວ້ນອກປະຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 9 ແລະມີຄຳປະກາດໄປທົ່ວຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ນຳສ່ວຍຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳນົດແກ່ອິສຣາເອນໃນຖິ່ນກັນດານເຂົ້າມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 10 ບັນດາເຈົ້ານາຍທັງສິ້ນແລະປະຊາຊົນທັງປວງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະນຳສ່ວຍຂອງເຂົາທັງຫລາຍມາປ່ອນລົງໃນທິບຈົນຄົບ
- 11 ເມື່ອຄົນເລວີນຳທິບເຂົ້າມາຍັງເຈົ້າພະນັກງານຂອງພຣະຣາຊາເມື່ອໃດ ແລະເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍເຫັນວ່າມີເງິນຫລາຍ ຣາຊເລຂາແລະເຈົ້າຫນ້າທີ່ຂອງມະຫາປະໂຫິດຈະເຂົ້າມາເທທິບອອກແລະນຳທິບກັບໄປຍັງທີ່ເດີມ ເຂົາທັງຫລາຍທຳຢ່າງນີ້ທຸກໆມື້
- 12 ພຣະຣາຊາແລະເຢຣົວອາດາກໍໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ດູແລກິຈການຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈ້າງຊ່າງກໍ່ແລະຊ່າງໄມ້ໃຫ້ສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງຄົນງານຊ່າງເຫລັກແລະຊ່າງທອງສຳຣິດ ໃຫ້ສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ບັນດາຄົນທີ່ຮັບຈ້າງທຳງານຈົ່ງໄດ້ທຳງານ ແລະງານສ້ອມແຊມກໍດຳເນີນກ້າວຫນ້າໃນມືຂອງເຂົາ ແລະເຂົາໄດ້ສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມຂະໜາດເດີມ ແລະເສີມໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ
- 14 ເມື່ອເຂົາໄດ້ກະທຳສຳເຣັດແລ້ວເຂົາກໍນຳເງິນທີ່ເຫລືອຢູ່ມາຫນ້າພຣະພັກພຣະຣາຊາແລະເຢຣົວອາດາ ແລະເຂົາເອົາເງິນນັ້ນທຳເຄື່ອງໃຊ້ສຳລັບພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສຳລັບການບົວລະບັດ ທັງສຳລັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະຖ້ວຍ ແລະພາຊນະທອງຄຳແລະເງິນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າສເມັຕລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຢຣົວອາດາ
- 15 ແຕ່ເຢຣົວອາດາກໍເຖົ້າຊະຣາລົງທ່ານກໍສິ້ນຊີວິດ ເມື່ອສິ້ນຊີວິດນັ້ນທ່ານມີອາຍຸນຶ່ງຮ້ອຍສາມສິບປີ
- 16 ເຂົາກໍຝັງສົບທ່ານໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດຖຳມາກາງບັນດາພຣະຣາຊາ ເພາະທ່ານໄດ້ກະທຳການດີໃນອິສຣາເອນ ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ
- 17 ຫລັງຈາກທີ່ເຢຣົວອາດາສິ້ນຊີວິດແລ້ວ ບັນດາເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາໄດ້ເຂົ້າມາຖວາຍບັງຄົມຕໍ່ພຣະຣາຊາ ແລ້ວພຣະຣາຊາຊົງຟັງຄຳທູນຂອງເຂົາ

- 18 ເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ແລະບົວລະບັດບັນດາ
ອາເຊຣາແລະຮູບເຄົາຣົບ ແລະພຣະພິໂຣດໄດ້ລົງມາເໜືອຢູ່ດາແລເຢຣູຊາເລັມ ເພາະກັມຊົ່ວຂອງເຂົານີ້
- 19 ແຕ່ພຣະອົງຍັງຊົງໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາຖ້າມາກາງເຂົາ ນຳເຂົາໃຫ້ກັບມາຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນເຫລົ່ານີ້
ເປັນພຍານປັກປຳເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ
- 20 ແລ້ວພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສວມທັບເຊຄາຣີຢາບຸດເຢຣົວອາດາປະໂຣທິດ ແລະທ່ານໄດ້ຍືນເໜືອ
ປະຊາຊົນແລະກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງລະເມີດ
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ອັນເປັນເຫດໃຫ້ທ່ານຈະເຮັນຂຶ້ນບໍ່ໄດ້ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງຈຶ່ງປະຖິ້ມທ່ານ”
- 21 ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍຄິດຮ້າຍຕໍ່ທ່ານ ແລະໂດຍບັນຊາຂອງພຣະຣາຊາເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່
ທ່ານໃນລານພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 22 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ໂຢອັສພຣະຣາຊາຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊົງຣະລິກເຖິງຄວາມກະຣຸນາຊຶ່ງເຢຣົວອາດາບິດາຂອງເຊຄາຣີຢາ
ໄດ້ສຳແດງຕໍ່ພຣະອົງ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານບຸດຊາຍຂອງທ່ານເສັງ ແລະເມື່ອເຂົາກຳລັງຈະຕາຍ ເຂົາເວົ້າວ່າ,
“ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດແລະແກ້ແຄ້ນ”

ມໍຣະນະກັມຂອງໂຢອັສ
(2 ກສດ 12:19-21)

- 23 ພໍປາຍປົກກອງທັບຂອງຄົນຊີເຣັງກໍມາຕໍ່ສູ້ກັບໂຢອັສ ເຂົາມາຍັງຢູ່ດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ທຳລາຍບັນ
ດາເຈົ້ານາຍຂອງປະຊາຊົນຈາກຫມູ່ປະຊາຊົນ ແລະສົ່ງຂອງທີ່ຍິດໄດ້ທັງສິ້ນໄປຍັງພຣະຣາຊາແຫ່ງດາມັສ
ກັສ
- 24 ແມ້ວ່າກອງທັບຄົນຊີເຣັງມາແຕ່ນ້ອຍຄົນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບກອງທັບໃຫຍ່ໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາ
ທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ດັ່ງນີ້ແຫລະຄົນຊີເຣັງໄດ້ທຳໂທດ
ໂຢອັສ
- 25 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຈາກພຣະອົງໄປ (ເຂົາປະພຣະອົງໄວ້ບາດເຈັບຢ່າງສາຫັດ) ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ
ກໍຄິດຮ້າຍຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະໂລຫິດຂອງບຸດເຢຣົວອາດາປະໂຣທິດ ແລະໄດ້ປະທານພຣະອົງເສັງທີ່ເທິງ
ແທ່ນບັນທົມ ພຣະອົງກໍສິ້ນພຣະຊົນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແຕ່ເຂົາທັງ
ຫລາຍບໍ່ໄດ້ຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງບັນດາພຣະຣາຊາ
- 26 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄິດຮ້າຍຕໍ່ພຣະອົງ ຄືຊາບັດ ບຸດນາງຊີເມອາທ ຄົນອັມໂມນ ແລະເຢໂຣຊາບັດບຸດນາງຊີເມ
ຣິທ ຄົນໂມອາບ
- 27 ເຣື່ອງຣາວແຫ່ງໂອຣົດຂອງພຣະອົງແລະຄຳທຳນາຍຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກ່າວປັບໂທດພຣະອົງ ແລະການສ້ອມ
ແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືທັມບັນຍາຍພົງກະສັດ ແລະອາມາຊີຢາໂອຣົດຂອງ
ພຣະອົງປົກຄອງແທນພຣະອົງ

25. ຮຽກການອາມາຊີຢາ

(2 ກສດ 14:1-6)

- 1 ເມື່ອອາມາຊີຢາເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມຊາວເກົ່າປີ
ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າ ເຢໂຮອັດດານ ຊາວເຢຣູຊາເລັມ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍພຣະທັຍທີ່ແທ້ຈິງ
- 3 ຢູ່ຕໍ່ມາພໍຣາຊອານາຈັກຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງຢ່າງຫມັ້ນຄົງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງປະທານຊີວິດຂ້າຣາຊການຂອງ
ພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ຂ້າພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ
- 4 ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານຊີວິດບຸດຫລານຂອງເຂົາ ແຕ່ໄດ້ຊົງກະທຳຕາມທີ່ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືທັມບັນ
ຍັດຂອງໂມເຊທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາໄວ້ນັ້ນວ່າ, “ຢ່າທຳໃຫ້ບິດາເຖິງຕາຍເພາະການກະທຳຂອງລູກ
ຫລານ ຫລືຢ່າທຳໃຫ້ລູກຫລານເຖິງຕາຍເພາະການກະທຳຂອງບິດາ ແຕ່ທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍເພາະບາບ
ຂອງຕົນເອງ”
- 5 ແລ້ວອາມາຊີຢາໄດ້ປະຊຸມພວກຢູດາແລະໃຫ້ເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ຜູ້ບັງຄັບກອງພັນແລະກອງຮ້ອຍ ຕາມຕະກູນ
ຂອງເຂົາ ຄືຢູດາແລະເບັນຢາມິນທັງສິ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງນັບຄົນທີ່ມີອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປ ແລະຊົງເຫັນວ່າ
ມີຊາຍສະກັນສາມແສນຄົນ ສາມາດເຂົ້າທຳສົງຄາມສາມາດຖືຫອກແລະໂລ່
- 6 ນອກຈາກນັ້ນພຣະອົງຊົງຈ້າງທະຫານເອກຈາກອິສຣາເອນນຶ່ງແສນຄົນເປັນເງິນນຶ່ງແສນຕະລັນ
- 7 ແຕ່ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນນຶ່ງມາເຝົ້າພຣະອົງທູນວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຣາຊາ ຂໍຢ່າໃຫ້ກອງທັບອິສຣາເອນໄປ
ກັບພຣະອົງ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ກັບອິສຣາເອນ ຄືກັບຄົນເອຟຣາອິມເຫລົ່ານີ້ທັງສິ້ນ
- 8 ແຕ່ຖ້າພຣະອົງຄາດຫມາຍວ່າໂດຍວິທີນີ້ ພຣະອົງຈະເຂັ້ມແຂງພໍທີ່ຈະເຂົ້າສົງຄາມ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງ
ແກວ່ງພຣະອົງລົງຕໍ່ຫນ້າສັດຕູ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮິດທີ່ຈະຊ່ອຍໄວ້ຫລືຖິ້ມໄປໄດ້”
- 9 ແລະອາມາຊີຢາກ່າວກັບຄົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ, “ແຕ່ເຮົາຈະກະທຳປະການໃດເຮືອງເງິນນຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນຊຶ່ງ
ເຮົາໄດ້ໃຫ້ແກ່ກອງທັບອິສຣາເອນໄປແລ້ວນັ້ນ” ແລ້ວຄົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທູນຕອບວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຊົງສາມາດທີ່ຈະປະທານແກ່ພຣະອົງຍິ່ງກວ່ານີ້ອີກຫລາຍ”
- 10 ແລະອາມາຊີຢາກໍຊົງປົດປ່ອຍກອງທັບຊຶ່ງມາຍັງພຣະອົງຈາກເອຟຣາອິມໃຫ້ກັບໄປບ້ານອີກ ເຂົາທັງຫລາຍ
ຈຶ່ງໂກດຢູດາຍິ່ງນັກ ແລະໄດ້ກັບບ້ານດ້ວຍຄວາມໂກດຢ່າງຮຸນແຮງ
- 11 ແຕ່ອາມາຊີຢາຊົງກ້າແຂງຂຶ້ນ ແລະຊົງນຳພົນຂອງພຣະອົງອອກໄປຍັງຮ່ອມພູເກືອແລະໂຈມຕີຄົນເຊອີຣ໌
ນຶ່ງຫມື່ນຄົນ
- 12 ຄົນຢູດາຈັບເປັນໄດ້ນຶ່ງຫມື່ນຄົນ ແລະພາກເຂົາໄປທີ່ຍອດທິນ ແລະຖິ້ມເຂົາທັງຫລາຍລົງມາຈາກຍອດທິນ
ນັ້ນ ເຂົາກໍຕົກມາແຫລກເປັນຊິ້ນໆ

- 13 ແຕ່ຄົນຂອງກອງທັບຊຶ່ງອາມາຊີຢາຊົງບົດໃຫ້ກັບໄປ ແລະບໍ່ໃຫ້ເຂົາໄປຮົບດ້ວຍນັ້ນ ເຂົາກັບເຂົ້າໂຈມຕີຫົວເມືອງຂອງຢູດາ ຕັ້ງແຕ່ຊາມາເຮັງເຖິງເບັດໂຮໂຣນ ແລະຂ້າປະຊາຊົນເສັງສາມພັນຄົນ ແລະຍຶດເຂົ້າຂອງໄປເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ
- 14 ແລະຢູ່ມາເມື່ອອາມາຊີຢາສະເດັດກັບຈາກການຂ້າພັນຄົນເອໂດມ ພຣະອົງຊົງນຳຮູບເຄົາຣົບຂອງຄົນຊາວເຊອີຣ໌ມາຕັ້ງໄວ້ເປັນພຣະຂອງພຣະອົງ ແລະກາບນະມັສການພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍ
- 15 ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກົວຕໍ່ອາມາຊີຢາ ແລະຊົງໃຊ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນນຶ່ງໄປຫາ ທູນພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສແວງຫາພຣະຂອງຊົນຊາດນຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຊ່ອຍກູ້ຊົນຊາດຂອງຕົນເອງຈາກມືຂອງເຈົ້າໄດ້”
- 16 ຂນະທີ່ເຂົາກຳລັງທູນຢູ່ ພຣະຣາຊາກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາຫລື ຢຸດ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ” ຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນຈຶ່ງຢຸດ ແຕ່ທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຊາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕັ້ງພຣະທັຍຈະທຳລາຍພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງກະທຳເຊັ່ນນີ້ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງຟັງຄຳປຶກສາຂອງຂ້ານ້ອຍ”
- 17 ແລ້ວອາມາຊີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາໄດ້ຕົກລົງພຣະທັຍ ແລະຊົງໃຊ້ໃຫ້ໄປເຝົ້າໂຢອັສ ໂອຣົດຂອງເຢໂຮອາຣັສ ໂອຣົດຂອງເຢຣູ ພຣະຣາຊາຂອງອິສຣາເອນທູນວ່າ, “ມາເຖີດ ໃຫ້ເຮົາທັງສອງມາຜະເຊີນຫນ້າກັນ”
- 18 ແລະໂຢອັສພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງໃຊ້ໄປຍັງອາມາຊີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາວ່າ, “ຕົ້ນຫນາມທີ່ເທິງເລບານອນສິ່ງຂ່າວໃຫ້ຫາຕົ້ນສົນເທິງເລບານອນວ່າ “ຈົ່ງຍົກບຸດຍິງຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນພັຣຍາບຸດຊາຍຂອງເຮົາ” ແລະສັດປ່າໂຕນຶ່ງແຫ່ງເລບານອນຜ່ານມາແລະຢຽບຕົ້ນຫນາມລົງເສັງ
- 19 ທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂຈມຕີເອໂດມ” ແລະຈິດໃຈຂອງທ່ານກໍຜະຍອງຂຶ້ນໃນຄວາມໂອ້ອວດ ແຕ່ຈຶ່ງຢູ່ກັບບ້ານເຖີດ ເພາະເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເຮົ້າໃຈຕົນເອງໃຫ້ຕໍ່ສູ້ແລະຮັບອັນຕະຣາຍ ອັນຈະໃຫ້ທ່ານລົ້ມລົງ ທັງທ່ານແລະຢູດາກັບທ່ານ”
- 20 ແຕ່ອາມາຊີຢາບໍ່ຊົງຟັງ ເພາະເປັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງມອບເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງສັດຕູຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຊອກຫາພຣະແຫ່ງເອໂດມ
- 21 ໂຢອັສພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນໄປ ພຣະອົງແລະອາມາຊີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາໄດ້ຜະເຊີນຫນ້າກັນທີ່ເບັດເຊເມສ ຊຶ່ງເປັນຂອງຢູດາ
- 22 ຢູດາກໍຜ່າຍແພ້ອິສຣາເອນ ແລະທຸກຄົນກໍຫນີກັບໄປບ້ານຂອງຕົນ
- 23 ໂຢອັສພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຊົງຈັບອາມາຊີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ໂອຣົດຂອງໂຢອັສ ໂອຣົດຂອງອາຣາຊີຢາທີ່ເບັດເຊເມສ ແລະນຳພຣະອົງມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊົງຟັງກຳແພງເຢຣູຊາເລັມລົງສີ່ຮ້ອຍສອກ ຕັ້ງແຕ່ປະຕູເອຟຣາອິມເຖິງປະຕູມຸກ

24 ພຣະອົງຊົງຍິດທອງຄຳ ແລະເງິນທັງຫມົດແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຊຶ່ງພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຄວາມອາຣັກຂອງໂອເບດເອໂດມ ທັງຄັງຊັບຂອງສຳນັກພຣະຣາຊວັງ ພ້ອມກັບຄົນປະກັນດ້ວຍ ແລະພຣະອົງສະເດັດກັບໄປຍັງຊາມາເຣັງ

ມໍຣະນະກັມຂອງອາມາຊີຢາ

(2 ກສດ 14:17-20)

- 25 ອາມາຊີຢາໂອຣົດຂອງໂຢອັສພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາຊົງພຣະຊົນຢູ່ສິບຫ້າປີ ຫລັງຈາກມໍຣະນະກັມຂອງໂຢອັສ ໂອຣົດຂອງເຢໂຣອາຣັສ ພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 26 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອາມາຊີຢາ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດປາຍບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງກະສັດແຫ່ງຢູດາຫລືອິສຣາເອນຫລື
- 27 ນັບແຕ່ເວລາເມື່ອອາມາຊີຢາຊົງຫັນໄປຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາທັງຫລາຍກໍຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະອົງຊົງຫນີໄປທີ່ລາຄິສ ແຕ່ເຂົາໃຊ້ໄປຕາມພຣະອົງທີ່ລາຄິສ ແລະປະທານພຣະອົງເສັງທີ່ນັ້ນ
- 28 ເຂົາທັງຫລາຍນຳພຣະສົບໃສ່ຫລັງມ້າກັບມາ ແລະຝັງໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໃນນະຄອນດາວິດ

26. ຣັຊການອຸສຊີຢາ

(2 ກສດ 14:21-22; 15:1-3)

- 1 ປະຊາຊົນທັງສິ້ນແຫ່ງຢູດາຈຶ່ງຕັ້ງອຸສຊີຢາ ຜູ້ຊຶ່ງມີອາຍຸສິບຫົກປີ ໃຫ້ເປັນກະສັດແທນອາມາຊີຢາຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງ
- 2 ພຣະອົງຊົງສ້າງເມືອງເອໂລທແລະໃຫ້ກັບຂຶ້ນແກ່ຢູດາ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະຣາຊາຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
- 3 ເມື່ອອຸສຊີຢາຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນ ມີອາຍຸສິບຫົກປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຫ້າສິບສອງປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງຊົງພຣະນາມວ່າເຢໂກລີຢາຊາວເຢຣູຊາເລັມ
- 4 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ອາມາຊີຢາຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳທຸກປະການ
- 5 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງພຣະອົງທີ່ຈະສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ໃນສະໄໝຂອງເຊຄາຣີຢາຜູ້ແນະນຳພຣະອົງໃນຄວາມຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຕາບໃດທີ່ພຣະອົງສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະອົງຈະເຣີນ
- 6 ພຣະອົງສະເດັດອອກໄປທຳສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກັບຄົນຟິລິສຕິນ ແລະພັງກຳແພງເມືອງກາດ ແລະກຳແພງເມືອງຢັບເນ ແລະກຳແພງເມືອງອັສໂດດ ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງໃນເຂດແດນອັສໂດດ ແລະທີ່ອື່ນໆອີກຖ້າມກາງຄົນຟິລິສຕິນ
- 7 ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍພຣະອົງໃນການຕໍ່ສູ້ຄົນຟິລິສຕິນ ແລະຕໍ່ສູ້ຄົນອາຣັບ ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນກູຣບາອານ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບຄົນເມອູນີ

- 8 ຄົນອັມໂມນໄດ້ຖວາຍບັນນາການແກ່ອຸສຊີຢາ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງກໍແຜ່ຜາຍອອກໄປເຖິງເຂດ ແດນເອຢິບ ເພາະພຣະອົງຊົງເຂັ້ມແຂງຍິ່ງນັກ
- 9 ນອກຈາກນີ້ ອຸສຊີຢາຊົງສ້າງປ້ອມໃນເຢຣູຊາເລັມ ທີ່ປະຕູມຸກ ທີ່ປະຕູຮ່ອມພູແລະທີ່ຫົວລ້ຽວ ແລະປ້ອງ ກັນໄວ້ແຂງແຮງ
- 10 ພຣະອົງຊົງສ້າງປ້ອມໃນຖິ່ນກັນດານ ຊົງສະກັດຫີນທຳທີ່ຂັງນ້ຳຫລາຍແຫ່ງ ເພາະພຣະອົງຊົງມີຝູງສັດ ໃຫຍ່ໂຕ ທັງໃນຖິ່ນເນີນເຊເຟລາແລະໃນທີ່ຮາບພຽງ ແລະຊົງມີຊາວນາແລະຄົນແຕ່ງຕົ້ນອະງຸ່ນໃນເນີນພູ ແລະໃນໄຮ່ນາອຸດົມ ເພາະພຣະອົງຊົງຮັກເສດຖະກັມ
- 11 ນອກຈາກນີ້ ອຸສຊີຢາຊົງມີກອງທະຫານ ຊຶ່ງອອກໄປທຳເສິກເປັນກອງໆ ຕາມຈຳນວນທີ່ເຢອີເອນຣາຊເລ ຂາໄດ້ຮວບຮວມໄວ້ດ້ວຍກັນກັບມາອາຊັຍຢາເຈົ້າຫນ້າທີ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຮານານີຢາ ຜູ້ບັງຄັບ ກອງພົນຄົນນຶ່ງຂອງພຣະຣາຊາ
- 12 ຈຳນວນຫົວຫນ້າຕະກູນທັງຫມົດຄື ພວກທະຫານເອກ ມີສອງພັນຫົກຮ້ອຍຄົນ
- 13 ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ ມີກອງທັບພົນສາມແສນເຈັດພັນຫ້າຮ້ອຍຄົນ ຜູ້ທຳສົງຄາມໄດ້ດ້ວຍກຳ ລັງ ເພື່ອຊ່ອຍພຣະຣາຊາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຕູ
- 14 ອຸສຊີຢາຊົງຕຽມໂລ່ ຫອກ ຫມວກ ເສື້ອ ເກາະ ທະນູ ແລະກ້ອນຫີນ ສຳລັບສະລິ່ງໄວ້ສຳລັບກອງທັບ
- 15 ໃນເຢຣູຊາເລັມພຣະອົງຊົງກະທຳເຄື່ອງກົນໄກໂດຍຄົນຊ່າງປະດິດທຳຂຶ້ນ ໄວ້ເທິງປ້ອມແລະຕາມມຸມ ເພື່ອ ຍິງລູກທະນູແລະໂຍນກ້ອນຫີນໃຫຍ່ໆ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງກໍລືໄປໄກ ເພາະພຣະອົງຊົງຮັບຄວາມ ຊ່ອຍເຫລືອຢ່າງອັດສະຈັນຈົນພຣະອົງເຂັ້ມແຂງ
- 16 ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງຊົງແຂງແຮງແລ້ວພຣະອົງກໍມີພຣະທັຍຜະຍອງຂຶ້ນ ຈຶ່ງຊົງກະທຳຄວາມເສັງຫາຍ ເພາະ ພຣະອົງບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ ເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງແທ່ນເຄື່ອງຫອມ
- 17 ແຕ່ອາຊາຣີຢາປະໂຣທິດໄດ້ເຂົ້າໄປຕິດຕາມພຣະອົງພ້ອມກັບປະໂຣທິດຂອງພຣະເຈົ້າແປດສິບຄົນຜູ້ຊຶ່ງເກັ່ງ ກ້າ
- 18 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຂັດຂວາງກະສັດອຸສຊີຢາແລະທູນພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອຸສຊີຢາ ບໍ່ແມ່ນຫນ້າທີ່ຂອງພຣະ ອົງທີ່ຈະເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ເປັນຫນ້າທີ່ຂອງປະໂຣທິດບຸດຫລານຂອງອາໂຣນ ຜູ້ຊຶ່ງຊຳຮະໄວ້ໃຫ້ບໍຣິສຸດເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມ ຂໍເຊີນພຣະອົງສະເດັດອອກໄປຈາກສະຖານນະມັສການນີ້ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງລ່ວງເກີນ ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດອັນໃດຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ”
- 19 ແລ້ວອຸສຊີຢາຊົງກ້ວ ພຣະອົງມີຫມໍ້ຂາງໄຟຢູ່ໃນມືຈະຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງກ້ວຕໍ່ປະ ໂຣທິດ ໂຣກເຮື້ອນກໍເກີດຂຶ້ນມາທີ່ຫນ້າຜາກຕໍ່ຫນ້າປະໂຣທິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າງແທ່ນ ເຜົາເຄື່ອງຫອມ

- 20 ແລະອາຊາຣີຢາມະຫາປະໂຣທິດ ແລະບັນດາປະໂຣທິດທັງປວງມອງເບິ່ງພຣະອົງ ແລະເບິ່ງແມ່, ພຣະອົງ ຊົງເປັນໂຣກເຮື້ອນທີ່ໜ້າຜາກ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຊຸກພຣະອົງອອກໄປໂດຍໄວ ແລະພຣະອົງເອງກໍຊົງ ຟ້າວສະເດັດອອກໄປ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດພຣະອົງແລ້ວ
- 21 ອຸສຊີຢາກໍຊົງເປັນໂຣກເຮື້ອນຈົນວັນສິ້ນພຣະຊົນ ແລະເພາະເປັນໂຣກເຮື້ອນກໍຊົງຖືກຕັດເສັງອອກຈາກ ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໂຢທາມໂອຣົດຂອງພຣະອົງເປັນຜູ້ດູແລຣາຊສຳນັກປົກຄອງຣາ ສດອນ
- 22 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງອຸສຊີຢາ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດປາຍ ອີຊັຍຢາ ບຸດອາໂມສໄດ້ບັນທຶກໄວ້
- 23 ອຸສຊີຢາກໍຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງພຣະສົບໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງ ພຣະອົງໃນນາທີ່ຝັງສົບອັນເປັນຂອງພຣະຣາຊາ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍວ່າ “ພຣະອົງຊົງເປັນໂຣກເຮື້ອນ” ແລະໂຢທາມໂອຣົດຂອງພຣະອົງກໍປົກຄອງແທນພຣະອົງ

27. ຮູ້ການໂຢທາມ

(2 ກສດ 15:32-38)

- 1 ເມື່ອໂຢທາມຊົງເລີ້ມປົກຄອງນັ້ນມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບຫົກປີ ພຣະ ມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າເຢຣູຊາ ບຸດຍິງຂອງຊາໂດກ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມຊຶ່ງອຸສຊີຢາຣາຊບິດາຂອງພຣະ ອົງໄດ້ຊົງກະທຳທຸກປະການ ເວັ້ນແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ປະຊາ ຊົນຍັງປະຕິບັດໃນທາງເສັງຫາຍ
- 3 ພຣະອົງຊົງສ້າງປະຕູເທິງຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງກະທຳການກໍ່ສ້າງຫລາຍທີ່ກຳ ແພງເມືອງໂອເຟນ
- 4 ນອກຈາກນີ້ ພຣະອົງຊົງສ້າງຫົວເມືອງໃນຖິ່ນພູດອຍແຫ່ງຢູດາ ແລະສ້າງປ້ອມກັບທໍຄອຍຕາມປ່າໄມ້
- 5 ພຣະອົງຊົງສູ້ຮົບກັບພຣະຣາຊາຄົນອັມໂມນແລະຊົງຊະນະ ແລະໃນປີນັ້ນຄົນອັມໂມນໄດ້ຖວາຍເງິນແກ່ ພຣະອົງນຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນ ແລະເຂົ້າສາລີນຶ່ງຫມິ່ນ ຄົນອັມໂມນໄດ້ຖວາຍເທົ່າກັນໃນປີທີ່ສອງແລະໃນປີທີ່ ສາມ
- 6 ໂຢທາມຈຶ່ງຊົງມີກຳລັງຫລາຍຂຶ້ນ ເພາະພຣະອົງຊົງຫັນໄປດຳເນີນຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ
- 7 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຢທາມແລະການສົງຄາມທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະທຳນຽມຂອງພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ມີບັນທຶກໄວ້ໃນໜັງສືພົງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນແລະຢູດາ
- 8 ເມື່ອພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸຊາວຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບຫົກປີ

9 ແລະໂຍທາມກໍລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງສົບໄວ້ໃນນະຄອນດາວິດ ແລະອາຮັສໂອຣົດຂອງພຣະອົງປົກຄອງແທນພຣະອົງ

28. ຮັຊການອາຮັສ

(2 ກສດ 16:1-4)

- 1 ເມື່ອອາຮັສຊົງເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸດຊາວຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບຫົກປີ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງກັບດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
- 2 ແຕ່ຊົງດຳເນີນຕາມທາງຂອງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອນ ພຣະອົງເຖິງກັບຊົງສ້າງຮູບເຄົາຣົບຫລໍ່ສຳລັບບັນດາພຣະບາອານ
- 3 ພຣະອົງຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມທີ່ຮ່ອມພູບຸດຮິນໂນມ ແລະຊົງເຜົາບັນດາໂອຣົດຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງບູຊາຕາມການກະທຳອັນຫນ້າກຽດຊັງຂອງບັນດາປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ອອກເສັງໃຫ້ພົ້ນຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
- 4 ພຣະອົງຊົງຖວາຍສັຕບູຊາແລະຊົງເຜົາເຄື່ອງຫອມທີ່ສະຖານນະມັສການທີ່ສູງ ແລະເທິງເນີນພູ ແລະໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ງາມທຸກຕົ້ນ
- 5 ເຫດສັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງຊຶ່ງຊົງມອບພຣະອົງໄວ້ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງຊີເຣັຍຜູ້ຊະນະພຣະອົງ ແລະຈັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນຳມາຍັງດາມັສກັສ ແລະພຣະອົງຊົງຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ຜູ້ຊະນະພຣະອົງດ້ວຍການຂ້າຟັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ
- 6 ເພາະວ່າເປກາ ບຸດເຣມາລີຢາໄດ້ຂ້າເສັງນຶ່ງແສນສອງຫມື່ນຄົນໃນຢູດາໃນວັນດຽວ ທັງສິ້ນເປັນທະຫານກ້າແຂງ ເພາະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 7 ແລະຊົງກຣິທະຫານເອກຂອງເອຟຣາອິມໄດ້ສັງຫານມາອາເຊອາໂອຣົດຂອງພຣະຣາຊາ ແລະອັສຣິກາມອະຫິບໍດີກົມວັງແລະເອນການາອຸປຣາຊ
- 8 ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຈັບຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເປັນຊະເລີຍສອງແສນຄົນ ມີຜູ້ຍິງ ບຸດຊາຍ ແລະບຸດຍິງ ແລະໄດ້ຍຶດຂອງເປັນອັນມາກມາຈາກເຂົານຳມາຍັງຊາມາເຣັງ
- 9 ແຕ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນຊື່ວ່າ ໂອເດດ ທ່ານອອກໄປພົບກອງທັບຊຶ່ງມາຍັງຊາມາເຣັງ ແລະເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍຊົງກົວຕໍ່ຢູດາ ພຣະອົງຊົງມອບເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານ ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ສັງຫານເຂົາເສັງດ້ວຍຄວາມກ້ຽວກາດຊຶ່ງຂຶ້ນໄປເຖິງຟ້າສວັນ
- 10 ແລະບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍເຈຕນາຈະຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນແຫ່ງຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມທັງຊາຍແລະຍິງໃຫ້ເປັນທາດຂອງທ່ານ ຕົວທ່ານເອງບໍ່ມີບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຫລື

- 11 ບັດນີ້ ຂໍຟັງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂໍສົ່ງຊະເລີຍຊຶ່ງທ່ານໄດ້ນຳມາຈາກຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານກັບໄປ ເພາະວ່າ
ພຣະພິໂຣດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເໜືອທ່ານທັງຫລາຍ
- 12 ບາງຄົນໃນຫົວຫນ້າຄົນເອຟຣາອິມ ຄືອາຊາຣິຢາ ບຸດໂຍຣານານ ເບເຣກິຢາ ບຸດເມຊິນເລໂມທ ເຢຣີສກິ
ຢາ ບຸດຊັນລູມ ແລະອາມາຊາ ບຸດຣັດລັຍ ໄດ້ຍືນຂຶ້ນຂັດຂວາງບັນດາຜູ້ທີ່ກັບມາຈາກສົງຄາມ
- 13 ເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ເຈົ້າຢ່ານຳຊະເລີຍເຂົ້າມາທີ່ນີ້ ເພາະເຈົ້າຫມູ່ງຫມາຍທີ່ຈະນຳໂທດບາບມາ
ເໜືອເຮົາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພີ່ມເຂົ້າກັບບາບແລະກັມຊົ່ວໃນປັດຈຸບັນຂອງເຮົາ ເພາະວ່າກັມຊົ່ວຂອງເຮົາ
ກໍ່ໃຫຍ່ໂຕຢູ່ ພຣະພິໂຣດອັນແຮງກ້າຕໍ່ອິສຣາເອນມີຢູ່ແລ້ວ”
- 14 ເຫດສັນນັ້ນ ຜູ້ຖືອາວຸດຈຶ່ງຖິ້ມຊະເລີຍແລະຂອງທີ່ຍິດມາຕໍ່ຫນ້າເຈົ້ານາຍແລະຊຸມນຸມຊົນທັງປວງ
- 15 ແລະຜູ້ຊາຍຊຶ່ງຖືກຣະບຸຊີນັ້ນໄດ້ລຸກຂຶ້ນເອົາເສື້ອຜ້າອັນເປັນຂອງທີ່ຍິດມາໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເບື້ອຍກາຍຢູ່ໃນພວກ
ຊະເລີຍ ແລະເຂົາກໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງໃຫ້ເຂົາໄວ້ ແລະໃຫ້ເກີບ ແລະຈັດຫາອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມໃຫ້ ແລະຊະ
ໂລມເຂົາ ແລະນຳຄົນທີ່ອ່ອນເປັ້ງໃນພວກເຂົາຂຶ້ນລາຳເຂົາກັບມາຍັງຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາທີ່ເມືອງເຢຣີໂກ
ຄືເມືອງຕົ້ນອິນພລັມ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍ່ກັບໄປຍັງຊາມາເຣັງ
- 16 ຄັ້ງນັ້ນກະສັດອາຣັສຊິງໃຊ້ໃຫ້ໄປຫາພຣະຣາຊາແຫ່ງອັສຊີເຣັງເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ
- 17 ເພາະຄົນເອໂດມໄດ້ບຸກຮຸກເຂົ້າມາອີກ ແລະໂຈມຕີຢູດາ ແລະຈັບໄປເປັນຊະເລີຍ
- 18 ແລະຄົນພິລິສຕິນໄດ້ເຂົ້າບຸ້ນຫົວເມືອງໃນຖິ່ນເນີນເຊເຟລາ ແລະທີ່ພາກໃຕ້ຂອງຢູດາ ແລະໄດ້ຍຶດເມືອງ
ເບັດເຊເມສ ອັຍຢາໂລນ ເກເດໂຣທ ແລະໂຊໂກກັບຊົນນະບົດ ແລະເຂົາກໍ່ຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 19 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ຢູດາດ້ອຍລົງດ້ວຍອາຣັສພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພາະອາຣັສຊົງ
ປ່ອຍໃຫ້ເຫລືງໃນຢູດາແລະບໍ່ຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 20 ສະນັ້ນ ຕີນກາດປິນເນເຊີພຣະຣາຊາແຫ່ງອັສຊີເຣັງຈຶ່ງຍົກຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງ ແລະກະທຳໃຫ້ພຣະອົງ
ທຸກພຣະທັຍແທນທີ່ຈະສນັບສນຸນພຣະອົງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ
- 21 ເພາະອາຣັສຊົງເອົາຂອງຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຈາກຣາຊສຳນັກແລະຈາກເຈົ້ານາຍ
ຖວາຍເປັນບັນນາການແກ່ພຣະຣາຊາຂອງອັສຊີເຣັງ ແຕ່ບໍ່ເປັນປໂຍດແກ່ພຣະອົງ
- 22 ໃນຄາວທຸກຍາກນັ້ນ ພຣະອົງຍິ່ງບໍ່ເຊື່ອຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືກະສັດອາຣັສອົງດຽວກັນນີ້ແຫລະ
- 23 ເພາະພຣະອົງຊົງຖວາຍສັຕບູຊາແກ່ພຣະຂອງເມືອງດາມັສກັສຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ພຣະອົງຜ່າຍແພ້ແລະກ່າວວ່າ,
“ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າແຫ່ງພຣະຣາຊາຂອງຊີເຣັງໄດ້ຊ່ອຍເຂົາທັງຫລາຍ ເຮົາຈະຖວາຍສັຕບູຊາແກ່ພຣະເຫລົ່າ
ນັ້ນເພື່ອຈະຊ່ອຍເຮົາ” ແຕ່ພຣະເຫລົ່ານັ້ນເປັນເຄື່ອງທຳລາຍພຣະອົງແລະທັງອິສຣາເອນທັງປວງດ້ວຍ
- 24 ແລະອາຣັສຊົງຮວບຮວມເຄື່ອງໃຊ້ແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນອັນໆ ແລະພຣະອົງຊົງປິດປະ
ຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບພຣະອົງທຸກມຸມເມືອງເຢຣູຊາເລັມ
- 25 ພຣະອົງຊົງສ້າງບ່ອນນະມັສການທີ່ສູງໃນຫົວເມືອງຂອງຢູດາທຸກຫົວເມືອງເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍພຣະ
ອື່ນ ກະທຳໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດ

- 26 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະເຮືອງຣາວອງພຣະອົງທັງສິ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນປາຍ ເບິ່ງແມ່, ເຂົາບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງກະສັດຂອງຢູດາແລະອິສຣາເອນ
- 27 ອາຮັສກຳລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ເຂົາກໍຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນກຸງ ຄືໃນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ນຳພຣະສົບໄປໄວ້ໃນອຸບໂມງຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະເຮເຊກິຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ປົກຄອງແທນພຣະອົງ

29. ຮັຊການເຮເຊກິຢາ

(2 ກສດ 18:1-3)

- 1 ເມື່ອເຮເຊກິຢາມີອາຍຸສິບຫ້າປີ ພຣະອົງຊົງເລີ້ມປົກຄອງ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຊາວເກົ້າປີ ພຣະມານດາຂອງພຣະອົງມີພຣະນາມວ່າ ອາບິຢາບຸດຕຣີຂອງເຊຄາຣີຢາ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມຊຶ່ງດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳ

ເຮເຊກິຢາຊົງຮື້ພື້ນການນະມັສການໃນພຣະວິຫານ

- 3 ໃນປີທຳອິດແຫ່ງຮັຊການຂອງພຣະອົງໃນເດືອນແຮກ ພຣະອົງຊົງເປີດປະຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງທຳການສ້ອມແຊມປະຕູນັ້ນ
- 4 ພຣະອົງຊົງນຳປະໂຣທິດແລະຄົນເລວີເຂົ້າມາແລະຊົງໃຫ້ເຂົາຊຸມນຸມທີ່ລານເມືອງດ້ານຕາເວັນອອກ
- 5 ແລະກ່າວກັບເຂົາວ່າ, “ຄົນເລວີເອີຍ ຂໍຟັງເຮົາ ຈົ່ງຊຳຮະຕົວໃຫ້ບໍ່ຣິສຸດ ແລະຊຳຮະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານໃຫ້ບໍ່ຣິສຸດ
- 6 ເພາະບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ຊື່ສັດ ແລະໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມພຣະອົງ ແລະຫັນຫນ້າຂອງເຂົາເສັງຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ຫັນຫລັງໃຫ້
- 7 ເຂົາປິດປະຕູກຸພຣະວິຫານດ້ວຍແລະໄດ້ດັບຕະກຽງເສັງ ແລະບໍ່ໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມຫລືຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນສະຖານບໍ່ຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 8 ເຫດສັນນັ້ນພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງມາເທິງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳໃຫ້ເຂົາເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າຫວາດກົວ ເປັນທີ່ຫນ້າສະຍິດສະຍອງ ແລະເປັນທີ່ເຍາະເຍີ້ຍຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນກັບຕາຂອງທ່ານແລ້ວ
- 9 ເພາະບິດາທັງຫລາຍຂອງເຮົາໄດ້ລົ້ມລົງດ້ວຍດາບ ແລະບຸດຊາຍບຸດຍິງກັບພັຣຍາຂອງເຮົາໄດ້ເປັນຊະເລີຍເພາະເຫດນີ້
- 10 ບັດນີ້ເຮົາມີໃຈປະສົງທີ່ຈະກະທຳຄຳສັນຍາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ເພື່ອວ່າພຣະພິໂຣດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງຈະຫັນໄປເສັງຈາກເຮົາ

- 11 ບຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອີຍ ຢ່າເມີນເສີຍເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກທ່ານໃຫ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ເພື່ອບົວລະບັດພຣະອົງ ແລະເປັນຜູ້ບົວລະບັດຂອງພຣະອົງແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ”
- 12 ແລ້ວຄົນເລວີກໍລຸກຂຶ້ນ ຄືມາຮາດບຸດອາມາຊັຍ ແລະໂຢເອນບຸດອາຊາຣິຢາ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງໂກຮາດ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເມຣາຣີ ຄືສບຸດອັບດີ ແລະອາຊາຣິຢາບຸດເຢຣັນເລເລນ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເກີໂຊນ ຄື ໂຢອາບຸດຊິມມາ ແລະເອເດນບຸດໂຢອາ
- 13 ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເອລີຊາຟານ ຄືຊິມີ ແລະເຢອູເອນ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງອາສາຟ ຄືເຊຄາຣິຢາ ແລະມັດຕານີຢາ
- 14 ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຮມານ ຄືເຢຣູເອນແລະຊິເມອີ ແລະເຊື້ອສາຍຂອງເຢດູທູນ ຄືເຊມັຍຢາ ແລະອຸສຊີເອນ
- 15 ເຂົາທັງຫລາຍຮວບຮວມພື້ນ້ອງຂອງເຂົາ ແລະຊໍາຮະຕົນໃຫ້ບໍຣິສຸດ ແລະເຂົ້າໄປຕາມທີ່ພຣະຣາຊາໄດ້ຊົງບັນຊາ ໂດຍພຣະວິຈານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຊໍາຮະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ບໍຣິສຸດ
- 16 ປະໂຮຫິດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສ່ວນຂ້າງໃນຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຊໍາຮະໃຫ້ບໍຣິສຸດ ແລະເຂົານໍາສິ່ງທີ່ເປື້ອນເປີະທີ່ເຂົາພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາທີ່ລານພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນເລວີກໍຂຶ້ນເອົາຂອງນັ້ນອອກໄປຍັງລໍາທານາກິດໂຮນ
- 17 ເຂົາເລີ້ມຊໍາຮະໃນວັນແຮກຂອງເດືອນທໍາອິດ ແລະໃນວັນທີ່ແປດຂອງເດືອນນັ້ນເຂົາມາຍັງມຸກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາຊໍາຮະພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ແປດວັນ ແລະໃນວັນທີ່ສິບຫົກຂອງເດືອນທໍາອິດກໍສໍາເຣັດ
- 18 ແລ້ວເຂົາເຂົ້າໄປຫາເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາແລະທູນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ກະທໍາຄວາມສະອາດພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັດສິ້ນແລ້ວ ທັງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງແທ່ນນັ້ນທັງສິ້ນ ແລະໂຕະເຂົ້າຈີ່ຕັ້ງຖວາຍ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຂອງໂຕະທັງສິ້ນ
- 19 ເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຊຶ່ງກະສັດອາຣັສໄດ້ຖິ້ມໃນຣັຊການຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງບໍ່ຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍໄດ້ຕຽມພ້ອມແລະໄດ້ຊໍາຮະແລ້ວ ແລະເບິ່ງແມ່, ຂອງເຫລົ່ານັ້ນກໍຢູ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 20 ແລ້ວເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາຊົງລຸກຂຶ້ນແຕ່ເດິກ ແລະຮວບຮວມເຈົ້ານາຍຂອງກຸງ ແລະສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21 ເຂົາໄດ້ນໍາງົວເຖິກເຈັດໂຕ ແກະເຖິກເຈັດໂຕ ລູກແກະເຈັດໂຕ ແລະແບ້ເຖິກເຈັດໂຕເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບສໍາລັບອາຊານາຈັກ ສະຖານນະມັສການແລະຢູດາ ແລະພຣະອົງຊົງບັນຊາໃຫ້ລູກຫລານຂອງອາໂຮນ ຄື ປະໂຮຫິດໃຫ້ຖວາຍຂອງເຫລົ່ານັ້ນເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 22 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຂ້າງົວເຖິກແລະປະໂຫຍດກໍຮັບເລືອດແລະຊິດໃສ່ທີ່ແທ່ນບູຊາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຂ້າ
ແກະເຖິກ ແລະເອົາເລືອດຂອງມັນຊິດໃສ່ແທ່ນບູຊາ ແລະຂ້າລູກແກະ ເອົາເລືອດຂອງມັນຊິດໃສ່ແທ່ນບູ
ຊາ
- 23 ແລ້ວແບ້ເຖິກສຳລັບເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບນັ້ນເຂົານຳມາທີ່ພຣະຣາຊາແລະທີ່ປະຊຸມຊົນ ແລະເຂົາທັງ
ຫລາຍກໍເອົາມືຂອງເຂົາວາງເທິງແບ້ນັ້ນ
- 24 ແລະປະໂຫຍດກໍຂ້າແບ້ເສັງ ແລະເອົາເລືອດຂອງມັນທຳເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບເທິງແທ່ນນັ້ນ ເພື່ອທຳກາ
ນລົບມົນທົນບາບໃຫ້ອິສຣາເອນທັງປວງ ເພາະບັນດາປະໂຫຍດຊົງບັນຊາວ່າ ໃຫ້ທຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະ
ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບສຳລັບອິສຣາເອນ
- 25 ແລ້ວພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄົນເລວີປະຈຳຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີສາບຊຶ່ງ ພົນໃຫຍ່ ແລະພົນ
ເຂົາຄູ່ ຕາມບັນຍັດຂອງດາວິດແລະຂອງກາດຜູ້ທຳນວາຍຂອງພຣະຣາຊາ ແລະຂອງນາທານຜູ້ປະກາດ
ພຣະທັມ ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ
- 26 ຄົນເລວີກໍຍືນຢູ່ ຖືເຄື່ອງຄົນຕຣີຂອງດາວິດ ແລະປະໂຫຍດຖືແກ
- 27 ແລ້ວເຮເຊກີຢາຊົງບັນຊາວ່າ ໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊານັ້ນເທິງແທ່ນ ແລະເມື່ອເລີ້ມຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ
ກໍເລີ້ມຖວາຍເພງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະແກກັບເຄື່ອງດົນຕີຂອງດາວິດພຣະຣາຊາຂອງອິສຣາເອນກໍ
ເລີ້ມດ້ວຍ
- 28 ຊຸມນຸມຊົນທັງສິ້ນກໍນະມັສການ ແລະນັກຮ້ອງກໍຮ້ອງເພງແລະຄົນດົນຕີກໍເປົ່າແກທຳຢ່າງນີ້ຢູ່ຈົນຖວາຍ
ເຄື່ອງເຜົາບູຊາເສັດ
- 29 ເມື່ອການຖວາຍບູຊາເສັດແລ້ວ ພຣະຣາຊາແລະຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງກໍກາບລົງນະມັສການ
- 30 ແລະເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາແລະເຈົ້ານາຍກໍບັນຊາໃຫ້ຄົນເລວີຮ້ອງເພງຍໍພຣະກຽດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ
ຖ້ອຍຄຳຂອງດາວິດແລະຂອງອາສາຟູຜູ້ທຳນວາຍ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຮ້ອງເພງຍໍພຣະກຽດດ້ວຍຄວາມ
ຍິນດີ ແລະເຂົາກໍກາບລົງນະມັສການ
- 31 ແລ້ວເຮເຊກີຢາກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຊຳຮະຕົວຂອງທ່ານໃຫ້ບໍຣິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງເຂົ້າ
ມາໃກ້ ນຳເຄື່ອງສັຕບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະຊຸມນຸມ
ຊົນກໍນຳເຄື່ອງສັຕບູຊາແລະເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາ ແລະທຸກຄົນທີ່ມີໃຈສມັກກໍໄດ້ນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາມາ
- 32 ຈຳນວນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຊຶ່ງຊຸມນຸມຊົນນຳມາ ຄືງົວເຖິກເຈັດສິບໂຕ ແກະເຖິກນຶ່ງຮ້ອຍແລະລູກແກະສອງ
ຮ້ອຍ ທັງສິ້ນນີ້ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 33 ແລະເຄື່ອງບູຊາທີ່ມອບຖວາຍໄວ້ ມີງົວເຖິກຫົກຮ້ອຍໂຕ ແລະແກະສາມພັນໂຕ
- 34 ແຕ່ມີປະໂຫຍດຫນ້ອຍເກີນໄປຈົນດຶງຫນັງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງຫມົດບໍ່ໄດ້ ຄົນເລວີພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາກໍໄດ້ຊ່ອຍ
ຈົນສຳເຣັດງານ ແລະຈົນກວ່າປະໂຫຍດຈະເສັດການຊຳຮະຕົນໃຫ້ບໍຣິສຸດ ເພາະໃນການຊຳຮະຕົນນັ້ນຄົນ
ເລວີຈຶ່ງຈັງຍິ່ງກວ່າພວກປະໂຫຍດ

- 35 ນອກຈາກເຄື່ອງເຜົາບູຊາມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍແລ້ວ ຍັງມີໄຂມັນຂອງເຄື່ອງສານຕິບູຊາ ແລະມີເຄື່ອງຕື່ມ ບູຊາຄູ່ກັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍ ດັ່ງນີ້ແຫລະງານບົວລະບັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຟື້ນຄືນມາ ອີກ
- 36 ເຮເຊກີຢາກັບປະຊາຊົນທັງປວງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຄັ້ງ ນີ້ ເພາະເຮືອງນີ້ເກີດຂຶ້ນປັດຈຸບັນທັນດ່ວນ

30. ການຖືເທສການປັສຄາ

- 1 ເຮເຊກີຢາຊົງຮັບສັ່ງໄປເຖິງອິສຣາເອນແລະຢູດາທັງປວງ ແລະຊົງພຣະອັກສອນເຖິງເອຟຣາອິມກັບມານັສ ເຊດ້ວຍ ວ່າເຂົາທັງຫລາຍຄວນຈະມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຈະຖືເທສ ການປັສຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ
- 2 ເພາະວ່າພຣະຣາຊາແລະເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງທັງຊຸມນຸມຊົນທັງປວງໃນເຢຣູຊາເລັມໄດ້ປຶກສາກັນທີ່ຈະຖື ເທສການປັສຄາໃນເດືອນທີ່ສອງ
- 3 ດ້ວຍເຂົາທັງຫລາຍຈະຖືປັສຄາຕາມກຳນົດບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າພວກປະໂຮຫິດຍັງບໍ່ໄດ້ຊຳຮະຕົນໃຫ້ບໍຣິສຸດພຽງ ພໍແກ່ຈຳນວນ ແລະປະຊາຊົນຍັງບໍ່ໄດ້ຊຸມນຸມກັນໃນເຢຣູຊາເລັມ
- 4 ແລະແຜນງານນັ້ນກໍເປັນທີ່ຊອບແກ່ພຣະຣາຊາ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງປວງ
- 5 ເຂົາຈຶ່ງລົງມະຕິໃຫ້ທຳປະກາດອອກໄປທົ່ວອິສຣາເອນ ຕັ້ງແຕ່ເບເອີເຊບາຈົນເຖິງເມືອງດານວ່າ ປະຊາຊົນ ຄວນມາຖືປັສຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືເປັນ ຈຳນວນຫລາຍໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້
- 6 ຄົນເດີນຫນັງສືຈຶ່ງອອກໄປທົ່ວອິສຣາເອນແລະຢູດາ ຖືຫນັງສືຈາກພຣະຣາຊາແລະບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງ ພຣະອົງ ເພາະພຣະຣາຊາໄດ້ຊົງສັ່ງວ່າ, “ໂອ ຊົນອິສຣາເອນເອີຍ ຈົ່ງກັບມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຂອງອັບຣາຮາມ ອີຊາກ ແລະອິສຣາເອນ ເພື່ອພຣະອົງຈະຫັນກັບມາຍັງຄົນສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ຂອງທ່ານຜູ້ຊົ່ງ ຫນີລອດຈາກມືຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງອັສຊີເຣັຍ
- 7 ຢ່າໃຫ້ເຫມືອນບິດາແລະພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຜູ້ບໍ່ຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ພຣະ ອົງຈຶ່ງຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃຫ້ປະສົບຄວາມຈົບຫາຍຕາມທີ່ທ່ານເຫັນຢູ່
- 8 ແລະຄາວນີ້ຢ່າຫົວແຂງຢ່າງບິດາຂອງທ່ານທັງຫລາຍເລີຍ ແຕ່ຈົ່ງຍອມມອບຕົວທ່ານແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມາຍັງສະຖານນະມັສການຂອງພຣະອົງຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຊຳຮະໄວ້ໃຫ້ບໍຣິສຸດເປັນນິດ ແລະບົວລະບັດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ເພື່ອພຣະພິໂຣດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງຈະຫັນໄປທັນໄປເສັ້ງຈາກ ທ່ານ
- 9 ເພາະຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຫັນກັບມາຍັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານແລະລູກຫລານຂອງທ່ານຈະປະສົບ ຄວາມເອັນດູຈາກຜູ້ທີ່ຈັບເຂົາໄປເປັນຊະເລີຍ ແລະຈະໄດ້ກັບມາຍັງແຜ່ນດິນນີ້ອີກ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຊົງພຣະເມດຕາແລະກະຣຸນາ ຖ້າທ່ານກັບມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຫັນພຣະພັກ
ໄປຈາກທ່ານ”

- 10 ຄົນເດີນຫນັງສືຈຶ່ງໄປຕາມທົວເມືອງຕ່າງໆທົ່ວແຜ່ນດິນເອຟຣາອິມ ແລະມານັສເຊໂກໄປຈົນເຖິງເຊບູລູນ
ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍກໍທົວເຍາະເຍີ້ຍເຂົາ ແລະດູຫມິ່ນເຂົາ
- 11 ມີແຕ່ຄົນເຜົ່າອາເຊີ ມານັສເຊ ແລະເຊບູລູນບາງຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວແລະມາຍັງເຢຣູຊາເລັມ
- 12 ພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເຫນືອຢູດາດ້ວຍ ຊົງໃຫ້ເຂົາເປັນໃຈດຽວກັນທີ່ຈະກະທຳຕາມຊຶ່ງພຣະຣາຊາ
ແລະເຈົ້ານາຍໄດ້ສັ່ງເຂົາໄວ້ຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ປະຊາຊົນເປັນອັນມາກມາປະຊຸມກັນໃນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຖືເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງໃນເດືອນທີ່
ສອງ ເປັນການຊຸມນຸມໃຫຍ່ຍິ່ງນັກ
- 14 ເຂົາລົງມືທຳງານກຳຈັດແທ່ນບູຊາທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະແທ່ນສຳລັບເຜົາເຄື່ອງຫອມທັງປວງນັ້ນເຂົາຂົນ
ໄປຖິ້ມເສັງໃນລຳທານກິດໂຮນ
- 15 ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຂ້າແກະ ປັສຄາໃນວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນທີ່ສອງ ປະໂຣທິດແລະຄົນເລວີກໍຕ້ອງຮູ້ສຶກລະ
ອາຍ ເພາະສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຊຳຮະຕົວໃຫ້ບໍ່ຮືບຮຸດແລະນຳເຄື່ອງເຜົາບູຊາມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ
- 16 ເຂົາທັງຫລາຍເຂົ້າປະຈຳຕຳແໜ່ງທີ່ເຂົາເຄີຍ ຕາມບົດບັນຍັດຂອງໂມເຊຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ປະໂຣທິດກໍ
ເອົາເລືອດຊຶ່ງເຂົາຮັບມາຈາກມືຂອງຄົນເລວີຊິດ
- 17 ເພາະວ່າມີຫລາຍຄົນໃນຊຸມນຸມຊົນນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຊຳຮະຕົວໃຫ້ບໍ່ຮືບຮຸດ ເພາະສະນັ້ນຄົນເລວີຈຶ່ງຕ້ອງຂ້າແກະປັ
ສຄາແທນທຸກຄົນທີ່ມີນິທິນ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ບໍ່ຮືບຮຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 18 ເພາະວ່າມວນຊົນນັ້ນ ຄົນເປັນອັນມາກທີ່ມາຈາກເອຟຣາອິມ ມານັສເຊ ອິສຊາຄາ ແລະເຊບູລູນ ຍັງບໍ່ໄດ້
ຊຳຮະຕົວ ແຕ່ເຂົາກໍຮັບປະທານປັສຄາຜິດຕໍ່ຂໍ້ທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພາະວ່າເຮເຊກີຢາຊົງອ້ອນວອນເພື່ອເຂົາວ່າ
“ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ປະເສີດຊົງໃຫ້ອະພິຍແກ່ທຸກໆຄົນ
- 19 ຜູ້ປັກໃຈຊອກຫາພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ເປັນໄປ
ຕາມກົດຂອງຄວາມບໍ່ຮືບຮຸດແຫ່ງສະຖານນະມັສການນີ້”
- 20 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຟັງເຮເຊກີຢາແລະຊົງຮັກສາປະຊາຊົນ
- 21 ແລະປະຊາຊົນອິສຣາເອນທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ທີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງເຈັດວັນດ້ວຍຄວາມຍິນ
ດີຍິ່ງ ແລະຄົນເລວີກັບປະໂຣທິດໄດ້ສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກໆວັນ ຮ້ອງເພງດ້ວຍເຕັມກຳລັງຂອງເຂົາ
ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 22 ແລະເຮເຊກີຢາຊົງກ່າວຫນຸນໃຈພວກຄົນເລວີທັງປວງຜູ້ສະແດງຜິດໃນການບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະຊາຊົນຈຶ່ງຮັບປະທານອາຫານໃນເທສການນັ້ນເຈັດວັນ ໄດ້ຖວາຍສັດເປັນເຄື່ອງສານຕິບູຊາ ແລະໂມ
ທະນາພຣະຄຸນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງຕົນ

- 23 ແລ້ວຊຸມນຸມຊົນທັງສິ້ນກໍຕົກລົງກັນທີ່ຈະຖືເທສການໄປອີກເຈັດວັນ ເຂົາຈຶ່ງຖືເທສການໄປອີກເຈັດວັນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 24 ເພາະເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາໄດ້ຊົງປະທານງົວເຖິກນຶ່ງພັນໂຕ ແກະເຈັດພັນໂຕ ແກ່ຊຸມນຸມຊົນໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາ ແລະພວກເຈົ້ານາຍໄດ້ໃຫ້ງົວເຖິກນຶ່ງພັນໂຕ ແກະນຶ່ງຫມິ່ນໂຕ ແກ່ຊຸມນຸມຊົນ ແລະປະໂຮທິດເປັນຈຳນວນຫລາຍກໍໄດ້ຊຳຮະຕົນໃຫ້ບໍຣິສຸດ
- 25 ຊຸມນຸມຊົນທັງສິ້ນຂອງຢູດາ ກັບບັນດາປະໂຮທິດແລະຄົນເລວີ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງສິ້ນຊຶ່ງອອກມາຈາກອິສຣາເອນ ແລະຄົນຕ່າງດ້ວຍຊຶ່ງອອກມາຈາກອິສຣາເອນແລະຊຶ່ງຢູ່ໃນຢູດາຊົມຊື່ນຍິນດີກັນ
- 26 ຈຶ່ງມີຄວາມຊື່ນບານໃຫຍ່ຍິ່ງໃນເຢຣູຊາເລັມ ເພາະຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງໂຊໂລໂມນໂອຣົດຂອງດາວິດພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນບໍ່ເຄີຍມີຢ່າງນີ້ເລີຍໃນເຢຣູຊາເລັມ
- 27 ແລ້ວບັນດາປະໂຮທິດແລະຄົນເລວີໄດ້ລຸກຂຶ້ນອວຍພອນປະຊາຊົນ ສຽງຂອງເຂົາກໍເຖິງພຣະກັນ ແລະຄຳອ້ອນວອນຂອງເຂົາກໍມາຍັງທີ່ປະທັບບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງໃນພ້າສວັນ

31.

1 ເມື່ອສຳເຣັດງານນີ້ທັງສິ້ນແລ້ວອິສຣາເອນທັງປວງຜູ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ອອກໄປຍັງຫົວເມືອງຢູດາແລະທຳລາຍເສົາສັກສິດ ແລະໂຄ່ນບັນດາອາເຊຣາລົງ ແລະພັງບ່ອນນະມັສການສະຖານທີ່ສູງລົງ ແລະພັງແທ່ນຫົວຢູດາ ແລະເປັນຢາມິນທັງສິ້ນ ແລະໃນເອຟຣາອິມກັບມານັສເຊ ຈົນເຂົາທຳລາຍເສັງຫມົດສິ້ນ ແລ້ວປະຊາຊົນອິສຣາເອນທັງປວງກໍກັບໄປຍັງຫົວເມືອງຂອງຕົນ ທຸກຄົນກັບໄປຍັງທີ່ດິນຂອງເຂົາ

ເຮເຊກີຢາຊົງວາງກຳນົດບຳຮຸງປະໂຮທິດແລະຄົນເລວີ

- 2 ເຮເຊກີຢາໄດ້ຊົງຈັດການແບ່ງບັນດາປະໂຮທິດແລະຄົນເລວີເປັນກອງໆ ແຕ່ລະກອງຕາມຫນ້າທີ່ບົວຣະບັດຂອງຕົນຄືບັນດາປະໂຮທິດແລະຄົນເລວີ ໃຫ້ເປັນພະນັກງານຝ່າຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງສານຕິບູຊາໃຫ້ບົວຣະບັດ ແລະໃຫ້ຖວາຍໂມທະນາແລະສັຣເສີນພາຍໃນປະຕູຄ້າຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ສ່ວນທີ່ພຣະຣາຊາຊົງບໍຣິຈາກຈາກຊັບສິນສ່ວນພຣະອົງນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຄືເຄື່ອງເຜົາບູຊາສຳລັບຕອນເຊົ້າແລະສຳລັບຕອນຄ່ຳ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາສຳລັບວັນສະບາໂຕ ວັນຂຶ້ນນຶ່ງຄ່ຳແລະເທສການຕາມກຳນົດ ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນທັມບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 4 ພຣະອົງຊົງສັ່ງປະຊາຊົນຜູ້ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ບໍຣິຈາກສ່ວນທີ່ເປັນຂອງປະໂຮທິດແລະຂອງຄົນເລວີ ເພື່ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ຖວາຍຕົວເຂົາ ຖືທັມບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບົ່ງໄວ້
- 5 ພໍຄຳສັ່ງກະຈາຍອອກໄປ ປະຊາຊົນອິສຣາເອນກໍໄດ້ບໍຣິຈາກເຂົ້າມາຢ່າງຫລວງຫລາຍ ມີຜົນຮຸ່ນທຳອິດຂອງເຂົ້າ ເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫມ່ ນ້ຳມັນ ນ້ຳເຜິ້ງ ແລະຜລິດຜົນທຸກຢ່າງຂອງໄຮ່ນາ ແລະເຂົານຳນຶ່ງສ່ວນສິບແຫ່ງຂອງທຸກຊະນິດເຂົ້າມາຢ່າງມາກມາຍ

- 6 ແລະປະຊາຊົນອິສຣາເອນແລະຢູດາຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຫົວເມືອງຂອງຢູດາໄດ້ນຳນຶ່ງສ່ວນສົບຂອງງົວແລະແກະ ແລະສິ່ງຂອງທີ່ທອບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະເກັບໄວ້ເປັນກອງງາ
- 7 ໃນເດືອນທີ່ສາມເຂົາເລີ້ມກອງສຸມຂຶ້ນ ແລະສຳເຣັດໃນເດືອນທີ່ເຈັດ
- 8 ເມື່ອເຮເຊກີຢາແລະເຈົ້ານາຍມາເຫັນກອງເຫລົ່ານັ້ນ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຖວາຍສາທຸກການແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອວຍພອນແກ່ອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
- 9 ເຮເຊກີຢາກໍຊົງໄຕ່ຖາມປະໂຫິດແລະຄົນເລວີເຖິງເຮືອງກອງເຫລົ່ານັ້ນ
- 10 ອາຊາຣິຢາມະຫາປະໂຫິດ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາໂດກທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ຕັ້ງແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ ນຳສ່ວນບໍຣິຈາກເຂົ້າມາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບປະທານແລະມີພໍ້ກັບມີເຫ ລືອຫລາຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ເຫດສະນັ້ນພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງມີ ເຫລືອຢູ່ໃຫຍ່ໂຕຢ່າງນີ້”
- 11 ແລ້ວເຮເຊກີຢາຈຶ່ງຊົງບັນຊາໃຫ້ເຂົາຈັດທ້ອງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຈັດ ໄວ້
- 12 ເຂົາທັງຫລາຍນຳສິ່ງບໍຣິຈາກເຂົ້າມາຢ່າງຊື່ສັດ ທັງນຶ່ງສ່ວນສົບແລະຂອງມອບຖວາຍ ຫົວຫນ້າເຈົ້າຫນ້າທີ່ ຜູ້ດູແລຄື ໂກນານີເອນຄົນເລວີກັບຊີເມອີນ້ອງຊາຍເປັນຄົນຮອງ
- 13 ເຢຮີເອນ ອາຊາຊິຢາ ນາຮາດ ອາຊາເຮນ ເຢຮີໂມທ ໂຢຊາບັທ ເອລີເອນ ອິສມາຄີຢາ ມາຮາດ ແລະ ເບນັຍຢາ ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຊ່ອຍເຫລືອໂກນານີເອນແລະຊີເມອີນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງຂອງ ເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາ ແລະອາຊາຣິຢາເຈົ້າຫນ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 14 ໂກເຣບຸດອີມນາຄົນເລວີ ຜູ້ເຜົ່າປະຕູຕາເວັນອອກ ເປັນຜູ້ດູແລຂອງບູຊາທີ່ຖວາຍຕາມໃຈສມັກແກ່ພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ແຈກສ່ວນບໍຣິຈາກທີ່ສງວນໄວ້ສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຄື່ອງບູຊາບໍຣິສຸດທີ່ສຸດ
- 15 ເອເດນ ມີ ນີອາມິນ ເຢຊູອາ ເຊມັຍຢາ ອາມາຣີຢາ ແລະເຊການີຢາໄດ້ຊ່ອຍເຂົາຢ່າງຊື່ສັດໃນຫົວເມືອງ ຂອງປະໂຫິດ ໃຫ້ແຈກແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ທັງຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍເຫມືອນກັນຕາມ ກອງເວນ
- 16 ເວັນແຕ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນໄວ້ຕາມເຊື້ອສາຍ ຜູ້ຊາຍຕັ້ງແຕ່ສາມປີຂຶ້ນໄປ ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນພຣະ ວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເວນຕາມຫນ້າທີ່ປະຈຳວັນທີ່ຕ້ອງທຳ ເພື່ອທຳການບົວລະບັດຕາມຫນ້າທີ່ ໂດຍກອງຂອງເຂົາ
- 17 ການຂຶ້ນທະບຽນປະໂຫິດກໍກະທຳຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ສ່ວນຄົນເລວີຕັ້ງແຕ່ອາຍຸຊາວປີຂຶ້ນໄປກໍຂຶ້ນຕາມ ຫນ້າທີ່ຂອງເຂົາ ຕາມກອງເວນຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 18 ແລະຂຶ້ນທະບຽນທັງລູກນ້ອຍໆຂອງເຂົາ ແມ້ງຂອງເຂົາ ລູກຊາຍລູກຍິງຂອງເຂົາ ມວນຊົນທັງສິ້ນ ເພາະ ເຂົາທັງຫລາຍຊື່ສັດໃນການຮັກສາຕົວຂອງເຂົາໃຫ້ບໍຣິສຸດ

- 19 ສຳລັບລູກຫລານຂອງອາໂຣນຄົວພວກປະໂຣທິດ ຜູ້ຢູ່ໃນທີ່ງ່າຮວມຮອບຫົວເມືອງຂອງເຂົານັ້ນ ມີຜູ້ຊາຍ ໃນຫົວເມືອງຕ່າງໆຜູ້ຖືກຮະບຸຊີ້ໃຫ້ແຈກຈ່າຍສ່ວນແບ່ງແກ່ເພດຊາຍທຸກຄົນໃນພວກຂອງປະໂຣທິດ ແລະ ທຸກຄົນໃນພວກຂອງຄົນເລວີຜູ້ຊົງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນໄວ້
- 20 ເຮເຊກີຢາຊົງກະທຳດັ່ງນີ້ຫົວທັງຢູດາ ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ດີແລະຊອບ ແລະຊື່ສັດຕໍ່ພຣະພັກພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ
- 21 ແລະງານທຸກຢ່າງຊົງພຣະອົງຊົງເລີ່ມກະທຳໃນການບົວລະບັດແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າແລະຕາມ ພຣະທັມແລະພຣະບັນຍັດ ເພື່ອສແວງທາພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງກະທຳດ້ວຍເຕັມພຣະທັຍ ແລະຊົງຈຳເຣີນຂຶ້ນ

32. ເຊນນາເຄຣີບບຸກຢູດາ

(2 ກສດ 18:13-19:34; ອຊຍ 36:2-22)

- 1 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານີ້ແລະກິຈການອັນຊື່ສັດເຫລົ່ານີ້ ເຊນນາເຄຣີບກະສັດອັສຊີເຮັງຍົກມາຕໍ່ສູ້ຢູດາ ແລະຕັ້ງຄ້າຍລ້ອມຫົວເມືອງທີ່ມີປ້ອມໄວ້ ຊົງດຳຣິທີ່ຈະຍຶດໄວ້
- 2 ເມື່ອເຮເຊກີຢາຊົງເຫັນວ່າເຊນນາເຄຣີບຍົກມາດ້ວຍເຈຕນາຈະຕໍ່ສູ້ກັບເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ພຣະອົງຊົງວາງແຜນການກັບເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງ ແລະທະຫານເອກຂອງພຣະອົງທີ່ຈະອຸດນ້ຳຕາມນ້ຳພູ ທີ່ຢູ່ນອກເມືອງເສັງ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍຊົງຊ່ອຍພຣະອົງ
- 4 ມີປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຮວບຮວມກັນເຂົ້າມາ ແລະເຂົາທັງຫລາຍອຸດນ້ຳພູແລະປິດລຳທານ ຊຶ່ງໄຫລຜ່ານແຜ່ນດິນເສັງ ເວົ້າວ່າ, “ເປັນຫຍັງຈະໃຫ້ບັນດາກະສັດອັສຊີເຮັງຍົກມາພົບນ້ຳເປັນອັນມາກ”
- 5 ພຣະອົງຊົງປະກອບກິຈຢ່າງບິກບິນ ສ້າງກຳແພງທີ່ສລັກທັກພັງນັ້ນທົ່ວໄປໃຫມ່ ແລະສ້າງທໍຄອຍຂຶ້ນ ແລະ ຊົງສ້າງກຳແພງຂ້າງນອກອີກຊັ້ນນຶ່ງ ແລະພຣະອົງຊົງເສີມກຳແພງປ້ອມມິນໂລທີ່ນະຄອນດາວິດ ຊົງສ້າງ ອາວຸດແລະໂລ່ເປັນຈຳນວນຫລາຍ
- 6 ພຣະອົງຊົງຕັ້ງຜູ້ບັງຄັບການຕໍ່ຕ້ານໄວ້ເຫນືອປະຊາຊົນ ແລະຊົງຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້ດ້ວຍກັນໃນລານປະຕູນະ ຄອນ ແລະກ່າວຢ່າງຫນຸນໃຈເຂົາທັງຫລາຍວ່າ,
- 7 “ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານເຖີດ ຢ່າຍ້ານຫລືທໍຖອຍຕໍ່ກະສັດອັສຊີເຮັງ ແລະຕໍ່ກອງທັບທັງສິ້ນທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ ນັ້ນ ເພາະມີຜູ້ນຶ່ງຝ່າຍເຮົາທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຝ່າຍເຂົາ
- 8 ຝ່າຍເຂົາມີແຕ່ກຳລັງເນື້ອຫນັງ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊົງສະຖິດກັບເຮົາທີ່ຊົງ ຊ່ອຍເຮົາແລະສູ້ຮົບຝ່າຍເຮົາ” ປະຊາຊົນກໍວາງໃຈໃນພຣະດຳຣັດຂອງເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ
- 9 ພາຍຫລັງເຊນນາເຄຣີບພຣະຣາຊາແຫ່ງອັສຊີເຮັງ ຜູ້ຊົງກຳລັງລ້ອມເມືອງລາຄິສຢູດ້ວຍກຳລັງຮົບທັງສິ້ນ ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຮັບສິ່ງໃຫ້ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖີງເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາຂອງ ຢູດາ ແລະເຖີງປະຊາຊົນທັງປວງຂອງຢູດາທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມວ່າ,

- 10 “ເຊນນາເຄຣິບພຣະຣາຊາແຫ່ງອັສຊີເຮັງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍເພິ່ງຫຍັງ ເຈົ້າຈິ່ງຫມັ້ນໃຈຍັງຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຖືກປົດລ້ອມນີ້
- 11 ເຮເຊກີຢາບໍ່ໄດ້ພາເຈົ້າໃຫ້ຫລົງ ເພື່ອຈະມອບໃຫ້ເຈົ້າຕາຍດ້ວຍການອິດອາຫານແລະຄວາມຫິວຫລີ ໃນເມື່ອເຂົາບອກເຈົ້າວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຈະຊົງຊ່ອຍກູ້ເຮົາຈາກມືຂອງພຣະຣາຊາອັສຊີເຮັງ”
- 12 ເຮເຊກີຢາຄົນນີ້ແຫລະບໍ່ແມ່ນຫລີທີ່ໄດ້ກຳຈັດສະຖານນະມັສການທີ່ສູງ ແລະແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງແລະບັນຊາແກ່ຢູດາກັບເຢຣູຊາເລັມວ່າ “ເຈົ້າຈິ່ງນະມັສການຢູ່ຫນ້າແທ່ນບູຊາແທ່ນດຽວ ແລະເຈົ້າຈິ່ງເຜົາເຄື່ອງບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ”
- 13 ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຮົາແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດແກ່ຊົນຊາດທັງຫລາຍ ພຣະຂອງບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງປະເທດເຫລົ່ານັ້ນສາມາດທີ່ຈະຊ່ອຍກູ້ປະເທດຂອງເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຮົາຫລື
- 14 ໃນພວກພຣະທັງປວງແຫ່ງປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ທຳລາຍເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ຍັງມີພຣະອົງໃດແດ່ທີ່ສາມາດຊ່ອຍກູ້ປະຊາກອນຂອງຕົນຈາກມືຂອງເຮົາ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຫລືຈະສາມາດຊ່ອຍກູ້ເຈົ້າຈາກມືຂອງເຮົາ
- 15 ເຫດສັນນັ້ນຢ່າໃຫ້ເຮເຊກີຢາລໍລວງເຈົ້າ ຫລືພາເຈົ້າໃຫ້ຫລົງໃນທຳນອງນີ້ ຢ່າເຊື່ອເຂົາ ເພາະບໍ່ມີພຣະແຫ່ງປະຊາຊາດຫລືຣາຊອານາຈັກໃດທີ່ສາມາດຊ່ອຍກູ້ປະຊາກອນຂອງຕົນຈາກມືຂອງເຮົາຫລືຈາກມືບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຈະກູ້ເຈົ້າຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້ນ້ອຍຍິ່ງກວ່ານັ້ນຈັກເທົ່າໃດ”
- 16 ແລະຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງກ່າວທັບຖົມພຣະເຈົ້າແລະເຮເຊກີຢາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຫລາຍຍິ່ງກວ່ານັ້ນ
- 17 ພຣະອົງຊົງພຣະອັກສອນຫມິ່ນປມາດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ແລະກ່າວທັບຖົມພຣະອົງວ່າ “ພຣະຂອງບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງປະເທດທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຊ່ອຍກູ້ປະຊາກອນຂອງຕົນຈາກມືຂອງເຮົາສັນໃດ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮເຊກີຢາກໍຈະບໍ່ຊ່ອຍກູ້ປະຊາກອນຂອງຕົນຈາກມືຂອງເຮົາສັນນັ້ນ”
- 18 ເຂົາທັງຫລາຍກໍຮ້ອງຄວາມນີ້ດ້ວຍສຽງອັນດັງເປັນພາສາຢູດາໃຫ້ຊາວເຢຣູຊາເລັມຜູ້ຢູ່ເທິງກຳແພງຟັງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຕົກໃຈແລະຍ້ານກົວ ຈະໄດ້ຍຶດເອົາເມືອງນັ້ນ
- 19 ເຂົາໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງກັບທີ່ເຂົາເວົ້າເຖິງພຣະແຫ່ງຊົນຊາດທັງຫລາຍຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງເປັນຜົນງານຂອງມືມະນຸດ

ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍກູ້ເຮເຊກີຢາ
(2 ກສດ 19:1-37; ອຊຍ 37:1-38)

- 20 ແລ້ວເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາແລະເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ບຸດອາໂມສ ໄດ້ອ້ອນວອນເພາະເຮືອງນີ້ແລະຮ້ອງທູນຕໍ່ຟ້າສວັນ
- 21 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ທູດສວັນອົງນຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຕັດທະຫານເອກທັງປວງແລະຜູ້ບັງຄັບກອງແລະນາຍທະຫານໃນຄ້າຍຂອງພຣະຣາຊາອັສຊີເຮັງ ເຫດສັນນັ້ນພຣະອົງຈິ່ງສະເດັດກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ

ດ້ວຍຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າ ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຂອງພຣະອົງໂອຣົດ
ບາງອົງຂອງພຣະອົງເອງໄດ້ພັນພຣະອົງລົງດ້ວຍດາບ

- 22 ດັ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຊ່ອຍເຮເຊກີຢາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມຈາກມືຂອງເຊນນາເຄຣັບພຣະຣາຊາ
ແຫ່ງອັສຊີເຣັຍແລະຈາກມືຂອງສັດຕູທຸກຊັ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງນຳເຂົາທັງຫລາຍຢູ່ທຸກດ້ານ
- 23 ແລະຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍນຳຂອງກຳນັນຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງເຢຣູຊາເລັມແລະສິ່ງປະເສີດ
ຕ່າງໆມາຖວາຍເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເປັນທີ່ຍົກຍ້ອງໃນສາຍຕາຂອງປະຊາຊາດ
ທັງປວງ ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນມາ

ເຮເຊກີຢາປະຊວນ

(2 ກສດ 20:1-11; ອຊຢ 38:1-8)

- 24 ຄັ້ງນັ້ນເຮເຊກີຢາຊົງປະຊວນໃກ້ຈະສິ້ນພຣະຊົນ ແລະພຣະອົງທູນອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງ
ຕອບແລະປະທານຫມາຍສຳຄັນຢ່າງນຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຮເຊກີຢາ
- 25 ແຕ່ເຮເຊກີຢາບໍ່ໄດ້ສນອງພຣະຄຸນນັ້ນ ເພາະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຜະຍອງຂຶ້ນ ເຫດສັນນັ້ນພຣະພິໂຣດ
ຈຶ່ງມາເຫນືອກະສັດຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ
- 26 ແຕ່ເຮເຊກີຢາຊົງອ່ອນນ້ອມຖ່ອມພຣະທັຍທີ່ກຳເຣີບນັ້ນລົງທັງພຣະອົງແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມ ພຣະພິໂຣດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ມາເຫນືອເຂົາທັງຫລາຍໃນຣັຊການເຮເຊກີຢາ

ເຮເຊກີຢາຊົງຮັບຄນະທູດຈາກກຸງບາບີໂລນ

(2 ກສດ 20:12-21; ອຊຢ 39:1-8)

- 27 ເຮເຊກີຢາຊົງມີຣາຊຊັບແລະກຽດໃຫຍ່ຍິ່ງ ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຄັງໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ ເພື່ອເກັບເງິນ ທອງ
ຄຳ ແລະເພັດນິນຈິນດາ ເຄື່ອງເທດ ໂລ່ ແລະສຳລັບເຄື່ອງໃຊ້ດຶງທຸກຊະນິດ
- 28 ທັງສາງສຳລັບເຂົ້າ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະນ້ຳມັນ ທີ່ຜລິດມາ ແລະໂຮງເກັບສັດລ້ຽງທຸກຊະນິດ ແລະຄອກ
ແກະ
- 29 ພຣະອົງຊົງຈັດຫົວເມືອງເພື່ອພຣະອົງດ້ວຍ ທັງຜູງແບ້ແກະ ແລະຜູງງົວເປັນອັນມາກ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຊົງປະທານຊັບສິນໃຫ້ພຣະອົງມາກຍິ່ງ
- 30 ເຮເຊກີຢາອົງນີ້ເອງຊົງປິດນ້ຳອອກຕອນເທິງຂອງນ້ຳພຸກີໂຮນເສັຽ ແລ້ວນຳໄປໃຫ້ໂຫລລົງໄປທາງທິດ
ຕາເວັນຕົກຂອງນະຄອນດາວິດ ແລະເຮເຊກີຢາຊົງຈຳເຣີນໃນພຣະຣາຊກິຈທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ
- 31 ສະນັ້ນໃນເຣື່ອງທູດທີ່ເຈົ້ານາຍເມືອງບາບີໂລນໃຊ້ໃຫ້ມາຖາມເຖິງຫມາຍສຳຄັນຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງປ່ອຍພຣະອົງຕາມອຳເພີໃຈ ເພື່ອຈະທົດລອງພຣະອົງ ແລະເພື່ອຈະຊາບພຣະດຳຣິທັງ
ສິ້ນໃນພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ
- 32 ຝ່າຍພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຮເຊກີຢາ ແລະກິຈການອັນດີຂອງພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ມີບັນທຶກໄວ້ໃນນິ
ມິດຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມບຸດອາໂມສໃນຫນັງສືພິງກະສັດຂອງຢູດາແລະອິສຣາເອນ

33 ແລະເຮເຊກີຢາລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງພຣະສົບໄວ້ທີ່ທາງຂຶ້ນອຸບໂມງຂອງໂອຣົດຂອງດາວິດ ແລະບັນດາຄົນຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມທັງປວງໄດ້ຖວາຍກຽດເມື່ອພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະມານັສເຊໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ

33. ຮັຊການມານັສເຊ

(2 ກສດ 21:1-9)

- 1 ເມື່ອມານັສເຊເລັມປົກຄອງມີອາຍຸສິບສອງປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມທ້າສິບທ້າປີ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມການກະທຳທີ່ຫນ້າກຽດຊັງແຫ່ງປະຊາຊາດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຂັບໄລ່ໄປເສັງຈາກຂ້າງຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ
- 3 ເພາະພຣະອົງຊົງສ້າງສະຖານນະມັສການທີ່ສູງຂຶ້ນໃຫມ່ ຊຶ່ງເຮເຊກີຢາພຣະຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງພັງລົງນັ້ນ ແລະຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາແດ່ພຣະບາອານ ແລະຊົງທຳບັນດາອາເຊຣາ ແລະນະມັສການບໍຣິວານທັງສິ້ນຂອງພ້າສວັນ ແລະບົວລະບັດພຣະເຫລົ່ານັ້ນ
- 4 ພຣະອົງຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ນາມຂອງເຮົາຈະຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມເປັນນິດ”
- 5 ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບບໍຣິວານພ້າສວັນ ໃນລານທັງສອງແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງຖວາຍໂອຣົດຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ລຸຍໄພເປັນເຄື່ອງບູຊາໃນຮ່ອມພູບູດຣິນໂນມ ຖືຮຶກຍາມເວດມົນ ວິທຍາຄົມ ແລະຕິດຕໍ່ກັບຄົນຊົງແລະພໍ່ມົດແມ່ມົດ ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍທີ່ສຸດໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທຳໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດ
- 7 ແລະຮູບເຄົາຣົບສລັກຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຕັ້ງໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ໃນວິຫານນີ້ແລະໃນເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເລືອກອອກຈາກເຜົ່າທັງສິ້ນຂອງອິສຣາເອນ ເຮົາຈະບັນຈຸນາມຂອງເຮົາໄວ້ເປັນນິດ
- 8 ແລະເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ຕີນຂອງອິສຣາເອນພະເນຈອນອອກໄປຈາກແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າອີກເລີຍ ຖ້າເຂົາພຽງແຕ່ຈະລະມັດລະວັງກະທຳທຸກຢ່າງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງເຂົາໄວ້ ຄືພຣະທັມ ກົດເກນແລະກົດຫມາຍທັງສິ້ນຊຶ່ງໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບໂມເຊ”
- 9 ມານັສເຊຊົງຊັກຈູງຢູດາແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ຫລົງ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ກະທຳຊົ່ວຮ້າຍຍິ່ງກວ່າບັນດາປະຊາຊາດຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳລາຍໃຫ້ພົ້ນຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນນັ້ນ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບມານັສເຊແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ພັງ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຜູ້ບັງຄັບກອງທະຫານຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງອັສຊີເຣັຍມາຕໍ່ສູ້ເຂົາທັງຫລາຍ ເຮົາເປັດກ່ຽວມານັສເຊແລະຈຳຈອງດ້ວຍທວນທອງສຳຣິດແລະນຳພຣະອົງມາຍັງບາບີໂລນ

- 12 ເມື່ອພຣະອົງຊົງທຸກຍາກ ພຣະອົງຊົງວົງວອນຂໍພຣະກະຣຸນາຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະຖ່ອມພຣະທັຍລົງຢ່າງຫລາຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ
- 13 ພຣະອົງຊົງອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັບຄໍາວົງວອນຂອງທ່ານແລະຊົງຟັງຄໍາອ້ອນວອນຂອງທ່ານ ແລະນໍາທ່ານກັບມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນກິຈອານາຈັກຂອງທ່ານອີກ ແລ້ວມານັສເຊຊົງຊາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ
- 14 ພາຍຫລັງພຣະອົງຊົງສ້າງກໍາແພງຊັ້ນນອກໃຫ້ນະຄອນດາວິດທາງຕາເວັນຕົກຂອງກິໂຮນໃນຮ່ອມພູໄປຈົນເຖິງທາງເຂົາປະຕູປາ ແລ້ວວົງຮອບເມືອງໂອເຟນ ແລະກໍຂຶ້ນໃຫ້ສູງຫລາຍ ແລະພຣະອົງຊົງຕັ້ງຜູ້ບັງຄັບບັນຊາກອງທັບໃຫ້ຢູ່ໃນທົວເມືອງມີບ້ອມໃນຢູດາທັງສິ້ນ
- 15 ພຣະອົງຊົງເອົາພຣະຕ່າງດ້າວແລະຮູບເຄົາຣົບໄປເສັງຈາກພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະແທ່ນບູຊາທັງສິ້ນຂຶ້ງພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງໄວ້ເທິງພູແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະພຣະອົງຊົງຖິ້ມອອກໄປນອກເມືອງ
- 16 ພຣະອົງຊົງສ້ອມແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊົງຖວາຍເຄື່ອງສັຕບູຊາ ເປັນເຄື່ອງສານຕີບູຊາແລະເຄື່ອງໂມທະນາພຣະຄຸນເທິງແທ່ນນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງບັນຊາໃຫ້ຢູດາບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ
- 17 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງມານັສເຊ ແລະຄໍາອ້ອນວອນຂອງພຣະອົງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖ້ອຍຄໍາຂອງຜູ້ທໍານວາຍ ຜູ້ທູນພຣະອົງໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ ເບິ່ງແມ່, ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືຣາຊກິຈຂອງກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອນ

ມໍຣະນະກັມຂອງມານັສເຊ

(2 ກສດ 21:17-18)

- 18 ແລະຄໍາອ້ອນວອນຂອງພຣະອົງ ແລະເລື່ອງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮັບຄໍາວົງວອນຂອງພຣະອົງ ບາບທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະຄວາມບໍ່ຊື່ຂອງພຣະອົງທັງສິ້ນ ແລະສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງສ້າງສະຖານນະມັສການທີ່ສູງ ແລະຕັ້ງບັນດາອາເຊຣາແລະຮູບເຄົາຣົບ ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງຖ່ອມພຣະອົງລົງນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ເຂົາບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືປະຫວັດທີ່ຜູ້ທໍານວາຍແຕ່ງ
- 19 ມານັສເຊຈຶ່ງຊົງລ່ວງຫລັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະເຂົາຝັງພຣະສົບໄວ້ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ ແລະອາໂມນໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ

ຮໍຊການຂອງອາໂມນ

(2 ກສດ 21:19-26)

- 20 ເມື່ອອາໂມນເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸສິບສອງປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງເຢຣູຊາເລັມສອງປີ
- 21 ພຣະອົງຊົງກະທໍາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າງມານັສເຊຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງຊົງກະທໍານັ້ນ ອາໂມນຖວາຍສັຕບູຊາແກ່ຮູບເຄົາຣົບທັງສິ້ນ ຊຶ່ງມານັສເຊຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຂຶ້ນ ແລະຊົງບົວລະບັດຮູບເຄົາຣົບນັ້ນ

- 22 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖ່ອມພຣະອົງລົງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າງມານັສເຊຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໄດ້ຖ່ອມພຣະອົງລົງນັ້ນ ແຕ່ອາໂມນອົງນີ້ໄດ້ກໍ່ກັມຊົ່ວຍິ່ງໆຂຶ້ນ
- 23 ແລ້ວຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງກໍ່ຮ່ວມກັນຄິດກະບົດຕໍ່ພຣະອົງ ແລະໄດ້ຂ້າພຣະອົງເສັງໃນພຣະຣາຊວັງຂອງພຣະອົງ
- 24 ແຕ່ຣາສດອນໄດ້ປະທານບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຄິດກະບົດຕໍ່ກະສັດອາໂມນ ແລະຣາສດອນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຢຊີຢາໂອຣົດຂອງພຣະອົງຂຶ້ນປົກຄອງແທນພຣະອົງ

34. ຣັຊການໂຢຊີຢາ

(2 ກສດ 22:1-2)

- 1 ເມື່ອໂຢຊີຢາເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸແປດປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມສິບເອັດປີ
- 2 ພຣະອົງຊົງກະທຳສິ່ງທີ່ຊອບໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະດຳເນີນໃນທາງຂອງດາວິດບັນພະບູຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຫັນໄປທາງຂວາຫລືທາງຊ້າຍ

ໂຢຊີຢາຊົງປະຕິຮູບງານດ້ານສາສນາ

- 3 ເພາະໃນປີທີ່ແປດແຫ່ງຣັຊການຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຍັງຊົງພຣະເຍົາຢູ່ ພຣະອົງຊົງເລີ້ມສແວງຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງດາວິດບັນພະບູຣຸດຂອງພຣະອົງ ແລະໃນປີທີ່ສິບສອງພຣະອົງຊົງເລີ້ມກວາດລ້າງຢູ່ດາແລະເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍການກຳຈັດສະຖານນະມັສການທີ່ສູງ ທັງບັນດາອາເຊຣາແລະຮູບເຄົາຣົບຫລໍ່
- 4 ເຂົາພັງແທ່ນບູຊາພຣະບາອານລົງຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງຮື້ແທ່ນເຄື່ອງຫອມຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງນັ້ນລົງ ແລະພຣະອົງຊົງທຳລາຍບັນດາອາເຊຣາແລະຮູບເຄົາຣົບຫລໍ່ເສັງ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ເປັນຜົງໂຮຍເທິງຫລຸມຝັງສົບຂອງບັນດາຄົນທີ່ຖວາຍສັຕບູຊາແກ່ພຣະເຫລົ່ານັ້ນ
- 5 ພຣະອົງຊົງເຜົາກະດູກຂອງປະໂຣທິດເທິງແທ່ນພຣະເຫລົ່ານັ້ນ ແລະຊົງກວາດຢູ່ດາແລະເຢຣູຊາເລັມ
- 6 ແລະໃນທົວເມືອງຂອງເຜົ່າມານັສເຊ ເອຟຣາອິມ ແລະຊິເມໂອນ ແລະໄປເຖິງເນັຟທາລີ ໃນທີ່ສລັກທັກພັງຊຶ່ງຢູ່ໂດຍຮອບ
- 7 ພຣະອົງຊົງທຳລາຍແທ່ນບູຊາ ແລະຊົງທຸບບັນດາເອຊາຣາແລະຮູບເຄົາຣົບໃຫ້ເປັນຜົງ ແລະຊົງຮື້ແທ່ນເຄື່ອງຫອມທັງສິ້ນລົງທົ່ວແຜ່ນດິນອິສຣາເອນ ແລ້ວພຣະອົງສະເດັດກັບເຢຣູຊາເລັມ
- 8 ໃນປີທີ່ສິບແປດແຫ່ງຣັຊການຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງກວາດລ້າງແຜ່ນດິນແລະພຣະວິຫານ ພຣະອົງຊົງໃຊ້ຊາຟານ ບຸດອາຊາລີຢາ ແລະມາອາຊັຍຢາຜູ້ວ່າຣາຊການ ແລະໂຢອາ ບຸດໂຢອາຣັສ ເຈົ້າກົມສາຣະບັນໃຫ້ສ້ອມແຊມພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ
- 9 ເຂົາທັງຫລາຍມາຫາຮິນຄີຢາມະຫາປະໂຣທິດ ແລະໄດ້ມອບເງິນຊຶ່ງຄົນທັງຫລາຍນຳມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຄົນເລວີຜູ້ເຜົ້າປະຕູໄດ້ເກັບຈາກມານັສເຊແລະເອຟຣາອິມ ແລະຈາກຄົນທີ່ເຫລືອຂອງອິສຣາເອນ ແລະຈາກຢູດາກັບເປັນຢາມິນທັງສິ້ນ ແລະຈາກຊາວເຢຣູຊາເລັມ

- 10 ເຂົາທັງຫລາຍມອບແກ່ຄົນທຳການຜູ້ດູແລພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຄົນທຳການຜູ້ທຳການຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບໃຫ້ ເພື່ອການສ້ອມແຊມພຣະວິຫານໃຫ້ຫມັ້ນຄົງ
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍມອບໃຫ້ແກ່ຊ່າງໄມ້ແລະຊ່າງກໍ່ສ້າງເພື່ອຈະຊື້ຫີນສລັກແລະໄມ້ກະດານ ເພື່ອໃຊ້ສຳລັບສ້ອມແປງອາຄານ ຊຶ່ງພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ຊຸດໂຊມພັງທະລາຍໄປ
- 12 ຄົນທັງຫລາຍກໍ່ທຳການຢ່າງຊື່ສັດສຸຈຣິດ ຜູ້ຄຸມງານມີ ຢາຮາດແລະໂອບາດີຢາຄົນເລວີລູກຫລານຂອງເມຣາຣີ ແລະເຊຄາຣີຢາກັບເມຊູນລາມລູກຫລານຂອງຄົນໂກຮາດເປັນຜູ້ດູແລ ຄົນເລວີທຸກຄົນທີ່ຊຳນານເຄື່ອງດົນຕີ
- 13 ເປັນຜູ້ດູແລຄົນຫາບຫາມ ແລະບັນດາຄົນທີ່ທຳການບົວລະບັດທຸກຢ່າງ ຄົນເລວີບາງຄົນເປັນຮັກສາເອກະສານເປັນເຈົ້າຫນ້າທີ່ແລະເປັນນາຍປະຕູ
- 14 ຂນະທີ່ເຂົາທັງຫລາຍນຳເງິນທີ່ໄດ້ຖວາຍໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກມາຮິນກີຢາປະໂຣທິດໄດ້ພົບຫນັງສືທັມບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຊົງປະທານທາງໂມເຊ
- 15 ແລະຮິນກີຢາເວົ້າກັບຊາຟານຣາຊເລຂາວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບຫນັງສືທັມບັນຍັດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະຮິນກີຢາກໍ່ມອບຫນັງສືນັ້ນໃຫ້ຊາຟານ
- 16 ຊາຟານໄດ້ນຳຫນັງສືໄປຖວາຍພຣະຣາຊາ ແລະຕໍ່ໄປກໍ່ທູນຣາຍງານພຣະຣາຊາວ່າ, “ສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງມອບຫມາຍແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ກະທຳນັ້ນເຂົາກຳລັງກະທຳຢູ່ແລ້ວ”
- 17 ເຂົາຖອກເງິນຊຶ່ງພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກ ແລະໄດ້ມອບໄວ້ໃນມືຂອງຜູ້ດູແລແລະຄົນງານ
- 18 ແລ້ວຊາຟານຣາຊເລຂາທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ຮິນກີຢາປະໂຣທິດໄດ້ມອບຫນັງສືແກ່ຂ້ານ້ອຍເຫລັ້ມນຶ່ງ” ແລ້ວຊາຟານກໍ່ອ່ານຖວາຍພຣະຣາຊາ
- 19 ແລະຕໍ່ມາເມື່ອພຣະຣາຊາຊົງສະດັບຖ້ອຍຄຳຂອງທັມບັນຍັດນັ້ນ ພຣະອົງຊົງຈິກສລອງພຣະອົງ
- 20 ພຣະຣາຊາຊົງສົ່ງແກ່ຮິນກີຢາ ອາຣິກາມບຸດຊາຟານ ອັບໂດນບຸດມິກາ ຊາຟານຣາຊເລຂາ ແລະອາຊາຢາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊາກ່າວວ່າ,
- 21 “ຈົ່ງໄປທູນຖາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຮົາ ແລະໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນອິສຣາເອນແລະໃນຢູດາກ່ຽວກັບຖ້ອຍຄຳໃນຫນັງສືຊຶ່ງໄດ້ພົບນັ້ນ ເພາະວ່າພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງຖອກເຫລົ່າເຫນືອເຮົານັ້ນໃຫຍ່ຍິ່ງນັກ ເພາະວ່າບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັກສາພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕາມຊຶ່ງຂຽນໄວ້ໃນຫນັງສືນີ້ທຸກປະການ”
- 22 ຮິນກີຢາແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງພຣະຣາຊາຊົງໃຊ້ໄປຈົ່ງໄປຍັງຮຸນດາຍິງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແມ້ງຂອງຊັນລູມບຸດໂທກຮາດ ບຸດຮັສຣາ ເປັນຄົນຮັບຜິດຊອບເຄື່ອງນຸ່ງໃນພຣະວິຫານ(ນາງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມເຂດທີ່ສອງ) ແລະເວົ້າກັບນາງເຖິງເຮື່ອງນັ້ນ

- 23 ແລະນາງເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຈົ່ງບອກຊາຍຜູ້ຊຶ່ງໃຊ້ພວກເຈົ້າໃຫ້ມາຫາເຮົາວ່າ
- 24 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະນຳເຫດຊົ່ວຮ້າຍມາເໜືອສະຖານທີ່ນີ້ແລະເໜືອຊາວເມືອງນີ້ ຄືຄຳສາບທັງສິ້ນທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືຊຶ່ງໄດ້ອ່ານຖວາຍພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດານັ້ນ
- 25 ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ປະຖິ້ມເຮົາແລະໄດ້ເຜົາເຄື່ອງຫອມຖວາຍພຣະອື່ນ ເພື່ອເຂົາຈະກະທຳໃຫ້ເຮົາໂກດດ້ວຍການງານທັງສິ້ນແຫ່ງມືຂອງເຂົາ ເຫດສັນນັ້ນຄວາມພິໂຣດຂອງເຮົາຈະເທລົງເໜືອສະຖານທີ່ນີ້ແລະຈະດັບບໍ່ໄດ້
- 26 ແຕ່ພຣະຣາຊາຂອງຢູດາຜູ້ໃຊ້ເຈົ້າໃຫ້ມາທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງທູນທ່ານດັ່ງນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮືອງຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ຍິນນັ້ນ
- 27 ເພາະເຈົ້າກັບໃຈແລ້ວແລະໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳທີ່ປັກປາສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຊາວເມືອງນີ້ ເຈົ້າໄດ້ຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ເຮົາ ແລະເຈົ້າໄດ້ຈຶກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຈົ້າແລະຮ້ອງໄຫ້ຕໍ່ຫນ້າເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາໄດ້ຟັງເຈົ້າດ້ວຍ
- 28 ເບິ່ງແມ່, ເຮົາຈະຮວບເຈົ້າໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ແລະເຂົາຈະຮວບເຈົ້າໄປສູ່ທີ່ຝັງສົບຢ່າງສັນຕິ ແລະຕາຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຫດຊົ່ວຮ້າຍຊຶ່ງເຮົາຈະນຳມາເໜືອສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຊາວເມືອງນີ້” ແລະເຂົາທັງຫລາຍນຳພຣະວັຈນະກັບມາຍັງພຣະຣາຊາ
- 29 ແລ້ວພຣະຣາຊາຮັບສັ່ງໃຫ້ຮວບຮວມບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ
- 30 ພຣະຣາຊາສະເດັດຂຶ້ນໄປຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບຄົນທັງປວງຂອງຢູດາ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມກັບປະໂຣທິດແລະຄົນເລວີ ຄົນທັງປວງທັງນ້ອຍແລະໃຫຍ່ແລະພຣະອົງຊົງອ່ານຖ້ອຍຄຳທັງສິ້ນໃນຫນັງສືຄຳຫມັ້ນສັນຍາຊຶ່ງໄດ້ພົບໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເຂົາຟັງ
- 31 ພຣະຣາຊາປະທັບຍືນຢູ່ໃນພຣະທີ່ຂອງພຣະອົງ ແລະກະທຳຄຳສັນຍາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຈະຊົງດຳເນີນຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດພຣະໂອວາດແລະກົດເກນຂອງພຣະອົງດ້ວຍສຸດພຣະຈິດສຸດພຣະທັຍທີ່ຈະຊົງປະກອບກິຈຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງຄຳສັນຍາຊຶ່ງບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືເຫລັ້ມນີ້
- 32 ແລ້ວພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມແລະໃນເບັນຢາມິນໃຫ້ເຂົ້າສ່ວນໃນຄຳສັນຍານັ້ນ ແລະຊາວເຢຣູຊາເລັມກໍກະທຳຕາມຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ
- 33 ແລະໂຢຊີຢາໄດ້ເອົາສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງທັງປວງໄປເສັງຈາກເຂດແດນທັງສິ້ນ ຊຶ່ງເປັນຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ແລະຊົງກະທຳໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນອິສຣາເອນບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາທັງຫລາຍ ຕລອດຣັຊການຂອງພຣະອົງ ເຂົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຈາກການຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາທັງຫລາຍ

35. ໂຢຊີຢາຊົງຖືເທສການປັສຄາ

(2 ກສດ 23:21-23)

- 1 ໂຢຊີຢາຊົງຖືເທສການປັສຄາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄັ້ງນຶ່ງເຂົາຂ້າແກະປັສຄາໃນວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນຕົ້ນ
- 2 ພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງປະໂຣທິດໃຫ້ປະຈຳໜ້າທີ່ ແລະຊົງສນັບສນຸນເຂົາໃນການບົວລະບັດຂອງ ພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ພຣະອົງກ່າວກັບຄົນເລວີ ຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ສອນອິສຣາເອນທັງປວງວ່າ, “ຈົ່ງວາງຫີບບໍ່ຮູ້ສຸດໄວ້ໃນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງໂຊໂລໂມນໂອຣົດຂອງດາວິດພຣະຣາຊາຂອງອິສຣາເອນຊົງສ້າງໄວ້ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຕ້ອງໃສ່ປ່າຫາມໄປອີກ ບັດນີ້ຈົ່ງບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະອິສຣາເອນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ
- 4 ຈົ່ງຕຽມຕົວຂອງເຈົ້າຕາມຕະກູນຂອງເຈົ້າເປັນກອງໆຕາມບັນທຶກພຣະຣາຊດຳຣັດຊີ້ແຈງຂອງດາວິດພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນ ແລະຕາມບັນທຶກພຣະຣາຊດຳຣັດຊີ້ແຈງຂອງໂຊໂລໂມນໂອຣົດຂອງພຣະອົງ
- 5 ແລະຍືນປະຈຳຢູ່ໃນສະຖານບໍ່ຮູ້ສຸດ ຕາມພວກຕ່າງໆທີ່ເປັນພິນ້ອງຂອງທ່ານ ຜູ້ເປັນຣາສດອນທີ່ແບ່ງເປັນຕະກູນໆແລະໃຫ້ສ່ວນຂອງຕະກູນຄົນເລວີບົວລະບັດແຕ່ລະພວກ
- 6 ແລະຂ້າແກະປັສຄາແລະຊຳຣະຕົນໃຫ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ ແລະຕຽມໄວ້ໃຫ້ພິນ້ອງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຈະກະທຳຕາມພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທາງໂມເຊນັ້ນ
- 7 ແລ້ວໂຢຊີຢາໄດ້ຊົງບໍ່ຮູ້ຈາກແກ່ຣາສດອນເປັນເຄື່ອງປັສຄາບູຊາສຳລັບຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເປັນລູກແກະແລະລູກແບ້ຈາກຝູງແບ້ແກະຈຳນວນສາມຫມື່ນໂຕ ແລະງົວເຖິກສາມພັນໂຕ ສັດເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກຊັບສິນຂອງເຈົ້າຊີວິດ
- 8 ແລະເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງບໍ່ຮູ້ຈາກດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈແກ່ປະຊາຊົນ ແກ່ປະໂຣທິດ ແລະແກ່ຄົນເລວີ ຮິນກີຢາ ເຊຄາຣີຢາ ແລະເຢຮີເອນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຫົວໜ້າຂອງພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ມອບລູກແກະແລະລູກແບ້ສອງພັນຫົກຮ້ອຍໂຕກັບງົວເຖິກສາມຮ້ອຍໂຕແກ່ປະໂຣທິດເປັນເຄື່ອງປັສຄາບູຊາ
- 9 ກັບໂກນານີຢາ ແລະເຊມັຍຢາ ກັບເນທານເອນ ນ້ອງຊາຍຂອງເຂົາ ແລະຣາຊາບິຢາ ແລະເຢຮີເອນ ແລະໂຢຊາບາດ ຫົວໜ້າຂອງຄົນເລວີໄດ້ໃຫ້ລູກແກະແລະລູກແບ້ຫ້າພັນໂຕກັບງົວເຖິກຫ້າຮ້ອຍໂຕແກ່ຄົນເລວີເປັນເຄື່ອງປັສຄາບູຊາ
- 10 ເມື່ອຕຽມການຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ບັນດາປະໂຣທິດກໍຍືນປະຈຳທີ່ຂອງຕົນ ແລະຄົນເລວີກໍຢູ່ຕາມກອງຂອງຕົນຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຣາຊາ
- 11 ແລ້ວເຂົາກໍຂ້າແກະປັສຄາ ແລ້ວປະໂຣທິດກໍເອົາເລືອດຊຶ່ງຮັບມາຈາກເຂົາຊິດໃສ່ ສ່ວນຄົນເລວີດຶງໜັງສັດນັ້ນ

- 12 ແລ້ວເຂົາກໍແຍກສ່ວນທີ່ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄວ້ຕ່າງຫາກເພື່ອແຈກຈ່າຍໄດ້ຕາມພວກຕ່າງໆຜູ້ເປັນຮາສດອນທີ່ແບ່ງເປັນຕະກູນໆ ໃຫ້ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືຂອງໂມເຊ ແລະເຂົາກະທຳກັບງົວເຖິກທຳນອງດຽວກັນ
- 13 ເຂົາກໍປຶ້ງແກະປັສຄາດ້ວຍໄຟຕາມກົດຫມາຍ ແລະເຂົາທັງຫລາຍຕົ້ມເຄື່ອງບູຊາບໍ່ຮື້ສຸດໃນຫມໍ້ ໃນຫມໍ້ຂາງ ແລະນຳໄປໃຫ້ຮາສດອນທັງປວງໂດຍໄວ
- 14 ພາຍຫລັງເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຕຽມສຳລັບຕົນເອງແລະສຳລັບປະໂຮທິດ ເພາະວ່າປະໂຮທິດບຸດຫລານຂອງອາໂຣນຕິດທຸຣະໃນການຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະສ່ວນໄຂມັນຈົນກາງຄືນ ຄົນເລວີຈຶ່ງຕຽມເພື່ອຕົນເອງ ແລະເພື່ອປະໂຮທິດບຸດຫລານຂອງອາໂຣນ
- 15 ບັນດານັກຮ້ອງຊຶ່ງເປັນບຸດຫລານຂອງອາສາຟ ຢູ່ປະຈຳທີ່ຂອງຕົນຕາມບັນຊາຂອງດາວິດ ອາສາຟ ແລະເຮມານ ກັບເຢດູທູນຜູ້ທຳນວາຍຂອງ ພຣະຣາຊາ ແລະຄົນເຝົ້າປະຕູກໍຢູ່ປະຈຳທຸກປະຕູ ເຂົາບໍ່ຈຳເປັນປະງານຫນ້າທີ່ຂອງເຂົາ ເພາະຄົນເລວີພື້ນ້ອງຂອງເຂົາໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຂົາ
- 16 ເຂົາຈຶ່ງຕຽມການບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນດຽວນັ້ນເອງ ເພື່ອຈະຖືເທສການປັສຄາ ແລະຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ
- 17 ປະຊາຊົນອິສຣາເອນຜູ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ ໄດ້ທຳເທສການປັສຄາເວລານັ້ນແລະເທດສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ເຊື້ອແບ້ງເຈັດວັນ
- 18 ຕັ້ງແຕ່ສະໄຫມຂອງຊາມູເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ບໍ່ມີພຣະຣາຊາແຫ່ງອິສຣາເອນຈັກອົງນຶ່ງທີ່ຖືເທສການປັສຄາຢ່າງໂຢຊີຢາໄດ້ຊົງຖືນີ້ ແລະບັນດາປະໂຮທິດກັບຄົນເລວີ ແລະຢູດາກັບອິສຣາເອນທັງປວງຊຶ່ງຢູ່ພ້ອມກັນ ທັງຊາວເຢຣູຊາເລັມ
- 19 ເຂົາຖືເທສການປັສຄານີ້ໃນປີທີ່ສິບແປດແຫ່ງຮັຊການໂຢຊີຢາ

ມໍຣະນະກັມຂອງໂຢຊີຢາ
(2 ກສດ 23:28-30)

- 20 ຫລັງຈາກນີ້ເມື່ອໂຢຊີຢາໄດ້ຕຽມພຣະວິຫານໄວ້ ເນໂກພຣະຣາຊາແຫ່ງເອຢິບໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປສູ່ຮີບທີ່ກາຣ໌ເຄມິສທີ່ແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ແລະໂຢຊີຢາສະເດັດອອກໄປສູ່ຮີບກັບພຣະອົງ
- 21 ແຕ່ພຣະອົງຮັບສັ່ງໃຫ້ທູດໄປທູນໂຢຊີຢາວ່າ, “ພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາເອີຍ ເຮົາກັບທ່ານກ່ຽວຂ້ອງກັນຢ່າງໃດ ວັນນີ້ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາຕໍ່ສູ້ທ່ານ ແຕ່ຕໍ່ສູ້ກັບເຊື້ອສາຍຂອງຊຶ່ງເຮົາທຳສົງຄາມດ້ວຍ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາເຮົາໃຫ້ຮີບເລັ່ງ ຂໍຢັບຢັ້ງການຂັດຂວາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດກັບເຮົາ ຍ້ານວ່າພຣະອົງຈະຊົງທຳລາຍທ່ານເສັງ”
- 22 ແຕ່ບານນັ້ນກໍດີ ໂຢຊີຢາບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຈາກພຣະອົງ ແຕ່ຊົງປອມພຣະອົງເພື່ອຈະສູ້ຮີບກັບເນໂກ ບໍ່ໄດ້ຟັງພຣະດຳຣັດຂອງເນໂກທີ່ອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ເຂົ້າຮີບໃນທີ່ຮາບເມກິດໂດ
- 23 ແລະນັກທະນູໄດ້ຍິງກະສັດໂຢຊີຢາ ແລະພຣະຣາຊາກ່າວກັບຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງວ່າ “ຈົ່ງພາເຮົາໄປເສັງເຖິດ ເພາະເຮົາຖືກບາດເຈັບສາຫັດແລ້ວ”

- 24 ຂ້າຮາຊການຂອງພຣະອົງຈຶ່ງນຳພຣະອົງອອກຈາກຣົດຮົບ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທັບໃນຣົດຮົບຄັນທີ່ສອງຂອງພຣະອົງ ແລະນຳພຣະອົງມາເຢຣູຊາເລັມແລະພຣະອົງກໍສິ້ນພຣະຊົນ ແລະເຂົາຝັງໄວ້ໃນອຸບໂມງແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພຣະອົງ ຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມທັງປວງໄດ້ໄວ້ທຸກໃຫ້ໂຢຊີຢາ
- 25 ເຢເຣມີກ່າວຄຳຄຳຄວນຖວາຍໂຢຊີຢາດ້ວຍ ແລະບັນດານັກຮ້ອງຊາຍແລະນັກຮ້ອງຍິງທັງປວງກ່າວເຖິງໂຢຊີຢາໃນຄຳຄຳຄວນຂອງເຂົາຈົນທຸກວັນນີ້ ເຂົາທັງຫລາຍກະທຳເຣື່ອງນີ້ໃຫ້ເປັນກົດຫມາຍໃນອິສຣາເອນເບິ່ງແມ່, ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືຄຳຄວນ
- 26 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງໂຢຊີຢາ ແລະການອຸທິດຕົນຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະທັມບັນຍັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ແລະພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະອົງ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນສຸດປາຍ ເບິ່ງແມ່, ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງກະສັດອິສຣາເອນແລະຢູດາ

36. ຮຸກການເຢໂຣອາຮັສແລະການຖືກປົດ

(2 ກສດ 23:31-33)

- 1 ຣາສດອນໄດ້ຕັ້ງເຢໂຣອາຮັສບຸດໂຢຊີຢາ ແລະໃຫ້ພຣະອົງເປັນພຣະຣາຊາແທນຣາຊບິດາຂອງພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ
- 2 ເມື່ອເຢໂຣອາຮັສເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸຊາວສາມປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມເດືອນ
- 3 ແລ້ວພຣະຣາຊາແຫ່ງເອຢິບຊົງຖອດພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະກຳນົດໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນຖວາຍບັນນາການເປັນເງິນນຶ່ງຮ້ອຍຕະລັນ ແລະທອງຄຳນຶ່ງຕະລັນ
- 4 ພຣະຣາຊາແຫ່ງເອຢິບຕັ້ງໃຫ້ເອລີອາກິມພຣະອະນຸຊາຂອງພຣະອົງເປັນພຣະຣາຊາເຫນືອຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມ ແລະຊົງປ່ຽນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫມ່ວ່າ ເຢຣີວອາກິມ ແຕ່ເນໂກຊົງຈັບເຢໂຣອາຮັສໄປຍັງເອຢິບ

ຮຸກການເຢຣີວອາກິມ

(2 ກສດ 23:36-24:7)

- 5 ເຢຣີວອາກິມເລີ້ມປົກຄອງເມື່ອອາຍຸໄດ້ສິບຫ້າປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບເອັດປີ ພຣະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ
- 6 ເນບຸກາດເນສຊາພຣະຣາຊາແຫ່ງບາບີໂລນສະເດັດມາຕໍ່ສູ້ກັບພຣະອົງ ແລະຈຳຈອງພຣະອົງດ້ວຍໂສ້ເພື່ອພາພຣະອົງໄປຍັງບາບີໂລນ
- 7 ເນບຸກາດເນສຊາຊົງນຳເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນນຶ່ງຂອງ ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໄປຍັງບາບີໂລນ ແລະຊົງເກັບໄວ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນບາບີໂລນ
- 8 ສ່ວນພຣະຣາຊກິຈນອກນັ້ນຂອງເຢຣີວອາກິມ ແລະການຫນ້າກງຸດຊັງ ຊົງພຣະອົງຊົງກະທຳ ແລະເຫດການອື່ນໆທີ່ບໍ່ດີຊົງກ່ຽວກັບພຣະອົງ ເບິ່ງແມ່, ມີບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງກະສັດຂອງອິສຣາເອນ ແລະຢູດາ ແລະເຢຣີວອາຄິນໂອຣົດຂອງພຣະອົງໄດ້ປົກຄອງແທນພຣະອົງ

ເຢຣົວອາຄິນຖືກຈັບໄປເປັນຊະເລີຍກຸງບາບີໂລນ

(2 ກສດ 24:8-17)

- 9 ເມື່ອເຢຣົວອາຄິນເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸສິບແປດປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສາມເດືອນກັບສິບວັນ ພຣະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 10 ເມື່ອເຖິງຣະດູແລ້ງກະສັດເນບຸກາດເນສຊາຊົງໃຊ້ໃຫ້ນັກໝະອົງມາຍັງບາບີໂລນພ້ອມກັບເຄື່ອງໃຊ້ປະເສີດແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕັ້ງໃຫ້ເຊເດກີຢາລຸງຂອງພຣະອົງເປັນພຣະຣາຊາເຫນືອຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ

ຮັຊການເຊເດກີຢາ

(2 ກສດ 24:18-20; ຢຣມ 52:1-3)

- 11 ເຊເດກີຢາເລີ້ມປົກຄອງມີອາຍຸສິບເອັດປີ ແລະພຣະອົງຊົງປົກຄອງໃນເຢຣູຊາເລັມສິບເອັດປີ
- 12 ພຣະອົງຊົງກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຖ່ອມພຣະອົງລົງຕໍ່ເຢເຣເມີຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຜູ້ກ່າວຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 13 ພຣະອົງຊົງກະບົດຕໍ່ກະສັດເນບຸກາດເນສຊາ ຜູ້ຊົງຊົງໃຫ້ພຣະອົງສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຕີດຶງບໍ່ຍອມກັບໃຈທຳພຣະທັຍໃຫ້ແຂງກະດ້າງບໍ່ຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສຣາເອນ
- 14 ບັນດາປະໂຮທິດຜູ້ສຳຄັນແລະປະຊາຊົນກໍເຊັ່ນດຽວກັນບໍ່ຊື່ສັດ ເຂົາຕິດຕາມສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກະທຳໃຫ້ພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງຊຳຮະໃຫ້ບໍຣິສຸດນັ້ນເປັນມົນທົນໄປ
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາຊົງໃຊ້ໃຫ້ທູດຂອງພຣະອົງມາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ ເພາະພຣະອົງຊົງມີພຣະທັຍກະຣຸນາຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະຕໍ່ທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ
- 16 ແຕ່ເຂົາທັງຫລາຍເຍາະເຍີ້ຍທູດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສເມີ ແລະດູຫມິ່ນພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ ຈົນພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈົນແກ້ບໍ່ໄຫວ

ຢູດາເປັນຊະເລີຍ

(2 ກສດ 25:8-21; ຢຣມ 39:8-10; 52:12-30)

- 17 ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງນຳພຣະຣາຊາແຫ່ງຄົນຄັນເດອານມາຕໍ່ສູ້ເຂົາທັງຫລາຍ ຜູ້ຊຶ່ງຂ້າຜູ້ຊາຍຫນຸ່ມຂອງເຂົາດ້ວຍດາບໃນພຣະວິຫານອັນເປັນສະຖານນະມັສການຂອງເຂົາ ແລະບໍ່ມີຄວາມກະຣຸນາແກ່ຊາຍຫນຸ່ມຫລີຍິງພົມມະຈາຣີ ຄົນແກ່ຫລີຄົນຊະຣາພຣະອົງຊົງມອບທັງຫມົດໄວ້ໃນມືຂອງເຂົາ
- 18 ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທັງສິ້ນຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າທັງໃຫຍ່ແລະນ້ອຍແລະຊັບສົມບັດແຫ່ງພຣະຣາຊາ ແລະແຫ່ງເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງ ສິ່ງທັງຫມົດນີ້ພຣະອົງຊົງນຳມາຍັງບາບີໂລນ
- 19 ເຂົາເຜົາພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພັງກຳແພງເຢຣູຊາເລັມລົງແລະເອົາໄຟເຜົາວັງຂອງເມືອງນັ້ນເສັງສິ້ນ ແລະທຳລາຍເຄື່ອງໃຊ້ປະເສີດທັງປວງໃນນັ້ນ

- 20 ບັນດາຜູ້ທີ່ລອດຈາກດາບນັ້ນພຣະອົງຊົງກວາດໄປເປັນຊະເລີຍຍັງບາບິໂລນ ແລະເຂົາທັງຫລາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແລະແກ່ຣາຊວົງຂອງພຣະອົງຈົນເຖິງການສະຖາປະນາຣາຊອານາຈັກເປີເຊັງ
- 21 ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດຕາມພຣະວັຈນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທາງປາກຂອງເຢເຣມີຈົນແຜ່ນດິນໄດ້ປີສະບາໂຕຄົບຕາມທີ່ຄວນຕລອດວັນແລະເວລາທີ່ຖືກປະຮ້າງຢູ່ນັ້ນມັນໄດ້ຢຸດພັກສົງບ ເພື່ອໃຫ້ສຳເຣັດກຳນົດເຈັດສິບປີ

ຣາຊປະກາສິດຂອງໄຊຣັສ

(ອຊຣ 1:1-4)

- 22 ໃນປີແຣກແຫ່ງຣັຊການໄຊຣັສພຣະຣາຊາຂອງເປີເຊັງ ເພື່ອພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທາງປາກເຢເຣມີຈະສຳເຣັດ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລົ່າຈິດໃຈຂອງໄຊຣັສພຣະຣາຊາຂອງເປີເຊັງ ພຣະຣາຊາຈຶ່ງຊົງມີປະກາດຕລອດຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງແລະບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນລົງວ່າ,
- 23 “ໄຊຣັສພຣະຣາຊາແຫ່ງເປີເຊັງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຟ້າສວັນ ໄດ້ພຣະຣາຊທານບັນດາຣາຊອານາຈັກແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກແກ່ເຣົາ ແລະພຣະອົງຊົງກຳຊັບໃຫ້ເຣົາສ້າງພຣະວິຫານໃຫ້ພຣະອົງທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຢູດາ ມີຜູ້ໃດໃນຖ້ຳມກາງທ່ານທັງຫລາຍທີ່ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາສະຖິດກັບເຂົາ ຂໍໃຫ້ເຂົາຂຶ້ນໄປເຖິດ”